

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2013

Statens
offentliga
utredningar

1969:12

Utbildnings-
departementet

Regionmusik

Ref
SOU
1969:12, A

SOU

Betänkande avgivet av 1968 års musikkommitté
Stockholm 1969

Statens offentliga utredningar 1969

Kronologisk förteckning

1. Faktisk brottslighet bland skolbarn. Esselte. Ju.
2. Om sexuallivet i Sverige. Esselte. U.
3. Ny sjöarbetstidslag. Esselte. K.
4. Bostadsrätt. Esselte. Ju.
5. Utsökningsrätt IX. Norstedt & Söner. Ju.
6. Offentliga tjänstemäns bisysslor. Esselte. C
7. Kungörelseannonsering. Beckman. Ju.
8. Sexuålkunskapen på grundskolans högstadium. Esselte. U.
9. ADB inom inskrivningsväsendet. Esselte. Ju.
10. Ny gruvlag. Svenska Reproduktions AB. Ju.
11. Internationell adoptionsrätt. Norstedt & Söner. Ju.
12. Regionmusik. Esselte. U.

Statens offentliga utredningar

1969:12

Utbildningsdepartementet

Regionmusik

Betänkande avgivet av 1968 års musikkommitté
Stockholm 1969

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR

Regionmusik

Till Statsrådet och chefen för utbildningsdepartementet

Den 5 april 1968 bemyndigade Kungl. Maj:t chefen för utbildningsdepartementet att tillkalla högst fyra sakkunniga med uppdrag att utreda vissa frågor rörande militärmusikkårerna. Med stöd av detta bemyndigande tillkallade departementschefen samma dag såsom sakkunniga direktören Urban Rosenblad, verkst. direktören Nils L. Wallin, kanslirådet Stig Ogner och kanslirådet Carl-Erik Virdebrant. Departementschefen utsåg Rosenblad att vara ordförande.

Till sekreterare förordnades den 22 april 1968 rektor Sigfrid Strand. Genom beslut samma dag tillkallades krigsrådet Erik Hallin, director musices Carl Rune Larsson samt militärmusikinspektören Bertil Wiklander och genom beslut den 30 maj 1968 kaptenen Finn Werner samt byrådirektören Carl Hanström att vara experter hos de sakkunniga.

De sakkunniga har antagit namnet 1968 års musikkommitté.

Kommittén överlämnade den 29 augusti 1968 till utbildningsdepartementet en principskiss över den framtida utbildningen för musiker i regionensembler. Vidare har kommittén avgivit yttrande över betänkandet Musikutbildning i Sverige (SOU 1968: 15 och SOU 1968: 49). Kommittén har dessutom yttrat sig över enskilda framställningar till försvarsdepartementet om anställning vid militärmusiken m. m.

Sedan den mer principiella delen av utredningsarbetet slutförts, överlämnar kommittén härmed detta betänkande. Kommittén fortsätter sitt arbete rörande återstående frågor och med utarbetande av förslag till anslagsäskanden, reglerande bestämmelser m. m.

Stockholm den 31 mars 1969.

Urban Rosenblad

*Stig Ogner Nils L. Wallin
Carl-Erik Virdebrant*

/Sigfrid Strand

The Republic of China (ROC) has a long history of statistical work. The first modern statistical system was established in 1911, when the ROC government began to collect and publish national statistics. This system was based on the principles of scientific statistics and was designed to provide a comprehensive and accurate picture of the country's economic and social conditions. The ROC government has since continued to improve its statistical system, and today it is one of the most advanced in the world. The ROC government's statistical system is based on a number of key principles, including the collection of data from a wide range of sources, the use of modern statistical methods, and the publication of the results in a timely and accessible manner. The ROC government's statistical system has played a crucial role in the country's economic and social development, and it continues to be an important part of the ROC's infrastructure.

The ROC government's statistical system is based on a number of key principles, including the collection of data from a wide range of sources, the use of modern statistical methods, and the publication of the results in a timely and accessible manner. The ROC government's statistical system has played a crucial role in the country's economic and social development, and it continues to be an important part of the ROC's infrastructure. The ROC government's statistical system is based on a number of key principles, including the collection of data from a wide range of sources, the use of modern statistical methods, and the publication of the results in a timely and accessible manner. The ROC government's statistical system has played a crucial role in the country's economic and social development, and it continues to be an important part of the ROC's infrastructure.

Innehåll

<i>Inledning</i>	7	Kapitel 3 <i>Nuvarande lokalisering och organisation</i>	23
<i>I Nuläget</i>	13	3.1 Lokalisering	23
Kapitel 1 <i>Nuvarande arbetsuppgifter och ensembler</i>	13	3.2 Lokal och regional organisation	23
1.1 Uppgifter enligt reglementet	13	3.3 Central organisation	24
1.2 Arbetsuppgifter inom försvaret	14	3.4 Lokalförhållanden	24
1.2.1 Militär tjänstemusik	14	Kapitel 4 <i>Militärmusik i andra länder</i>	25
1.2.2 Underhållningsmusik	14	<i>II Kommitténs synpunkter och förslag</i>	27
1.2.3 Enskild övning, repetitioner och läraruppgifter	14	Kapitel 5 <i>Arbetsuppgifter och ensembler</i>	27
1.3 Arbetsuppgifter inom det allmänna musiklivet	14	5.1 Allmänna synpunkter	27
1.3.1 Kårframträdanden	14	5.2 Försvaret	28
1.3.2 Enskild medverkan	15	5.2.1 Behov	28
1.3.3 Pedagogisk verksamhet	15	5.2.2 Blåsarensembler för tjänste- och paradmusik m. m.	29
1.4 Stämbesättning	15	5.2.3 Musikaktiviteter bland värnpliktiga	30
Kapitel 2 <i>Nuvarande personal och utbildning</i>	16	5.3 Allmänna musiklivet	31
2.1 Personal	16	5.3.1 Behov	31
2.1.1 Statsammansättning och löneförhållanden	16	Skol- och ungdomskonserter	32
2.1.2 Rekrytering	17	Vuxenkonserter	32
2.1.3 Befordringsgång	17	5.3.2 Ensembler	32
2.1.4 Arbetstidsförhållanden m. m.	18	Symfonisk blåsorkester	33
2.1.5 Pensionsförhållanden	18	Ensembler för underhållningsmusik	33
2.1.6 Uniformsplikt	18	Kammarorkestrar och andra ensembler för kammarmusik	33
2.1.7 Aktuell personalsituation	18	Ensembler för kammaropera	34
2.2 Utbildning	20	Ensembler för kyrkomusik	34
2.2.1 Allmänt mål	20	Ensembler för ny musik	34
2.2.2 Utbildningsgång för elever och aspiranter	20	Ensembler för folkmusik	34
2.2.3 Underofficersutbildning m. m.	21		

5.3.3 Utbyte och lån av musiker mellan orkestrar och ensembler	35	Kapitel 11 Riktlinjer för övergång till ny organisation	63
5.4 Den fortsatta utvecklingen	35	Kapitel 12 Kostnadsberäkning	66
Kapitel 6 Regionindelning och lokalisering	38	12.1 Inledning	66
6.1 Allmänna synpunkter	38	12.2 Kostnadsberäkning	67
6.2 Regionindelning	39	12.2.1 Utgifter för statens regionmusik	67
6.3 Lokalisering inom regionerna	40	12.2.2 Försvaret	69
Kapitel 7 Organisation m. m.	43	12.2.3 IRK	69
7.1 Grundläggande synpunkter	43	12.2.4 Ytterligare musikbehov vid försvaret	69
7.2 Ledningsorganisationens utformning	43	12.3 Anslagsfrågor	69
7.2.1 Central ledning	43	12.4 Vissa kostnadsjämförelser	70
7.2.2 Central organisation på avnämarsidan	44	Kapitel 13 Sammanfattning av utredningens förslag	72
7.2.3 Regional ledning	44	13.1 Bakgrund	72
7.2.4 Regional organisation på avnämarsidan	45	13.2 Musik och musiker för försvarets behov	72
7.2.5 Musikavdelningar	45	13.3 Musik och musiker för det allmänna musiklivets behov	72
7.3 Lokaler	47	13.4 Regionindelning och lokalisering	73
Kapitel 8 Personal inom regionerna	49	13.5 Organisation	73
8.1 Allmänna synpunkter	49	13.6 Personal inom regionerna	73
8.2 Kompetenskrav	49	13.7 Utbildning	74
8.2.1 Regionkapellmästare och kapellmästare	49	13.8 Regionmusikens kapacitet	74
8.2.2 Musiker	50	13.9 Riktlinjer för övergång till ny organisation	74
8.2.3 Musiksekreterare	50	13.10 Kostnadsberäkning	75
8.2.4 Inspicient	50	BILAGOR	
8.2.5 Ensembleledare	50	Bilaga 1 Personalläget 1.1.1969	76
8.2.6 Regementstrumslagare	51	Bilaga 2 Pensionsavgången vid militärmusiken	77
8.3 Anställningsform och lönefrågor m. m.	51	Bilaga 3 Lokaler som disponeras av militärmusikkårerna	78
8.4 Status	52	Bilaga 4 Militärmusikreglemente	81
Kapitel 9 Utbildning	54	Bilaga 5 Exempel på instrumentsammansättning inom svensk militärmusik	86
9.1 Allmänna synpunkter	54	Exempel på stämbesättning i nutida utländska blåsorkestrar	87
9.2 Utbildningens allmänna utformning	54	Förkortningar:	
9.3 Utbildningsbehov	56	IRK Stiftelsen Institutet för rikskonserter	
Kapitel 10 Regionmusikens kapacitet	58	KBU Konsertbyråutredningen	
10.1 Allmänna synpunkter	58	MA Musikaliska Akademien	
10.2 Kapacitet för militära och statsceremoniella uppgifter	58	OfM Organisationsnämnden för militärmusiken	
10.3 Kapacitet för uppgifter inom det allmänna musiklivet	60	SOR Sveriges Orkesterföreningars Riksförbund	
		TOR Teater- och orkesterrådet	

Inledning

Nuvarande organisation av militärmusiken bygger i allt väsentligt på 1956 års riksdagsbeslut. Väsentliga förbättringar i den dittillsvarande organisationen genomfördes därigenom. Sålunda moderniserades och förstärktes musikkårens stämbesättning med nya instrumenttyper. Personalen fick bättre befodringsförhållanden, bl. a. genom att antalet underofficersbeställningar ökades. Ekonomiskt utrymme för dessa förbättringar erhöles genom att antalet musikkårer minskades från 43 till 26. Kårnumrären – exklusive musikdirektör, musikaspiranter och musikelever – för den till I 1 förlagda kåren (typ I) fastställdes till 37 man, medan numerären för övriga kårer bestämde till 24 man (typ II). Vid utformningen av organisationen beaktades i stor utsträckning det allmänna musiklivets intressen. Bl. a. tog man sådana hänsyn till civila önskemål, att antalet kårer kom att bli det dubbla i förhållande till vad som ansetts erforderligt för att tillgodose enbart militära behov. Uppdraget att genomföra den nya musikorganisationen vid försvaret gavs åt en särskild tillsatt nämnd, organisationsnämnden för militärmusiken (OfM). Den nya organisationen var i stort genomförd till 1960.

Med hänsyn främst till beslutade förbandsindragningar inom krigsmakten och till vikten av att ta tillvara besparingsmöjligheter aktualiserades år 1960 i en promemoria från försvarsdepartementet frågan

om indragning av ytterligare musikkårer, nämligen de i Jönköping och Västerås samt en av de tre kårerna i Stockholm. Sedan promemorian remissbehandlats anmäldes frågan i prop. 1960: 110. Då konsekvenserna för det civila musiklivet av en indragning av kårerna i Jönköping och Västerås bedömdes bli allvarliga, framlades icke något förslag om att slopa dessa kårer. Där emot föreslogs att en musikkår i Stockholm skulle indras. Vidare förutsattes, att undersökning skulle göras rörande möjligheterna att utan kårindragning begränsa det totala antalet militärmusiker. Sedan riksdagen beslutat i enlighet med förslaget i propositionen, uppdrog Kungl. Maj:t åt OfM att göra undersökningen.

I prop. 1962: 55 redovisades resultatet av utredningen. OfM hade närmare undersökt följande tre alternativ till minskning av numerären.

Alternativ 1. Likformig minskning av musikkår typ II. Första militärmusikkåren i Stockholm omvandlas till musikkår av typ II. Om numerärminskningen utgör en man erhålles en total personalminskning av 38 underofficerare och furirer (alternativ 1 a). Vid en med 2 man reducerad numerär erfordras viss kommanderingsreserv. Den sammanlagda personalminskningen beräknas i detta fall till 58 underofficerare och furirer (alternativ 1 b).

Alternativ 2. Musikkåren indelas i två grupper. I den ena gruppen, som innefattar 13 kårer, utgör numerären 21 man. I den andra gruppen överensstämmer kårnumrären med vad som nu gäller för musikkår av typ II.

Viss för organisationen som helhet erforderlig reserv utplaceras på vissa kårer. Personalreduceringen utgör sammanlagt 39 underofficerare och furirer.

Alternativ 3. Kårerna indelas i tre grupper med resp. 29, 24 och 18 man, varvid kårerna i den sistnämnda gruppen parvis fungerar sammanslagna vid åtskilliga tillfällen. Grupperna omfattar resp. 3, 12 och 10 kårer. Alternativet innebär en minskning av personalen med sammanlagt 58 underofficerare och furirer.

OfM fann att alternativ 3 medförde de minsta olägenheterna. Nämnden ansåg sig emellertid böra framhålla, att varje ytterligare minskning av numerären skulle medföra allvarliga konsekvenser för landets musikliv och utgöra ett mera vittgående ingrepp än indragning av en eller två musikårer. Att avsevärda nackdelar var förknippade med en reduktion av 24-mannakårerna underströks också av remissmyndigheterna. Vissa remissinstanser framhöll i likhet med organisationsnämnden, att en eventuell reduktion av musikorganisationen i första hand borde ske genom kårindragning. Musikaliska akademiens styrelse (MA), Sveriges orkesterföreningars riksförbund (SOR) och statskontoret ansåg däremot, att det reduceringsalternativ som innebär kårer om 23 man (alternativ 1 a) borde ifrågakomma, därest besparingar skulle göras i musikorganisationen. Styrelsen för MA uttalade emellertid, att endast kårindragning kunde komma i fråga om besparingen måste göras större än detta alternativ innebär.

För egen del ansåg chefen för försvarsdepartementet (prop. 1962: 55) sig icke böra föreslå, att någon ytterligare musikkår indrogs. Hänsyn till det civila musiklivet ansågs tala för att antalet kårer (25, varav två i Stockholm) icke minskades. Endast mera betydande organisationsändringar inom krigsmakten i övrigt borde få återverka på antalet kårer. Departementschefen framhöll också, att en minskning av numerären för musikkår av typ II (24 man) såvitt möjligt borde undvikas. Då det däremot icke ansågs innebära nämnvärda olägenheter att i musikorganisationen enbart ha musikkårer av nyssnämnda typ, föreslog

departementschefen, att den första militärmusikkåren i Stockholm skulle minskas från 37 till 24 man och alltså ges samma omfattning som övriga kårer. Eftersom det i representativa sammanhang i Stockholm ofta kunde vara önskvärt med en större kår, räknade departementschefen med att de båda stockholmskårerna skulle samverka.

Den av departementschefen föreslagna organisationförändringen innebar ur personalstatssynpunkt en minskning av antalet underofficerare och furirer med 13.

Vid riksdagsbehandlingen av prop. 1962: 55 väcktes två likalydande motioner. Motionärerna hemställde, att riksdagen måtte avslå i propositionen föreslagen minskning av antalet musiker vid första militärmusikkåren i Stockholm. Motionärerna framhöll att en sådan minskning skulle med hänsyn till rådande brist på kvalificerade musiker i blåsstämmorna medföra allvarliga konsekvenser för icke minst det civila musiklivet i Stockholm. Hovkapellet, Konsertföreningen och Sveriges Radio var nämligen i hög grad beroende av militärmusiken i Stockholm såväl för rekryteringen av blåsmusiker som vid sjukdomsfall samt som förstärkning vid uppförande av vissa verk med större stämbesättning. Härtill kom att majoriteten av musikerna vid denna musikkår vid sidan av ordinarie arbete utnyttjades som lärare i musikskolor av olika slag. Även om för Stockholms del högvaktstjänst, statsceremonier och mottagningar utöver den ordinarie förbandstjänsten ställde extra höga krav på de befintliga musikkårens kapacitet borde enligt motionärerna frågan om antalet militärmusikkårer, dessas numerär, stämbesättning etc. inte ses snävt med utgångspunkt i behovet av militärmusik vid olika tillfällen. Den militära musikkårsorganisationen borde även betraktas som en betydelsefull del av statsmakternas stöd till det civila musiklivet. I avvaktan på att frågan om utformningen av det statliga stödet till musikverksamhet i Stockholm utreddes borde någon minskning av musikorganisationen i huvudstaden inte vidtas.

I sitt utlåtande (SU 1962: 69) instämde statsutskottet med motionärerna beträffande

militärmusikens betydelse för det civila musiklivet och ifrågasatte, om det inte vore bättre att upprätta en större musikkår i Stockholm i stället för två mindre. Statsutskottet ville vid det aktuella tillfället inte förorda att de 13 beställningarna indrogs. Riksdagen beslöt i enlighet med statsutskottets förslag.

Av Kungl. Maj:t i övrigt föreslagna förändringar beträffande militärmusiken godkändes av 1962 års riksdag. Av dessa förändringar må här nämnas väsentligt förbättrade befodringsförhållanden för musikpersonalen genom utbyte av lägre beställningar mot högre (bl. a. infördes beställningar för musikförvaltare) och höjning av pensionsåldern från 55 till 60 år.

Den 6 juni 1962 uppdrog Kungl. Maj:t åt OfM att inkomma med förslag rörande uppgifter och organisation för militärmusiken i stockholmsområdet. Nämndens förslag i ärendet, som avgavs den 19 september 1964 (Stencil Fö 1964: 5) innebar bl. a. att en militärmusikkår om 67 man skulle organiseras i Stockholm. Förslaget har ännu ej föranlett ställningstagande från statsmakternas sida.

Med stöd av Kungl. Maj:ts medgivande den 15 december 1963 har bedrivits viss försöksverksamhet i syfte att möjliggöra ökat stöd åt det allmänna musiklivet från militärmusikens sida. Bl. a. kan militärmusiker få viss tjänstledighet med oavkortad lön för att delta i repetitioner och konserter, utförda av statsunderstödd orkester.

Den 21 januari 1966 uppdrog Kungl. Maj:t åt OfM att efter samråd med teater- och orkesterrådet samt med i övrigt berörda utredningar, myndigheter och institutioner företa en översyn av militärmusikens målsättning och organisation m. m. och där- efter inkomma med förslag till militärmusikreglemente och till de åtgärder nämnden på grund av undersökningsresultat eljest kunde finna påkallade.

I anledning av detta uppdrag framlade OfM en prognos över försvarets behov av parad- och tjänstemusik samt underhållningsmusik och företog viss ytterligare utredning. Nämnden upptog också överlägg-

ningar med de särskilda sakkunniga, konsertbyråutredningen (KBU), som den 11 maj 1962 tillkallats för att verkställa utredning angående inrättande av en statlig konsertbyrå och därmed sammanhängande spörsmål. Vid dessa överläggningar enades KBU och OfM om, att de resurser från militärmusikorganisationen som inte erfordrades för försvarets del, skulle kunna användas i en framtida rikskonsertorganisation samt att det var angeläget att en samverkan på nya grunder mellan civilt och militärt musikliv kom till stånd. Den 19 december 1966 överlämnade OfM till KBU en promemoria angående militärmusikens principiella uppgifter och organisation vid en reform av det allmänna musiklivet. Promemorian är intagen i konsertbyråutredningens betänkande Rikskonserter (SOU 1967: 9).

I detta betänkande, som avgavs i januari 1967, föreslog KBU att militärmusikkårerna, med undantag för de två som är förlagda till stockholmsområdet, skulle ingå som en integrerad del i rikskonsertverksamhetens orkesterorganisation. Enligt förslaget kunde antalet musikkårer minskas till 18 medan däremot de enskilda kårernas numerär borde ökas. En militärmusikorganisation med den föreslagna utformningen skulle enligt utredningen täcka en väsentlig del av landets musikbehov. Med utgångspunkt i OfM:s beräkningar fann man att behovet av tjänste- och paradmusik samt halva behovet av underhållningsmusik inom försvaret skulle täckas genom att ta i anspråk ca en tredjedel av den föreslagna organisationen. Resten av resurserna skulle komma musiklivet i övrigt tillgodo.

Utredningen ansåg att ledningen av militärmusiken även i fortsättningen borde utövas av militär myndighet. Musikpersonalen borde bibehålla nuvarande anställningsform som tjänstemän. Personalen borde ges civilmilitär status. Vidare borde avlöningsförmåner, arbetstidsförhållanden etc. så långt som möjligt anpassas till vad som gäller vid de statsunderstödda symfoniorkestrarna. En central musiknämnd borde inrättas med lika många representanter för rikskonsertverksamhetens ledning och det

allmänna musiklivet i övrigt å ena sidan och för försvaret å andra sidan. Den centrala nämnden skulle besluta om den principiella fördelningen av kårernas tjänstgöring i civila och militära sammanhang. Nämnden skulle också medverka beträffande frågor om rekrytering, utbildning och ekonomisk förvaltning. En inom rikskonserterverksamheten anställd regionintendent skulle ha hand om detaljplaneringen av ensemblernas utnyttjande inom regionen. Lokalt skulle chefen för det förband till vilket ensemblen var förlagd fatta beslut om ensemblens tjänstgöring.

Remissinstanserna var i huvudsak positiva till reformförslagen. I vissa fall uttalades dock från förslaget avvikande synpunkter. Skolöverstyrelsen ansåg, att ansvaret för verksamheten borde läggas på en styrelse med representanter för olika intressegrupper. Den direkta ledningen av orkesterns arbete skulle anförtros åt en dirigent och en intendent. Rikskonserter och de militära myndigheterna skulle få göra framställning till styrelsen om användning av orkestern. ABF hade helst sett att militärmusiken ombildats till en civil musikinstitution eller om detta ej var möjligt, regionintendenten hade medbestämmanderätt beträffande ensemblernas tjänstgöring. Styrelsen för MA förordade, att beslutanderätten beträffande tjänstgöringen delades mellan förbandschefen och regionintendenten. OfM ansåg att ledningen av militärmusiken även i framtiden borde utövas av central myndighet inom försvaret och att en militärmusikinspektör skulle vara knuten till den centrala ledningen av militärmusiken. Dessutom uttalade OfM önskemål om en central musiknämnd, som kunde främja en enhetlig reglering av vissa mer principiella frågor.

Ensemblernas storlek togs upp av ett par remissinstanser. Svenska militärmusikdirektörsföreningen ansåg, att ensemblerna borde utökas till 35 man. OfM sade i sitt remissvar, att numerären borde vara minst 30 man.

Beträffande frågan om ensemblernas karaktär förordade bl. a. skolöverstyrelsen, ABF och länsstyrelsen i Västmanlands län

att ensemblerna skulle vara civila medan överbefälhavaren önskade militär eller civilmilitär status. OfM föreslog att regionens ensemblerna borde benämnas militärmusikkårer och musikerna vara civilmilitärer.

En del remissinstanser hade synpunkter på arbetsuppgifterna. Skolöverstyrelsen tyckte, att militära hänsyn i alltför hög grad fått bestämma regionindelning och förläggning av ensemblerna. Svenska tonkonstnärsläroverbundet hävdade, att arbetstiden i civil tjänst hade kunnat ökas. Överbefälhavaren framhöll betydelsen av att musikerna kunde användas för mobiliserings- och krigsuppgifter.

I flera remissvar framhölls militärmusikernas insatser som pedagoger. Dessa uppgifter borde särskilt beaktas i förslag om ny organisation.

Vikten av en grundlig och lämplig utbildning av musiker och dirigenter framhävs av bl. a. skolöverstyrelsen, Malmö musikkonservatorium och Svenska militärmusikdirektörsföreningen.

I fråga om lokaliseringen av regionens ensemblerna framkom ett flertal synpunkter.

Departementschefen anförde i prop. 1968: 45 beträffande regionens ensemblerna:

»För att på längre sikt tillgodose behovet av väsentligt ökade resurser för rikskonserterverksamheten har utredningen föreslagit att särskilda *regionsensembler* skall byggas upp på grundval av den nuvarande militärmusikorganisationen. Denna organisation omfattar för närvarande 25 musikkårer. Det av konsertbyråutredningen i samråd med organisationsnämnden för militärmusiken genomförda utredningsarbetet visar att ca två tredjedelar av militärmusikkårernas kapacitet i framtiden skulle kunna tas i anspråk för rikskonserterverksamhet. Om inte denna andel av kapaciteten kan utnyttjas på detta sätt, skulle en nedläggning av musikkårer i dagens läge säkerligen behöva aktualiseras.

Mot denna bakgrund föreslår konsertbyråutredningen att ett nära samarbete inleds mellan militär och civil musikverksamhet med syfte att tillgodose en del av rikskonserterns behov av ökade resurser vid den fortsatta utbyggnaden. Militärorkestrarna skulle därvid ombildas till regionsensembler med både militära och civila uppgifter.

I stort sett har remissopinionen varit positiv till principen att utnyttja militärmusikkårerna på angivet sätt. Då det gäller genomförandet

av omläggningen framläggs från många håll avvikande och kompletterande synpunkter.

Enligt min uppfattning bör militärmusikorganisationen i högre grad än nu utnyttjas för att tillgodose det växande behovet av konsertverksamhet för allmänheten. I princip bör detta ske i sådan utsträckning att den nuvarande musikorganisationens numerär i stort sett kan bibehållas oförändrad, vilket också varit utredningens uppfattning.

Inom denna ram måste emellertid avsevärda förändringar göras för att anpassa verksamheten till de nya uppgifterna. I första hand berörs orkestrarnas organisation. Såväl organisationsnämnden för militärmusiken som konsertbyråutredningen har föreslagit att de omorganiserade orkestrarna alljämt skall vara knutna till militära förband. Sex av de nuvarande kårerna skulle härvid enligt konsertbyråutredningens förslag dras in samtidigt som de återstående – med undantag för kåren i Stockholm, som även i fortsättningen väsentligen skulle ha militära och statsceremoniella uppgifter – skulle utökas från 24 till ca 30 man.

Frågan om den militära anknytningen och lokaliseringen av kårerna har diskuterats från skilda utgångspunkter i remissvaren. ABF uttalar sig för att militärmusikorganisationen läggs om till en helt civil form. Olika meningar framförs rörande den lämpligaste lokaliseringen av de kårer som skulle vara kvar med hänsyn till det civila musiklivets behov. Bl. a. har skolöverstyrelsen samt teater- och orkesterrådet framfört invändningar mot förslaget i denna del. Planeringen för regionsensemlerna bör enligt rådets mening anpassas till det förslag rörande yrkesorkestrarna som rådet avser att lägga fram. De allvarliga konsekvenserna för det lokala musiklivet som en nedläggning av vissa kårer skulle föra med sig har kraftigt understrukits från de orter som skulle bli berörda därav.

De synpunkter som förts fram rörande omorganisation av militärmusikkårerna har övertygat mig om att denna för landets musikliv väsentliga fråga behöver övervägas ytterligare, bl. a. med hänsyn till frågans samband med de nuvarande symfoniorkestrarnas framtida uppgifter. Ett ställningstagande till orkesterfrågorna i ett större sammanhang bör inte föregripas. Konsertbyråutredningen har liksom organisationsnämnden för militärmusiken förutsatt att, även om ställning nu skulle tas i lokaliseringsfrågan för regionsensemlerna, olika problem rörande genomförandet av reformen skulle utredas närmare före beslut om den definitiva utformningen. Hit hör bl. a. frågorna om militärmusikens ledning, arbetsuppgifter, repertoar samt anställnings- och tjänstgöringsförhållanden. Möjligheterna att finna lämpliga lösningar i dessa frågor kan i viss mån nära sammanhänga med regions-

ensemblernas lokalisering och bemanning. En ytterligare genomgång av sistnämnda frågor gör det möjligt att överväga om inte nya uppslag beträffande orkesterverksamhetens organisation och lokalisering skulle kunna förbättra förutsättningarna för kvalitet och effektivitet.

Efter samråd med chefen för försvarsdepartementet förordar jag att i detta sammanhang endast ett principavgörande träffas innebärande att en militärmusikorganisation bibehålls men att den fortsatta planeringen skall inriktas på att de nuvarande militärmusikkårerna efter ytterligare utredning i erforderlig omfattning omorganiseras för att tillgodose såväl militära som civila behov. Riktpunkten bör därvid vara att ungefär två tredjedelar av de ombildade orkestrarnas insatser skall kunna utnyttjas för rikskonsertverksamhet. Därvid bör en fördelning av kostnaderna ske mellan försvaret och rikskonsertverksamheten i förhållande till utnyttjandet av orkestrarna.

Konsertbyråutredningen har framhållit att utnyttjandet av militärmusikkårerna kräver en omprövning av den nuvarande militärmusikaliska utbildningen. Jag delar denna uppfattning. Som utredningen förutsatt blir det anledning att återkomma till utbildningsfrågorna i samband med att ställning skall tas till de förslag som snart väntas bli framlagda av 1965 års musikutbildningskommitté.

Vid sidan av denna mera långsiktiga förändring av utbildningen bör emellertid vissa omedelbara åtgärder vidtas. En vidareutbildning av militärmusikerna bör sättas igång redan under nästa budgetår i huvudsaklig överensstämmelse med konsertbyråutredningens förslag. Mitt ställningstagande i det föregående innebär att all militär musikpersonal delvis kommer att engageras i civila uppgifter. Även om inte definitiva beslut nu fattas i lokaliserings- och organisationsfrågorna, bör åtgärder vidtas för att förbereda personalen för de nya uppgifterna och därigenom underlätta den kommande omorganisationen. Vidareutbildningen bör ombesörjas av rikskonsertledningen. Frågan om medelsbehovet för vidareutbildningen kommer jag att ta upp i det följande i samband med beräkningen av medel för hela rikskonsertorganisationen».

Statsutskottet (SU 1968:114) tillstyrkte dessa förslag men underströk med anledning av ett par motioner (I: 808 och II: 1046) att »frågan om eventuella indragningar av kårer vid den aviserade förändringen av militärmusikorganisationen måste i sedvanlig ordning underställas riksdagens prövning». Riksdagen beslöt i enlighet här-

med. I anslutning till riksdagsbehandlingen tillkallades sakkunniga, 1968 års musikkommitté, för att utreda de frågor som hänger samman med militärmusikens nya användning.

Nuvarande arbetsuppgifter och ensembler

1.1 Uppgifter enligt reglementet

I detta kapitel redovisas huvuddragen av den nu gällande militärmusikorganisationen och dess verksamhet. Kungl. Maj:ts bestämmelser är intagna i ett provisoriskt militärmusikreglemente som fastställdes den 3 juni 1960 med tillägg och ändringar den 6 juni 1962, den 15 december 1963, den 14 maj 1964, den 17 december 1965 och den 6 juni 1968. (Se bilaga 4.)

Militärmusikkårernas primära uppgifter ligger inom försvaret. I den utredning som ligger till grund för 1956 års riksdagsbeslut framhålls dock även betydelsen av militärmusikens insatser inom allmänna musikkåren. Musikkåren skall utföra musik vid de förband som angives i tabell 1. Härutöver skall musikkåren utföra musik vid militära enheter som är belägna i närheten av i tablån upptagna förband eller tillfälligt förlagts till eller i närheten av sådant förband. Vissa förband är hänvisade till två musikkårer.

Enligt reglementet skall förbandens önskemål i största möjliga utsträckning tillgodoses. Härutöver får musikkår, när förbands-tjänstgöring inte lägger hinder i vägen, beordras utföra musik i följande sammanhang, nämligen

vid allmänna högtider av offentlig karaktär, på sjukhus, ålderdoms- och pensionärshem samt liknande humanitära inrättningar, på allmän plats såsom konsert för allmänheten,

vid särskilda tillfällen av officiell karaktär efter framställning av statlig eller kommunal myndighet.

vid militära eller av frivilliga försvarsorganisationer eller militära kamratföreningar anord-

Tabell 1.

Musikkår	Musikutförande vid
Första militärmusikkåren i Stockholm	I 1, K 1, Ing 1, F 2
Andra militärmusikkåren i Stockholm	BÖS, Kfl, fartygsförband, KA 1, F 18
Musikkåren i:	
Karlstad	I 2, A 9
Örebro	I 3
Linköping	I 4, A 1, T 1, InfSS, F 3, F 13
Östersund	I 5, A 4, F 4
Kristianstad	P 2, P 6, A 3, T 4
Ystad	P 7 (Ystad o. Revingshed), Lv 4
Strängnäs	P 10, F 11, F 18
Växjö	I 11, F 12
Eksjö	I 12, Ing 2
Falun	I 13, I 14, F 15, ArtSS
Borås	I 15, Lv 6
Uddevalla	I 17, F 7
Visby	P 18, A 7, KA 3
Boden	I 19, P 5, A 8, Lv 7, Ing 3, S 3, JS, F 21
Umeå	I 20, K 4, Lv 7, F 21
Sollefteå	I 21, Lv 5, T 3, KA 5
Skövde	P 4, K 3, S 2, T 2, F 6
Jönköping	A 6, S 2, F 6
Karlskrona	KÖS, fartygsförband, KA 2, F 17
Göteborg	Lv 6, ÖVG, fartygsförband, KA 4, F 9
Västerås	P 1, F 1, F 2, F 8
Halmstad	I 16, F 5, F 10, F 14
Uppsala	Lv 3, S 1, LvSS, F 2, F 16/F 20, FL, AUS

nade fester och andra tillställningar, som icke är av enskild natur, samt

vid sådana fester och tillställningar inom förband, vilka anordnas av personalkår (mot-svarande), huvudsakligen bestående av personal vid förbandet.

I arméorder den 1 oktober 1968 har reglerande bestämmelser utfärdats för musikkårs användning vid fester och tillställningar, anordnade av personalkår inom förbanden. Förbandschef ges i dessa bestämmelser befogenhet att beordra underställd musikkår att utföra underhållningsmusik – men ej dansmusik – vid sådana sammankomster. Dansmusik får utföras i tjänsten då det är fråga om statliga representations-tillfällen, som icke är anordnade av enskild personalkår, vid underhållning för värnpliktiga samt vid "regementets dag" eller annan förbandsdag, till vilka allmänheten äger tillträde.

1.2 Arbetsuppgifter inom försvaret

1.2.1 Militär tjänstemusik

Det rent militära musikbehovet avser tjänstemusik och paradmusik. Till tjänstemusik hänförs musik för marschträning och vid större samlingar av värnpliktiga för genomgångar m. m. samt musik vid rekryteringsmöten. Till paradmusik hänförs musik vid krigsmans erinran, regementets dag, svenska flaggens dag, gudstjänster, begravningar, egentliga parader (t. ex. förbimarscher i samband med högtidligheter, inspektion av förband) samt musik vid förbands och dess personalkårs representation.

Till det militära musikbehovet räknas vidare musik för statliga representativa ändamål, för vilka försvarsresurser – stundom enbart – militärmusiken tas i anspråk, samt vissa likartade musikaliska framträdanden som ingår i försvarets kontaktverksamhet med samhället i övrigt.

1.2.2 Underhållningsmusik

Utöver det militära behovet av tjänstemusik täcker militärmusiken i dagsläget huvud-

delen av förbandens behov av underhållningsmusik. Det är här fråga om konserter, t. ex. i samband med lunchuppehåll, samt om musik vid kompaniaftnar och liknande tillställningar för förbandets personal.

1.2.3 Enskild övning, repetitioner och läraruppgifter

För att militärmusikerna skall vara skickade att utöva sin militärmusikaliska verksamhet krävs att de får en fortlöpande utbildning. Utbildningen sker inom militärmusikkårernas ram och innefattar enskild övning, repetitioner i ensembler och repetitioner med hel militärkår. Därutöver krävs viss militär utbildning för att kunna delta i marschmusik o. d. samt ridutbildning för personal vid musikkår som skall kunna vara beriden. Den färdigutbildade militärmusikern skall även medverka i utbildningen av nya militärmusiker. Se härom vidare kapitel 2.2.

I arbetsuppgifterna ingår även utbildning för en del icke musikaliska uppgifter såsom truppföring, bevakning och försvar. Dessutom utbildas personalen för att kunna tjänstgöra som mobiliseringsförberedare och mottagningsförrättare.

1.3 Arbetsuppgifter inom det allmänna musiklivet

1.3.1 Kårframträdanden

Nuvarande militärmusikorganisation har i stor utsträckning utformats med hänsyn till det allmänna musiklivets intressen. Hänsynstagande till det allmänna musiklivets önskemål medförde som tidigare omnämnts att antalet kårer blev ungefär det dubbla i förhållande till i vad som år 1956 ansetts erforderligt för att tillgodose militära behov. En ej obetydlig del av musikkårernas konserter eller andra musikframträdanden sker f. n. på platser, till vilka allmänheten äger tillträde. Till detta kommer även konserter på sjukhus, ålderdomshem och andra liknande institutioner.

1.3.2 Enskild medverkan

Militärmusiken stöder även det allmänna musiklivet genom att militär musikpersonal i stor utsträckning deltar som utövande musiker i civila orkestrar, framför allt i SOR-orkestrar. Tillgången på militärmusikpersonal är på många orter avgörande för att SOR-verksamhet skall kunna bedrivas. Insatserna är betydande. Som exempel kan nämnas att enskilda militärmusikers medverkan i SOR-orkestrar under de senaste åren uppgått till närmare 20 000 timmar per år.

1.3.3 Pedagogisk verksamhet

Även inom det allmänna musiklivet medverkar militärmusiker som pedagoger. Enligt reglementet för militärmusiken må musikpersonal vid behov beordras att utan särskild ersättning tjänstgöra såsom lärare i instrumentalmusik för elever i allmänna skolväsendet om dessa av resp. musikdirektörer bedöms lämpliga för framtida anställning såsom musikelev och själva uttryckt önskemål om sådan anställning. Denna undervisning äger i allmänhet rum vid kårerna. Utanför tjänsten verkar militärmusikerna i stor utsträckning som lärare i kommunala musikskolor och andra skolor.

1.4 Stämbesättning

1956 års reform innebar bl. a. en modernisering av instrumentbesättningen som även tog hänsyn till allmänna musiklivets behov. Musikkårerna skall enligt reglementet i dag bestå av 24 musiker (typ II) eller 37 musiker (typ I). Typ II har följande stämbesättning: 1 flöjt, 1 oboe, 1 Ess-klarinet, 4 B-klarinetter, 2 fagotter, 2 saxofoner, 2 B-korner, 2 B-trumpeter, 2 horn, 2 tromboner, 1 baryton, 1 kontrabas, 1 tuba, 2 slagverkare.

Stämbesättningen i musikkår, typ I (endast förste militärmusikkåren i Stockholm) är: 2 flöjter, 2 oboer, 1 Ess-klarinet, 7 B-klarinetter, 1 basklarinet, 2 fagotter, 2 alt-saxofoner, 1 tenor-saxofon, 3 B-korner, 2 B-trumpeter, 4 horn, 3 tromboner, 1 baryton, 2 tubor, 2 kontrabasar, 2 slagverkare.

2.1 Personal

2.1.1 Statsammansättning och löneförhållanden

Den militära musikpersonalen omfattar personal på aktiv stat, personal på särskild stat för övertaliga, musikedirektörer på övergångsstat, musikelever samt musikpersonal i reserv. Musikpersonalen har militär status men har i förhållande till annan militär personal en mer begränsad befälsrätt och skyldighet att utöva befäl. Personalen är efter tjänstegrad fördelade på följande sätt.

Musikelev (menig)
 Musikkorpral
 Musikfurir
 Musiksergeant
 Musikfanjunkare
 Musikförvaltare
 Musikedirektör (kaptens tjänstegrad)
 Musikedirektör av 1:a graden (majors tjänstegrad)
 Musikinspektör (överstelöjtnants tjänstegrad)

Musikpersonal på aktiv stat och på särskild stat för övertaliga innehar tjänster vid militärmusiken. All denna personal ingår i en för försvaret gemensam personalkår som har följande sammansättning.

- 1 inspektör för militärmusiken Ao 28
- 1 musikedirektör av 1:a graden Ao 26
- 24 musikedirektörer Ao 23
- 75 musikförvaltare Ao 19
- 297 musikfanjunkare Ao 17/15
(varav 7 tjänster skall hållas vakanta)
- 139 musiksergeanter Ao 13
(varav 4 tjänster skall hållas vakanta)

102 musikfurirer Ae 9
(varav 2 tjänster skall hållas vakanta)

Antalet musikaspiranter var den 1 januari 1969 84. De lönegradsplaceras i Af 7 och har förmåner enligt särskilda kungl. brev den 1 april och den 22 juli 1966.

Musikelever anställs årligen till det antal som bestäms genom riksdagsbeslut. För budgetåret 1968/69 är detta antal 45. De har samma förmåner som meniga värnpliktiga.

Tjänster på särskild stat för övertaliga gäller för 10 musikfanjunkare eller musiksergeanter eller musikfurirer Ao 17/15 eller Ao 13 eller Ao 9. Lika många furirsbeställningar på aktiv stat skall hållas vakanta.

Militärmusikens reserv rekryteras endast av pensionsavgången personal från aktiv stat, särskild stat för övertaliga och musikedirektörer på övergångsstat. Övergångsvis finns personal som tillhör armémusikens reserv, marinmusikens reserv, flygmusikens reserv och förutvarande förbands (musikkårers) reserv. Dessa reserver rekryteras numera inte.

Från anslaget Militärmusiken: Avlöning, som för innevarande budgetår upptagits med 15 600 000 kr., får utöver kostnader för nyss angiven personal bestridas kostnader för avlöning åt en underofficer i arvodestjänst (A:20), avsedd att tjänstgöra hos musikinspektören. Anslaget får vidare av chefen för armén tas i anspråk för att avlöna tillfälligt anlitad personal vid militär-

musiken under högst 200 tjänstgöringsmånader under ett år.

2.1.2 Rekrytering

Militärmusiken rekryteras av musikbegåvade ungdomar i åldern 16–18 år. Anställning sker per den 1 juli varje år efter ansökan som skall inges till personalkårchefen för militärmusiken före den 15 mars. Första anställningen såsom musikelev avser en tid av minst ett år.

Såsom villkor för antagning gäller att vederbörande skall vara svensk medborgare, känd för laglydnad och medborgarsinne, vara lämplig för utbildning till militärmusiker, vara fullt frisk, ha god fysik och sådan kroppsbeskaffenhet som erfordras för att vid inskrivning till värnpliktig hänföras till besiktningsgrupp 1 eller 2. Han skall under antagningsåret fylla lägst 16 och högst 18 år.

Före antagning till musikelev kallas sökande för att genomgå teoretiska och praktiska musikaliska prov m. m. Proven äger rum enligt bestämmelser som meddelas av inspektören för militärmusiken. Proven genomförs under två dagar och leds av musikinspektören. Han biträds av två musikdirektörer och tre musikunderofficerare.

Nyantagna musikelever placeras som regel vid musikkår där vakanser i stämbe-sättningen föreligger. När omplacering måste ske mellan militärmusikens olika kårer tar man i möjligaste mån hänsyn till den enskildes önskemål. Slutlig placering kan påräknas först efter utnämning till musikfurir.

Rekrytering föregås av en upplysningskampanj som består av annonser i dagspressen, notiser i riksvakanslistan samt skrivelser till landets samtliga kommunala musikskolor, länsarbetsnämnderna samt militärmusikdirektörerna.

2.1.3 Befordringsgång

Krigsmaktens personal består av militär,

civilmilitär och civil personal. Musikpersonalen tillhör den militära personalen, vilket bl. a. innebär krav på militär tjänstbarhet.

Befordran grundas på militär tjänstbarhet, musikaliska kvalifikationer och genomgången musikutbildning. Grundläggande bestämmelser om befordran till högre tjänst återfinns i militärmusikreglementet. Såsom allmänt villkor för befordran till musikfurir och musikunderofficer gäller lämplighet som militärmusiker. För de olika grupperna gäller f. n. härutöver följande villkor.

Musikelev anställs och förordnas årligen den 1 juli av personalkårchefen. Efter tidigast ett års anställning kan musikeleven anställas som *musikaspirant* och befordran till *musikfurir* sker tidigast efter två års aspirantanställning och därunder genomgången godkänd utbildning. Musikfurir, som uppnått en sammanlagd anställningstid vid militärmusiken antingen av totalt fem år (musikelevtiden inräknad) eller av två år som musikfurir kan få förordnande i lönegrad A 11.

Tjänst för *musiksergeant* tillsätts med musikfurir som godkänts vid föreskriven underofficersutbildning. Långtidsvikariat på tjänst för musiksergeant kan erhållas av musikfurir efter en sammanlagd faktiskt anställningstid vid militärmusiken av nio år under förutsättning att han med godkänt vitsord genomgått föreskriven underofficersutbildning eller efter prövning befunnits lämplig för anställning i högre tjänst vid militärmusiken.

Tjänst för *musikfanjunkare* tillsätts med musiksergeant, när sådan tjänst blir ledig. Personligt vikariat som musikfanjunkare kan dock meddelas efter tjuugo års tjänst. Befordran till musikfanjunkare i lönegrad 17 sker i åldersordning inom ramen för det antal tjänster som får utnyttjas för nyssnämnda lönegrad (för budgetåret 1968/69 högst 89 tjänster).

Till *musikförvaltare* kan, när sådan tjänst är ledig, befordras musikfanjunkare som är väl skickad att svara för en solostämman (första stämman) i militärkår. I praktiken har det utvecklats till att i stort sett bli en befordran efter tjänsteår.

2.1.4 Arbetstidsförhållanden m. m.

Arbetstiden för den militära personalen i musiktjänst vid försvaret är 42,5 timmar för arbetsvecka. Någon omfördelning av musikpersonalens årsarbetstid får inte göras. Viss omfördelning inom en period om högst fyra veckor kan dock tillåtas. I veckoarbetstiden ingår sådana förberedelser och efterarbeten, som direkt sammanhänger med utbildnings- och övningsverksamheten. Även överspelningstid och väntetid ingår i arbetstiden. Veckoarbetstiden regleras individuellt genom tjänstgöringslista.

Chef för musikkår är närmast ansvarig för tillämpning av bestämmelserna rörande arbetstidsregleringen och för planeringen av musikkårens tjänstgöring. Denna planering skall ske så att övertidstjänstgöring i möjligaste mån undviks. Beställare av musik har därför att göra sin beställning i god tid.

I egenskap av statstjänstemän är militärmusikerna underkastade det statliga resereglementet med därtill hörande föreskrifter. Såsom militära tjänstemän gäller för musikerna därutöver de speciella reglerna i resereglementet för försvaret. Detta innebär i princip att militärmusikerna erhåller ersättning för kostnader för resor och traktementen i samband med beordrade förrättningar enligt militärmusikreglementet och vid erforderliga kommenderingar i övrigt samt flyttningersättning vid flyttning från en ort till annan i samband med befordran eller förflyttning utan egen ansökan.

Tid för tjänsteresa och i samband därmed företagen förrättning anses utgöra arbetstid till den del den infaller mellan kl. 7.30 och 17.00, oavsett om befattningshavaren därunder skall utföra avsedda arbetsuppgifter eller ej. Annan tid för förrättningen utgör arbetstid endast i den mån befattningshavaren därunder tas i anspråk för att fullgöra arbetsuppgifterna. Såsom arbetstid må dock för sådan förrättningsdag tillgodoräknas sammanlagt högst 8 timmar.

2.1.5 Pensionsförhållanden

Den lönegradsplacerade musikpersonalen är

underkastad bestämmelserna i statens allmänna tjänstepensionsreglemente jämte därtill hörande föreskrifter. Härav följer att tjänsteman vid militärmusiken är skyldig att avgå från tjänsten då han uppnått den för honom gällande pensionsåldern. Denna är för huvuddelen av musikpersonalen 60 år. För musikfurir är dock pensionsåldern 50 år.

2.1.6 Uniformsplikt

I likhet med övrig militär personal på aktiv stat har musikpersonalen uniformsplikt och skall bära fastställd uniform i tjänsten. För musikpersonalen gäller också vissa särskilda regler för bärande av uniform och attribut till sådan. Tillstånd kan erhållas att bära uniform vid utförande av konsertmusik utom tjänsten.

Uniformen utgörs för all musikpersonal av s. k. musikdräkt, som i huvudsak ser likadan ut som arméns uniform m/60. Vid särskilda tillfällen kan dock musikerna bära annan uniform än musikdräkt, t. ex. flottans eller flygvapnets.

Varje militärmusiker är skyldig att hålla sig med egna uniformspersedlar enligt fastställd utrustningslista. Vissa persedlar tillhandahålls personalen som lån antingen kostnadsfritt eller mot ersättning. För att skaffa och underhålla övriga uniformspersedlar utgår ekiperingsbidrag.

2.1.7 Aktuell personalsituation

Av ett föregående avsnitt framgår att personalförteckningen för militärmusiken f. n. omfattar 639 tjänster för musikinspektör, musikdirektörer, musikunderofficerare och musikunderbefäl. Av dessa tjänster skall sammanlagt 23 hållas vakanta, därav 10 så länge motsvarande antal tjänster på särskild stat för övertaliga är besatta. Sammanlagda antalet tjänster som får vara tillsatta utgör sålunda 626. Härtill kommer f. n. högst 45 musikelever och högst 90 musikaspiranter. Därtill får högst 200 tjänstgöringsmånader användas för anställning av tillfällig personal. Omräknat är enligt prop.

1969: 1 (bil. 6 s. 143) den sammanlagda personaltillgången 792.

Antalet tillsatta tjänster den 1 januari 1969 var 557. Antalet vakanser i jämförelse med det antal tjänster som får tillsättas utgjorde således vid nämnda tidpunkt 69.

Ett relativt stort antal enskilda militärmusiker fullgör av olika anledningar inte tjänst vid de kårer, där de är placerade. Den 1 januari 1969 var sålunda 12 musiker tjänstlediga av olika anledningar och 36 bortkommenderade från sina kårer för utbildning m. m. Antalet musikaspiranter var vid samma tid 65 och dessutom fanns det 44 musikelever. Personalläget per den 1 januari 1969 belyses närmare av bilaga 1.

Åldersfördelningen inom militärmusiken december 1968 framgår av bilaga 2.

Utöver de avgångar som under senaste sex budgetåren skett på grund av uppnådd pensionsålder har inte mindre än 200 musiker av skilda anledningar lämnat sin anställning. Huvuddelen av dessa har övergått till anställningar i andra orkestrar eller såsom lärare i olika skolor i enlighet med vad nedanstående tabell utvisar. Vid intervjuer som OfM haft med musikpersonal vid olika tillfällen har framkommit att orsakerna till

avgångarna är flera. Även kommittén har haft möjlighet inhämta liknande synpunkter under senaste året. Orsakerna har främst angivits vara att man erbjudits bättre löneförhållanden, t. ex. som lärare vid kommunala musikskolor eller såsom musiker i civila yrkesorkestrar. De nuvarande arbetsuppgifterna har ibland angivits som mindre stimulerande från rent musikaliska synpunkter. En annan orsak som åberopats är att många kårer till följd av vakanssituationen inte har tillfredsställande spelbarhet.

Förtidsavgångarna ägde under sexårsperioden rum med följande fördelning:

1962/63	25
1963/64	24
1964/65	33
1965/66	44
1966/67	41
1967/68	33

I tabell 2 redovisas de skäl som föranlett avgångarna fr. o. m. den 1 juli 1962 t. o. m. den 30 juni 1968.

Under samma period har anställts 23 musiker vid sidan av den ordinarie utbildningsgången, av vilka 17 tidigare erhållit sin utbildning inom militärmusiken.

Tabell 2.

	Elev	Asp	Furir	Serg	Fanj	Förv	Dir	S:a
<i>Övergång till annan musikalisk verksamhet</i>								
Teater- och symfoniorkester	1	1	10	5	11			28
Annan orkesterverksamhet o d		1	5	2	1			9
Musikledare				2	3	3	1	9
Musiklärare			1	21	31	3	1	57
Musikstudier	1	4	8					13
	2	6	24	30	46	6	2	116
<i>Övergång till annan verksamhet</i>								
Civil		4	3		2			9
Militär			1		2	1		4
		4	4		4	1		13
<i>Avgång av annan anledning</i>								
Dödsfall			1	1	4			6
Sjukpension				1	2	1		4
Olämplighet	6	7						13
Övrigt	3		1					4
Ej angiven	4	5	19	8	8			44
	13	12	21	10	14	1		71
Total summa	15	22	49	40	64	8	2	200

2.2 Utbildning

2.2.1 Allmänt mål

Mål för utbildningen är enligt arméchefens bestämmelser:

»att successivt bibringa musikpersonalen sådan musikalisk och militär färdighet, kunskap och förmåga att elever och aspiranter kan tjänstgöra såsom sekundstämma och furirer såsom första stämma i militärkår, orkester eller ensemble;

att utveckla deras karaktärssegenskaper, pedagogiska förmåga och initiativkraft samt bibringa dem kunskap om och förståelse för militära uppgifter;

att öka deras kunskaper i allmänna läroämnen;

att bibringa dem ett föredömligt uppträdande såväl i som utom tjänsten;

att före och i samband med musikunderofficersutbildningen utveckla och befästa deras under tidigare utbildning förvärvade musikaliska och militära färdigheter, kunskaper och förmåga, så att de kan tjänstgöra i avsedd befattning inom militärmusiken».

Musikfurir skall bibringas den musikaliska kompetens som krävs för att kunna påbörja utbildning till musikunderofficer. För detta fordras enligt utbildningsbestämmelserna att han

»å första instrumentet kan tillfredsställande svara för en stämma i musikkåren;

å andra instrumentet kan nöjaktigt svara för en stämma i orkester;

har påbörjat och på tillfredsställande sätt tillgodogjort sig utbildning på ett tredje instrument;

har avslutat och helt behärskar fastställda kurser i allmän musikleära, gehörslära, harmonilära, musikhistoria och tutttrumslagning».

2.2.2 Utbildningsgång för elever och aspiranter

Under elevåret får eleven enskild militärutbildning och grundläggande musikutbildning. Under första aspirantåret fortsättes den grundläggande musikutbildningen och allmänbildande undervisning tillkommer. I samband med andra aspirantårets slut sker utnämning till musikfurir.

Den treåriga utbildningen är indelad i sex skeden. Under det första, som pågår

Tabell 3. Militärutbildning (centraliserad)

Övningsgrenar och ämnen	Antal tim 1 skedet	Antal tim 3 skedet
Exercis	28	19
Fysisk träning	28	28
Orientering	—	19
Medborgarundervisning	7	4
Soldatundervisning	9	8
Inre tjänst	20	28
Terrängtjänst	32	14
Vapentjänst	53	47
Förläggning	10	14
Skydd	16	49
Fältarbeten	—	47
Underhållstjänst	4	14
Personaltjänst	4	14
Mobiliseringstjänst	—	19
Strid	20	102
Reserv	31	81
Summa	262	507

den 1/7–31/8 första året, är eleverna sammandragna till central utbildning vid musikkår vid ett arméförband. Under detta skede ges huvudsakligen militär utbildning. Under det andra skedet, som pågår den 1/9 första året t. o. m. den 30/4 andra året, tjänstgör eleverna vid de musikkåren de tillhör och får huvudsakligen musikutbildning. Under tredje skedet, som omfattar tiden 1/5–31/8 andra året, är eleverna återigen sammandragna till central utbildning och erhåller såväl fortsatt grundläggande musikutbildning som militärutbildning. Under fjärde skedet, som omfattar tiden 1/9 andra året –14/9 tredje året, sker musikutbildning ånyo vid resp. musikkåren. Femte skedet, som omfattar tiden 15/9–31/5 tredje året, är eleverna sammandragna till central utbildning vid den till KA 4 i Göteborg förlagda musikkåren och erhåller då i huvudsak allmänbildande undervisning men även viss musikutbildning. Det sjätte och avslutande skedet omfattar endast sista månaden av tredje året, 1/6–30/6, och fullgörs vid resp. musikkåren. Under denna tid får eleverna (aspiranterna) fortsatt grundläggande musikutbildning.

Den utbildning som genomgås tillgodoräknas som fullgjord grundutbildning för värnpliktiga.

Tiden fr. o. m. fjärde anställningsårets

Tabell 4. Allmänbildande undervisning (centraliserad)

Ämne (övning)	Antal tim på A-linjen	Antal tim på B-linjen
Fysisk träning och inre tjänst	170	100
Svenska	160	80
Engelska	160	50
Matematik	140	—
Samhällskunskap	80	80
Historia	140	70
Fysik	80	—
Psykologi	50	50
Etik	20	20
Musikhistoria	70	70
Summa	1 070	520

början, då befordran till musikfurir sker, t. o. m. sjätte anställningsårets slut ägnas åt *musiktjänst* och fortsatt *utbildning* vid egen musikkår (sammanlagt 43 tim/v).

Timplaner m. m. framgår av tabellerna 3-5 som i tur och ordning behandlar militärutbildning, allmänbildande undervisning och musikutbildning.

Studierna i allmänna läroämnen under skede 5 bedrivs på dels A-linje dels B-linje. För musikaspirant som går B-linjen, vilken är avsedd för elever som med goda betyg genomgått grundskolan, förkortas skede 5 med ca 14 veckor medan skede 4 i stället förlängs med motsvarande tid. På B-linjen utgör tiden för musikutbildning 14 tim/v.

Tabell 5. Musikutbildning (delvis centraliserad)

Ämne	Ungefärligt antal timmar under skede					
	1 9 v	2 33 v	3 50 v	4 50 v	5 34 v	6 4 v
Första instrument		49	15	75	34	6
Andra instrument		33		50	34	6
Tredje instrument				25		
Musiklära	9	20	8	20	28	
Gehörslära		13	7	30	40	
Harmonilära				50		4
Signalblåsning	18	33		25		
Trumslagning	45	204	30	300		24
Ensemblespelning		446	45	675	68	54
Överspelning		522	45	900	86	76
	72	1 320	150	2 150	290	170

Jämlikt arméorder skall musikaspiranter med studentexamen, gymnasiekompetens eller fackskolekompetens (motsvarande) icke genomgå skede 5. De skall dock åläggas att genom självstudier (kompendium) inhämta och vid anordnad tentamen redovisa kunskaper i dels musikhistoria dels, såvida de ej tidigare har betyg i ämnet, psykologi motsvarande de kurser som övriga musikaspiranter läser under skede 5. Härför skall de under tiden för skede 5 beredas möjlighet till 2 timmars studier per vecka under ordinarie tjänstetid.

2.2.3 Underofficersutbildning m. m.

I januari under sjätte anställningsåret undergår musikfurir inträdesprov till musikhögskolan. Utbildningen påbörjas omkring den 1 september, dvs. i början av sjunde anställningsåret. I utbildningen ingår - förutom musikutbildning och viss språkutbildning - utbildning i mobiliseringstjänst, fredsexpeditionstjänst m. m. under sammanlagt 32 timmar, som förlägges ca 10 dagar före första terminens början. Underofficersutbildningen pågår under fyra terminer och avslutas med musikunderofficersexamen. Elever vid musikunderofficersskolan får kostnadsfri undervisning samt fri undervisningslitteratur och fria expenser.

Efter godkänd slutprövning sker befordran till sergeant. Timplanen för utbildningen framgår av tabell 6.

Tabell 16. Musikunderofficersskolan

Vid musikhögskolan	Antal tim
Första instrument	64
Andra instrument (i allmänhet stråk)	64
Tredje instrument (i allmänhet piano)	32
Musikteori (gehörsutbildning, satslära, harmonisk analys)	128
Musikhistoria	32
Psykologi och pedagogik	32
Blåsorkester (tillsammans med civila elever)	160
Symfoniorkester för musikunderofficers elever	192
Ensemblespelning	176
Metodik och övningsundervisning	64
<i>Genom inspektörens för militärmusiken försorg</i>	
Marschmusik inkl. övning i stavföreläsning	64
Blåsorkester	128
Reglements-kännedom m m	32
Språkundervisning	62
Överspelning	1 328
Fysisk träning och inre tjänst	320
Summa schemalagda timmar under 64 veckor ca	2 878

Detta innebär att i genomsnitt 43 tim/v är schemabundna.

Under tjänstgöring vid musikkår skall musikunderofficerare erhålla fortsatt instrumental utbildning, fortsatt undervisning i ensemblespelning samt undervisning i musikteori. Musikunderofficerare deltar i den fortsatta befälsutbildning som anordnas vid förbandet.

Vid sidan av den fasta studiegången finns möjlighet till kompletterande utbildning. Enligt chefens för armén bestämmande kan inom ramen för härtill tilldelade medel kostnadsfri privatundervisning tillhandahållas militärmusiker, som inte kan erhålla nödvändig enskild utbildning på huvud- eller biinstrument vid egen musikkår. Musikpersonal, som förlagts vid flottans förband, kan erhålla bidrag för körkortsutbildning.

3.1 Lokalisering

Landets 25 militärmusikkårer är förlagda vid militära förband och lokaliserade till följande orter (tabell 7):

Tabell 7.

Förband	Musikkår
I 1	Första militärmusikkåren i Stockholm
ÖrB O	Andra militärmusikkåren i Stockholm
I 2	Karlstad
I 3	Örebro
I 4	Linköping
I 5	Östersund
P 6	Kristianstad
P 7	Ystad
P 10	Strängnäs
I 11	Växjö
I 12	Eksjö
I 13	Falun
I 15	Borås
I 17	Uddevalla
P 18	Visby
I 19	Boden
I 20	Umeå
I 21	Sollefteå
P 4	Skövde
A 6	Jönköping
KÖS	Karlskrona
KA 4	Göteborg
F 1	Västerås
F 14	Halmstad
F 16	Uppsala

3.2 Lokal och regional organisation

Inom ramen för de medel som anvisats bestämmer cheferna för de förband, som anges ovan, utifrån de allmänna föreskrif-

terna i militärmusikreglementet om musikkårens tjänstgöring vid förband och andra enheter inom försvaret och om deras medverkan i samhället i övrigt.

I särskilda av arméchefen utfärdade tillämpningsföreskrifter den 29 april 1958 framhålles bl. a. följande:

»Förbandschefen skall vid beslut om musikkårens användning särskilt beakta om det avsedda ändamålet och den beräknade tiden för kårens framträdanden står i skälig proportion till den tid och de kostnader förrättningen medför även som förrättningens inverkan med avseende på personalens tjänstgörings- och utbildningsförhållanden. Möjligheten att samordna musikkårens utnyttjande under en och samma förrättning och att använda delad kår skall tillvaratagas.»

I princip avgör således förbandschefen frågan om musikkårens användning i militära eller civila sammanhang. Givetvis beaktas i praktiken de önskemål om att få disponera kåren, som framställts av militära och civila avnämare, vilka gör anspråk på att få disponera kårerna. Vikten av planläggning på längre sikt har härvid betydelse. Enligt tillämpningsbestämmelserna skall förbandschefen

»efter samråd med chefer för övriga berörda förband för musikkårens verksamhet fastställa en för viss längre tidsperiod gällande plan inefattande den huvudsakliga tjänstgöring för vilken kåren och dess personal under perioden kunna beräknas bli tagna i anspråk».

Förbandschefen är, samtidigt med att han har dessa beslutsbefogenheter, skyldig att för musikkåren och dess personal handha och tillgodose inre tjänst och allmän ordning, förläggning, mathållning, personalvård, rättsliga åtgärder, kassatjänst, förvaltningsfrågor, transportbehov osv. Vid handläggning av frågor rörande musikkåren biträdes förbandschefen – förutom av musikediktören som har att handha både den konstnärliga, personella och administrativa ledningen – av förbandets ordinarie stabs- och förvaltningsorganisation, t. ex. stabschef, utbildningsofficer, intendent, kassachef, personalvårdsofficer, konsulent och läkare.

Militärbefälhavare har enligt reglementet inga uppgifter eller befogenheter i fråga om militärmusiken. Vissa begränsade samordnande uppgifter har emellertid tillagts militärbefälhavarna genom bemyndigande av chefen för armén. Militärbefälhavaren i östra militärområdet har i sin egenskap av överkommendant vissa speciella uppgifter i vad avser högvakttjänsten i Stockholm.

3.3 Central organisation

Den centrala ledningen av militärmusiken är i väsentlig utsträckning uppdelad. Sålunda utfärdar överbefälhavaren bestämmelser i fråga om militärmusikens krigsorganisatoriska uppgifter och samordningen av den militära musikverksamheten med övrig personalvårdsverksamhet. Handläggningen av dessa frågor sker inom försvarsstabens personalvårdsbyrå. I denna ingår f. ö. den samlade ledningen för militärmusiken vid mobilisering.

Den direkta centrala ledningen utövas av chefen för armén som utfärdar föreskrifter för musikkårens användning och tjänstgöring, utnämner inspektör och musikediktör, meddelar utbildningsföreskrifter samt vissa andra bestämmelser för kårens verksamhet. Chefen för armén äger besluta om användningen av de medel som anslås för militärmusikens förvaltningskostnader. I arméstaben handläggs organisations- och anslagsfrågor inom sektion 1, utbildningsfrå-

gor inom sektion 2 och personalfrågor m. m. inom sektion 3. I vissa fall skall chefen för armén samråda med övriga försvarsgrenschefer.

Personalkårchef för militärmusiken är chefen för sektion 3 i arméstaben. Han är som personalkårchef direkt underställd chefen för armén. Personalkårchefen anställer, befordrar och entledigar personal inom militärmusiken, utom inspektör och musikediktörer, samt har i övrigt tillsyn över personalen. På arméchefens vägnar äger han utfärda föreskrifter och anvisningar för tjänstgöring, fördela medel för resor m. m.

Musikinspektören, som ingår i arméstaben, är tjänstegrensinspektör för militärmusiken och har alltså att följa och kontrollera verksamheten vid musikkårer samt vid kurser och skolor inom militärmusikens ram. Musikinspektören medverkar vidare i vad gäller musikpersonalens rekrytering och svarar – i samråd med arméstabens utbildningsavdelning och musikhögskolan – för dess utbildning och för musikkårens spelbarhet. I samråd med försvarets materielverk skall han planera anskaffning av musikmateriel och tillse att nyinstrumenterat notmateriel blir mångfaldigat.

Anskaffning och underhåll av instrument, repertoar m. m. ombesörjs centralt av försvarets materielverk.

3.4 Lokalförhållanden

Flera militärmusikkårer har under de senaste åren fått ändamålsenliga lokaler. Av de nuvarande övningslokalerna kan drygt hälften anses vara tillfredsställande för sitt nuvarande ändamål. En sammanställning av nuläget finns i bilaga 3. I avvaktan på utredningens förslag har nybyggnad och andra förbättringar av lokalresurserna uppskjutits. Flera musikkårer arbetar f. n. under mycket besvärliga lokalförhållanden.

Kommittén har efter framställning fått en del uppgifter om militärmusikorganisationer i tio europeiska länder. En koncentrerad överblick ger följande resultat.

I *Belgien* finns sju musikkårer, varav en består av 105 musiker och övriga av omkring 60–77 man. Utbildningen sker i stort sett före anställning som militärmusiker.

Militärmusiken i *Danmark* omfattar livgardets musikkår om 35 man och fem mäsingsorkestrar om vardera 15 man. I musikkårerna tjänstgör även ett begränsat antal värnpliktiga musiker. Yrkesmusikernas utbildning sker till större delen utanför militärmusikorganisationen.

Sammanlagt mer än 120 musikkårer finns i *Storbritannien*. Dessa är antingen Staffs Band om 40–85 man eller Regimental Bands om ca 30 man. Dessutom finns vid de flesta förband 25–30 trumslagare och flöjtblåsare eller säckpipsblåsare som dock samtidigt har rena soldatuppgifter. Militärmusiker utbildas inom försvaret.

I *Finland* finns en musikkår om drygt 40 man och 40 elever, två kårer om drygt 20 man och ett 15-tal elever och elva kårer om 14 man och ett 10-tal elever. Utbildning äger rum vid musikkår och vid militärmusikavdelning inom Sibeliusakademien.

Holland har fyra musikkårer med ett 50-tal yrkesmusiker i varje. Dessutom finns några kårer med ca 40 värnpliktiga och några anställda som ledare och instruktörer. Utbildningen sker i civil ordning.

Militärmusikorganisationen i *Italien* består av en stabsmusikkår om drygt 100-tal man, 36 kårer om ett 30-tal man och 12 kårer om 15–20 man. Utbildningen sker inom organisationen.

Norge har en gardesmusikkår om 60 man, en musikkår om 31 man och fem kårer om vardera 22 man. Dessutom finns ett 20-tal förbandsmusikkårer som består av värnpliktiga. Yrkesutbildningen sker huvudsakligen i civil regi.

Sovjets militärmusikkårer, vars antal är okänt, har varierande storlek om 20, 30, 41 och 53 man. Vid Moskvas konservatorium finns ett särskilt institut för militärdirigenter, vars uppgift är att utbilda kvalificerade militärdirigenter, pedagoger, specialister på instrumentation för militörorkester samt militärmusikforskare.

I *Västtyskland* finns en större stabsmusikkår om 82 man och 19 kårer om 60 man samt en utbildningsmusikkår. Större delen av utbildningen sker i civila sammanhang.

Slutligen finns i *Österrike* 10 musikkårer av skiftande storlek mellan 38 och 58 man. Vid inskrivningen kan värnpliktiga med musikutbildning få kontraktsanställning för 3 till 6 år. Under den tiden får de musikalisk vidareutbildning.

Mittelmått i andra länder

Mittelmåttets betydelse i andra länder är en viktig fråga som ofta diskuteras i samband med utvärdering av utbildningsresultat. Detta är särskilt relevant i länder som har genomgått stora förändringar i utbildningsväsendet under de senaste åren. I dessa länder är det viktigt att ha en tydlig bild av vad som utgör ett bra resultat för eleverna. Detta kan vara svårt att göra eftersom det finns många olika faktorer som påverkar resultatet. För att kunna jämföra resultat mellan länder är det viktigt att ta hänsyn till dessa faktorer. Detta kan göras genom att använda sig av olika metoder för att jämföra resultat. En av dessa metoder är att använda sig av olika typer av test som kan jämföras mellan länder. Detta kan vara svårt eftersom test ofta är utformade för att mätas i ett specifikt land. En annan metod är att använda sig av olika typer av indikatorer som kan jämföras mellan länder. Detta kan vara svårt eftersom indikatorer ofta är utformade för att mätas i ett specifikt land. För att kunna jämföra resultat mellan länder är det viktigt att ta hänsyn till dessa faktorer. Detta kan göras genom att använda sig av olika metoder för att jämföra resultat. En av dessa metoder är att använda sig av olika typer av test som kan jämföras mellan länder. Detta kan vara svårt eftersom test ofta är utformade för att mätas i ett specifikt land. En annan metod är att använda sig av olika typer av indikatorer som kan jämföras mellan länder. Detta kan vara svårt eftersom indikatorer ofta är utformade för att mätas i ett specifikt land.

Utbildningsresultat i andra länder är en viktig fråga som ofta diskuteras i samband med utvärdering av utbildningsresultat. Detta är särskilt relevant i länder som har genomgått stora förändringar i utbildningsväsendet under de senaste åren. I dessa länder är det viktigt att ha en tydlig bild av vad som utgör ett bra resultat för eleverna. Detta kan vara svårt att göra eftersom det finns många olika faktorer som påverkar resultatet. För att kunna jämföra resultat mellan länder är det viktigt att ta hänsyn till dessa faktorer. Detta kan göras genom att använda sig av olika metoder för att jämföra resultat. En av dessa metoder är att använda sig av olika typer av test som kan jämföras mellan länder. Detta kan vara svårt eftersom test ofta är utformade för att mätas i ett specifikt land. En annan metod är att använda sig av olika typer av indikatorer som kan jämföras mellan länder. Detta kan vara svårt eftersom indikatorer ofta är utformade för att mätas i ett specifikt land.

5.1 Allmänna synpunkter

Genom 1956 års beslut om ny militärmusikorganisationen (prop. 1956:110, SU 121, rskr 279) togs i betydande utsträckning hänsyn till det civila musiklivets behov. Sålunda blev bl. a. kapaciteten ungefär den dubbla i förhållande till rent militära behov. I betänkandet "Rikskonserter" som KBU avgav 1967 (SOU 1967: 9) poängterades ytterligare militärmusikens användbarhet inom det allmänna musiklivet. Inför den stora efterfrågan på musiker som skulle följa på ett genomförande av rikskonsertidén var det naturligt för KBU att föreslå, att den överkapacitet i förhållande till försvarets behov, som fanns inom militärmusikorganisationen, utnyttjades för nya uppgifter inom det allmänna musiklivet.

De i prop. 1968: 45 angående rikskonserter m. m. angivna riktlinjerna för omorganisation av militärmusiken innebär, som förut redovisats, att såväl speciellt militära som allmänna musikbehov skall tillgodoses. En tredjedel av de i organisationen ingående resurserna skall därvid direkt utnyttjas för musikbehov inom försvaret, medan återstående två tredjedelar avsetts bli tagna i anspråk för rikskonsertverksamhet.

Militärmusikens rent militära användning har minskat allteftersom krigföringens karaktär förändrats. Samtidigt har militärmusikens kulturella betydelse och dess användning i ceremoniella sammanhang och

som underhållning för värnpliktiga och allmänheten successivt kommit mer i förgrunden.

I värnpliktsutbildningen används militärmusiken alltjämt i samband med marschträning. Utvecklingen inom det militära försvaret har dock medfört, att endast begränsad tid används till formell exercis i nutida värnpliktsutbildning. Likaså finns det sällan anledning att i ett modernt försvaret ägna utrymme åt parader o. d. Kommittén räknar med ett relativt sett litet musikbehov för marsch- och paradtillfällen. En viss nedgång av detta musikbehov är dessutom tänkbar i framtiden. Denna torde dock uppvägas av ett väntat större behov av kontakt- och representationsmusik.

I detta sammanhang vill kommittén framhålla att man så mycket som möjligt bör sträva efter att använda militärmusiken i främst sådana sammanhang, där den levande musiken i sig själv har ett egenvärde. För bakgrundsmusik, musik för marschträning o. d. bör möjligheterna att använda högtalarmusik noggrant prövas.

I och med att militärmusikens arbetsuppgifter ändrats har också instrumentbesättningen skiftat. Äldre instrument – såsom pipor och trummor, trumpeter och pukor – kompletterades så småningom med andra. Ända fram till mellankrigstiden rörde det sig dock om olika slag av blåsinstrument. Emellertid började så småningom även stråkinstrument att införas i militärmusiken, både

utomlands och i Sverige. För Sveriges del innebar 1956 års omorganisation att de flesta militärmusiker skulle ha stråkinstrument som biinstrument för att man inom militärmusiken skulle kunna bilda salongsorkestrar och kammarmusikensembler.

De nya uppgifterna för militärmusikerna inom allmänna musiklivet, som 1968 års riksdag beslutat, måste medföra förändringar i instrumentsammansättningen. Man torde nu ej längre kunna hålla fast vid kravet på vissa i reglemente fastlåsta instrumentkombinationer eller stämbesättningar. Om kraven på en konstnärlig kvalitet skall kunna uppehållas i ett läge, då musikerna skall ha uppgifter inom ett mycket breddat register, blir vidare följden, att enstaka instrumentalister kan behöva tillföras organisationen, vilka inte kan ges några uppgifter i en konventionell militärmusikkår.

I det följande redovisar kommittén sin syn på vilka arbetsuppgifterna i stort sett bör vara dels inom försvaret, dels inom allmänna musiklivet samt på sammansättningen av de enheter, som behövs för att fullgöra dessa uppgifter. I fråga om musikpersonalens uppgifter i krigsorganisationen och förberedelser för att lösa dessa återkommer kommittén i ett senare kapitel.

5.2 Försvaret

5.2.1 Behov

Försvarets behov av musik vill kommittén definiera på följande sätt.

Som ren *tjänstemusik* bör anses musik för marschträning och vid truppmarsch o. d. liksom all musik som utförs speciellt för krigsorganiserade förband, i allmänhet under fältmässiga förhållanden, samt musik vid större samlingar av personal inom krigsmakten för genomgångar och annan information.

Till *paradmusik* bör hänföras musik vid krigsmans erinran och motsvarande ceremonier, korum och vissa andra gudstjänster, militärbegravningar samt vid parader eller förbimarscher i samband med inspektion av

förband, skol- och kursavslutningar och större allmänna högtidligheter inom förband (FN-dagen, svenska flaggans dag, förbandsminnesdag etc.).

Till *kontakt- och representationsmusik* bör räknas musik av olika slag vid förbandsdagar, t. ex. regementets dag eller flygets dag, och vid arrangemang som utgör militär myndighets representation eller är ett led i sådan kontaktverksamhet som vanligen anordnas under medverkan av samarbetsnämnd. Hit bör även hänföras musik vid sådan verksamhet, som bedrivs av frivillig försvarsorganisation, angiven i frivilligkungalörelsen, och centralförbundet Folk och Försvar.

Härutöver bör till detta område räknas musik vid andra statliga representationstillfällen. Detta kan gälla officiella ceremonier och andra tillfällen av högtidlig karaktär både centralt och regionalt, i sistnämnda fall som regel efter framställning av länsstyrelse. Till denna allmänna statliga verksamhet räknar kommittén även musik i samband med högvaktstjänsten i Stockholm.

Musik för andra liknande ändamål – t. ex. kommunal representation i samband med jubiléer etc. – för vilka enligt nuvarande militärmusikreglemente kan ifrågakomma militärmusik, bör däremot hänföras till sådan musikverksamhet som skall tillgodoses genom IRK:s försorg.

Slutligen har försvaret behov av *koncert-, underhållnings- och dansmusik* av skilda slag. Denna musik bör framföras under personalens fritid, t. ex. under måltidsuppehåll och på kvällarna, som ett naturligt led i en planmässigt upplagd fritidsverksamhet. Om tjänsten så medger bör konsertmusik i begränsad utsträckning kunna ifrågakomma även under tjänstetid. Musikverksamheten skall i första hand vara avsedd för de värnpliktiga men givetvis skall annan personal i den utsträckning som är möjlig beredas tillfälle att samtidigt närvara.

Militärmusikkårerna utför f. n. i viss omfattning underhållningsmusik vid fester och tillställningar anordnade av personalkår. Mot bakgrund av att den nya organisationens ensembler i IRK:s regi även skall tas

i anspråk för interna konserter (föreningskonserter m. m.) bör personalkårernas musikbehov inte hänföras till försvarets musikbehov. Personalsammanslutning bör behandlas som andra föreningar och i likhet med dessa få möjlighet att genom IRK erhålla musik. Då föreningskonserter i framtiden torde kunna erhållas till jämförelsevis ringa kostnader finner musikkommittén det inte rimligt att de nya ensemblerna – liksom nu militärmusikkåren – utan kostnad ställs till förfogande för musikframträdanden vid sådana slutna sammankomster som anordnas av personalföreningar och kårer.

Inom stockholmsområdet finns speciella behov av militärmusik. Vad som skiljer denna region från övriga är främst framträdanden i samband med högvaktstjänst och i statsceremoniella sammanhang. Under år 1968 beordrades högvaktstjänst vid 208 tillfällen, av vilka de två stockholmskåren svarade för 145. En för svensk militärmusik unik företeelse är högvaktsavlösning med beriden musikkår. Denna tjänst, som utförs av ridutbildad musikpersonal vid stockholmskåren, förekom under samma år 16 gånger. Vid 63 högvaktsavlösningar med musik år 1968 medverkade musikkårer utanför Stockholm. Av dessa fullgjorde militärmusikkåren i Strängnäs 10, militärmusikkåren i Västerås 23, militärmusikkåren i Uppsala 19 och övriga musikkårer 4 sådana kommenderingar.

I fråga om statsceremoniella och liknande uppgifter medverkar militärmusikkårer i Stockholm bl. a. vid riksdagens öppnande, statschefsbesök, besök av utländska regeringsledamöter, audienser för främmande sändebud och jubiléer av olika slag vid statliga institutioner.

Beträffande övriga militärmusikuppgifter i Stockholm gäller i stort vad som ovan sagts beträffande militärmusikkåren i allmänhet.

Musikkårs medverkan vid högvaktsavlösningar bedöms av militära myndigheter vara av betydelse. Även från turistorganisationers och intresserade enskildas sida har framförts önskemål om ett stort antal vaktparader med musik.

Behovet av tjänste-, parad-, kontakt- och representationsmusik i Stockholm är – om alla önskemål skulle tillgodoses – så omfattande, att musikerna skulle kunna helt användas för sådana ändamål. Både med hänsyn till det allmänna musiklivet och de enskilda musikernas konstnärliga utveckling är det emellertid önskvärt, att musikerna i Stockholm i den nya organisationen får liknande möjligheter som sina landsortskolleger att medverka i andra musikaliska uppgifter.

Tabell 8 visar det uppskattade behovet av olika slag av militärmusik i Stockholm enligt de av OfM år 1964 gjorda undersökningarna.

Tabell 8.

Musikframträdanden	Tillfällen
1. För förband (motsvarande) vid	
a) gudstjänster och krigsmans erinran	50
b) parader, högtidligheter m m	100
c) övningar etc (marschmusik)	30
d) underhållningsarrangemang o d. vid staber och förvaltningsmyndigheter	15
2. Vid högvakt	170
3. I statsceremoniella sammanhang	25
	<u>390</u>

Kommittén, som återkommer till frågan om kapacitetens utnyttjande i kapitel 10, vill redan här framhålla att ovan angivna antal tillfällen totalt sett utan större olägenhet kan minska.

5.2.2 Blåsarensembler för tjänste- och paradmusik m. m.

Någon av musikaliska skäl vedertagen norm för stämbesättning för en militärmusikkår finns inte. I princip kan naturligtvis även en blåsarensembles storlek variera inom vida gränser. Antalet musiker beror på vilken musik som spelas liksom på ramen kring och karaktären av framträdandena.

För att kunna fylla de musikaliska minnikraven måste en militärmusikkår omfatta minst 18 musiker. Som exempel på uppgifter för en sådan mindre militärkår kan nämnas framträdanden vid beriden hög-

vakt, musik vid krigsmans erinran, genomgångar, gudstjänster och begravningar samt prisutdelningar. Under förutsättning att speciellt skrivna arrangemang anskaffas kan militärkåren vid en del av dessa framträdanden, t. ex. gudstjänst och genomgångar, liksom vid en del ceremonier utbytas mot en mindre ensemble.

I andra sammanhang, där man av funktionella skäl måste ställa större krav på det musikaliska framträdandet, krävs 30–40 musiker. Vid speciella tillfällen bör det finnas möjlighet att sätta samman musikkårer som mer motsvarar vissa utländska kårers numerär, upp till 60 man eller fler.

I bilaga 5 återges exempel på stämbesättningar inom svensk militärmusik och nutida utländska blåsorkestrar.

5.2.3 Musikaktiviteter bland värnpliktiga

För att tillgodose försvarets musikbehov måste även åtgärder vidtas för att ge de värnpliktiga tillfälle att lyssna på »levande musik» och för att underlätta och stödja deras aktiva musikutövning. Detta behov blir alltmer påtagligt i takt med det allmänna musiklivets utveckling, främst expansionen av skolans musikundervisning.

De värnpliktigas inställning till musiken har före inryckningen präglats av miljön i hemmet, skolan och kamratlivet. Värnpliktstjänstgöringen kan innebära att de placeras långt från sina hemorter, i en militär miljö ställs inför nya och för dem dittills främmande uppgifter samt i regel får knappa ekonomiska resurser. Personalvården måste härvid underlätta den nödvändiga omställningen, bl. a. genom att ge möjligheter till en meningsfull och stimulerande fritid och att inom förbandet skapa en så god trivsel som möjligt.

Behovet av musikalisk underhållning och stimulans torde vara av stor betydelse för de värnpliktiga under deras tjänstgöring. Den underhållningsmusik, som bjuds de värnpliktiga, bör för att ett större lyssnarintresse skall uppnås i stor utsträckning vara speciellt tillrättalagd för en ungdomlig publik. Huvuddelen av denna musik bör

vidare framföras av ensembler med samma karaktär och sammansättning som de som kommer att verka inom allmänna musiklivet. Men även blåskårer av militärkårtyp bör alljämt förekomma i underhållningssammanhang. En blåskår som utnyttjar moderna arrangemang torde kunna påräkna en inte obetydlig popularitet hos de värnpliktiga. Vid musikframträdanden bör man eftersträva en ökad aktivitet bland åhörarna. För att tillgodose detta syfte kan man bl. a. ordna önskeprogram, tävlingar i musikgissning eller diskussioner kring den framförda musiken.

De värnpliktiga 20-åringarna har – liksom deras civila jämnåriga – även behov av mer kvalificerad musikalisk underhållning. Behovet kan dokumenteras genom en hänvisning till bl. a. den alltmer utbredda »spisningen» av klassisk musik, jazz och även nyare musik. Redan nu finns eller kommer inom kort att finnas moderna diskotekanläggningar vid sammanlagt ett 20-tal militära förband. Konserter med mer avancerad musik torde kunna räkna med ett betydande antal värnpliktiga lyssnare. Ytterligare diskotekanläggningar bör därför tillkomma.

En utredning, som år 1962 genomfördes av försvarsstabens personalvårdsbyrå, visade att intresset för musikundervisning bland de värnpliktiga efterhand minskat. Men samtidigt framgick att det förelåg ett omfattande musicerande av mer spontan karaktär. Den dragspelare eller det lilla band, som förekom på de flesta kompanier, hade emellertid inte intresse av handledning eller undervisning. Ofta spelade man på gehör och utan att kunna noter, varför det skulle möta svårigheter att organisera större orkestrar. I många fall skulle därvid även spelglädjen försvinna. På logementen, vid kompaniaftnar eller motsvarande evenemang eller ute i fältmässiga förläggningar kan sådana amatörmusiker dock göra goda insatser för trivseln. Dessa spontana musikytringar bör därför stimuleras. Särskilda förutsättningar för att delta i musikutövning av nyssnämnda slag har sådana värnpliktiga som är medlemmar i ungdomsor-

kestrar, popband o. d. Inslag av sådana musiker bland de värnpliktiga kan i många fall innebära en väsentlig stimulans för musikintresset vid förbandet.

De åtgärder som f. n. vidtas för att stödja de värnpliktigas musicerande kan sammanfattas på följande sätt. Särskilda musikrum med bl. a. förvaringsutrymmen för instrument för värnpliktiga brukar ordnas i samband med moderniseringen av kasererna. Musikinstrument anskaffas för utlåning. I vissa fall betalas försäkring av personalkasemedel för de instrument, som de värnpliktiga musikutövarna medför hemifrån. Av kostnadsskäl har det dock visat sig svårt att tillhandahålla goda pianon i fritidslokaler och marketenterier. Vidare får värnpliktiga bidrag i viss utsträckning till musiklektioner hos bildningsorganisationer eller musiklärare.

Kommittén anser det angeläget att detta stöd åt de värnpliktigas musikutövning fortsätter och om möjligt byggs ut bl. a. under medverkan av personal i den nya musikorganisationen.

Ett område, där goda möjligheter torde föreligga till utveckling, är sången. Förutsättningar finns att skapa åtminstone mindre sångkörer av god kvalitet. Karaktär och målsättning måste helt naturligt variera. Som ett exempel kan anföras att en manskör av god musikalisk kvalitet under senare år funnits vid Upplands signalregemente.

Det bör vara en personalvårdsuppgift av hög angelägenhet att stödja och stimulera de värnpliktigas musikintresse och att ge möjligheter för de värnpliktiga att lyssna på och diskutera musik samt att musicera och sjunga. I viss utsträckning bör man vidare kunna organisera grupper, körer och orkestrar. Värnpliktstiden är emellertid kort, övningar utom förlägningsorten och vaktjänst m. m. måste försäkra avbrott i fritidsverksamheten, förflyttningar av värnpliktiga mellan olika förband kan verka splittrande osv. Att förvänta större konstnärliga resultat är därför inte realistiskt men huvudsaken är att musikintresset och den spontana musikaktiviteten tillgodoses.

Allt fler värnpliktiga använder sin fritid

under värnpliktstjänstgöringen för målinriktade studier för sitt civila yrke. För blivande yrkesmusiker bland de värnpliktiga kan sådana studier underlättas genom att musiker i den nya organisationen i viss utsträckning kan ställas till förfogande som lärare och handledare.

5.3 Allmänna musiklivet

5.3.1 Behov

Musikkommittén utgår från att IRK:s behov av konserter av symfoniorkestrar i huvudsak bör kunna täckas genom avtal med befintliga civila yrkesorkestrar, varför det inte i första hand är erforderligt att den nya musikorganisationen utformas för att kunna sätta upp sådana orkestrar.

IRK:s starkt differentierade uppgifter medför behov av musikframträdanden av vitt skilda slag, företrädesvis av mindre ensembler och enskilda artister. Behov av sådana insatser torde i väsentlig utsträckning kunna tillgodoses genom militärmusikerna. Den nya musikorganisationen bör för att kunna svara mot dessa krav ges en så stor flexibilitet att ett flertal ensembler av olika art och storlek kan bildas inom de lokala musikenheterna.

En av de nya ensemblernas viktigaste uppgifter kommer att bestå av framträdanden i skolor och inom föreningslivet. Viktigt är att man söker nya former för att få kontakt med allmänheten och för att väcka och behålla intresset hos en allt större publik. Verksamheten bör utformas på sådant sätt att möjlighet ges till informella kontakter mellan publikgrupper och artister. Ett sätt att väcka allmänhetens intresse för musik och musikernas arbete är att ge allmänheten eller grupper, t. ex. av skolor, tillträde till vissa repetitioner. Samarbetet med bildnings- och föreningsverksamhet, teater, kyrklig verksamhet, konst- och litteraturfrämjande organisationer etc. kan ge uppslag till många olika former av integrerade aktiviteter.

De nya ensemblerna bör också göras till ett effektivt medium då det gäller att bryta

ned konstlade skrankor kring musikframträdanden. De bör kunna framträda i nya sammanhang och med olika sorters musik. Gammal och ny musik, seriös och populär musik, jazzmusik och folkmusik bör finnas med på programmen. Ensembler och orkestrar av sådan typ som man i Sverige har få möjligheter att lyssna till – t. ex. ensembler med gamla instrument och symfoniska blåsorkestrar – bör i några fall kunna byggas upp med hjälp av den nya musikorganisationen.

Skol- och ungdomskonserter

Skolkonserterna har inom rikskonserterverksamheten tillmätts stor betydelse, då det gäller att föra ut musik till fler människor. Som en följd av detta har IRK ett stort behov av musiker, sångare och ensembler. En väsentlig del av behovet beräknas kunna täckas genom medverkan av den nya musikorganisationens ensembler. För skolkonserterverksamheten krävs att differentierade musikgrupper skall kunna bildas. Framst torde det bli fråga om mindre grupper om 4–6 musiker. Men även större orkestrar eller ensemblegrupper kan i vissa fall behövas.

IRK har gjort en sammanställning över skolkonserternas beräknade expansion och kommit fram till följande antal framträdanden per läsår: 1970/71 6 150, 1971/72 8 939, 1972/73 11 640, 1973/74 14 306. Hur stor del av dessa som beräknas kunna täckas av den nya organisationens resurser diskuteras i kapitel 10.

Då försöksverksamheten med rikskonserter började, övertog den från Musikfrämjandet verksamheten Musik för ungdom (MFU). Denna är till för att stimulera ungdomens musikintresse genom att bl. a. ordna konserter av unga tonkonstnärer för ungdom. Genom att MFU numera är knutet till den internationella federationen Jeuneses Musicales (JM) har ökade förutsättningar skapats för artist- och musikungdomsutbyte med utlandet. JM-verksamheten är avsedd för ungdom upp till 25 år. Vid omorganisationen av militärmusiken bör

man söka se till att ökade möjligheter att stimulera denna verksamhet skapas.

Vuxenkonserter

Strävandena att vidga musikintresset gör det nödvändigt att i olika sammanhang skapa tillfällen vid vilka god musik kan erbjudas. Den traditionella konserten i speciella lokaler under kanske högtidliga yttre former är ofta inte rätt form för att nå ut till nya grupper. Nya former måste prövas, främst sådana som innebär, att musiken kommer in i organisations- och föreningslivet. Ett musikutbud behövs också för sjukhus, pensionärshem och vårdanstalter av olika slag, där de nuvarande militärmusikkåren redan gör betydande insatser. För sistnämnda vuxenkonserter behövs huvudsakligen mindre ensemblegrupper eller soloframträdanden. Naturligtvis bör friluftskonserter för allmänheten, som nu ofta utförs av militärmusikkårer, förekomma även i fortsättningen. Vid dessa bör i många fall samma blåsarensemble utnyttjas som eljest avses för militär tjänste- och paradmusik.

Kommittén har utgått från att produktioner av kvällskonserter för allmänheten inte blir den nya musikorganisationens dominerande uppgift. Behovet av skolkonserter och interna konserter måste först tillgodoses. Det bör dock observeras att det ibland torde vara möjligt att med mindre ändringar använda samma produktion vid kvällskonserter som vid skolkonserter. Detta kan bl. a. medföra icke oväsentliga inbesparingar i form av mindre repetitionstid och lägre resekostnader.

5.3.2 Ensembler

Ensembler för det allmänna musiklivets behov kan i viss utsträckning sättas upp på grundval av de nuvarande militärmusikkårens stämbesättningar. Detta gäller bl. a. symfonisk blåsorkester och vissa ensembler för underhållningsmusik. Även väl kvalificerade mindre kammarmusikensembler finns

tack vare den år 1956 reformerade instrumentbesättningen inom flera musikkårer.

De former man väljer för att föra ut musiken får ej vara statiskt bundna utan skall kunna påverkas av idéer och strömningar inom olika delar av musiklivet. Ensemblernas sammansättning och repertoar måste främst bli beroende av den allmänna musikpolitiska utvecklingen, där IRK:s initiativ i hög grad blir vägledande. Kommittén räknar med att man till en början inriktar sig på att i det följande angivna slag av ensembler skall kunna sättas upp inom den nya musikorganisationen.

Symfonisk blåsorkester

Intresset för konserter av blåsorkestrar av olika slag är påtagligt. Däröf vittnar intresset för de konserter som nu framför allt militärmusiken erbjuder. Som en följd av att framträdandena ofta riktar sig till en bredare publik och att nuvarande stäm- besättning inom de enskilda militärmusikkåre- na mest lämpar sig för lättare musik, är repertoaren i de flesta fall av underhållningskaraktär.

En blåsorkester med tillräcklig numerär kan även användas för att utföra konstnärligt mer krävande verk. En sådan blåsorkester skulle genom sin flexibilitet i fråga om repertoar kunna dels locka ny publik med populär musik, dels vidga sin publiks musiksmak genom att också framföra musik som kräver mer engagerat lyssnande.

Konserter med symfonisk blåsmusik har sporadiskt getts i vårt land. På andra håll i Europa finns en del konstnärligt högtstående symfoniska blåsorkestrar. Den kanske förnämsta är Republikanska gardets musik- kår i Paris, som är sammansatt av framstående civila musiker, bl. a. lärare vid musik- konservatoriet. I USA är »concert band» ett mycket välkänt begrepp. En omfattande repertoar finns för denna orkesterform.

Ensembler för underhållningsmusik

Begreppet underhållningsmusik används med skiftande innebörd. Innebörden upp-

fattas olika under olika epoker. Således uppfattas i dag 1700-talets underhållningsmu- sik, t. ex. wienklassikernas divertimenti, som seriös musik. Även äldre dansmusik med melodier som har förmågan att leva vidare, betraktas i dag som seriös musik. Detta visar att underhållningsmusik kan ha musi- kaliska kvaliteter och därför ha bestående värde.

Då underhållningsmusiken dessutom har en väsentlig kontaktskapande funktion, är det enligt musikkommitténs uppfattning väsentligt att detta slag av musik infogas i det breddade musikutbud, som kommer att möjliggöras genom den nya musikorga- nisationen.

En del militärmusikkårer har redan i dag en sådan sammansättning, att de kan bilda bl. a. salongsorkestrar och jazzorkestrar. In- om den nya organisationen bör finnas ut- rymme både för dessa och andra typer av ensembler för aktuell underhållningsmusik.

Kammarorkestrar och andra ensembler för kammarmusik

Begreppet kammarorkestrar innefattar mån- ga olika slags instrumentkombinationer. Den klassiska kammarorkestern består oftast av stråkar, eventuellt påbyggd med olika blåsar- kombinationer samt puka, cembalo etc. Så- som exempel kan nämnas Stockholms fil- harmoniska orkesters kammarorkester. Kammarorkestern har också ofta den in- strumentsammansättning som fordras för barockoperarepertoaren. Till kammarorke- stern kan även hänföras ensembler med gam- la instrument såsom Concentus Musicus, Studio der Frühen Musik och Capella Coloniensis liksom ensembler av Musica Nova-typen.

För mindre kammarmusikgrupper finns en omfattande repertoar som omspannar musik inom skilda musikstilar.

Kommittén räknar med att en betydande del av den nya organisationens produktioner för rikskonserters räkning kommer att bestå av kammarmusik. Därför måste den nya musikorganisationen kunna sätta upp en- sembler härför. Helt naturligt skall tillgång

finnas på blåsarensembler, som för blåsmusiktraditionen vidare, men utrymme bör även finnas för egentliga kammarorkestrar liksom för stråkensembler.

Ensembler för kammaropera

Allmänheten utanför de större tätorterna har sällan tillfälle att bevista operaföreställningar. Opera i det större formatet kräver i allmänhet speciella lokaler och stort upp- båd av musiker, sångare och övrig personal. Turnéer i landsorten är därför sällsynta. Kammaroperan däremot kräver icke något större antal av musiker och sångare. För vissa verk kan det räcka med piano eller elorgel, i andra kan det behövas upp till 20 musiker, några sångsolister och ibland en kör. Körer på olika orter kan få stimulerande arbetsuppgifter i dessa sammanhang. Trots att kammaroperan lämpar sig för turnéer, har den hittills endast i ringa omfattning förekommit utanför storstäderna. Visst samarbete med positivt resultat har skett mellan Svenska riksteatern och IRK. Erfarenheten av samarbetet visar, att kammaroperan fyller ett behov i nutida musikliv. En omfattande repertoar finns med verk alltifrån barocken till våra dagar, då begreppet »kammaropera» ges en vidgad innebörd. Framför allt föreligger behov av ett experimenterande med nya former av musikdramatik och musikalisk teater etc.

Önskemålen om utökad kammaropera- verksamhet har framförts i olika sammanhang, bl. a. i en skrift som utgavs i samband med nyinvigningen av Södra teatern (Bo Wallner: Vårt behov av kammaropera, 1967). Wallner visar på olika möjligheter att variera, utveckla och experimentera med kammaroperaformen. Han hävdar också, att bristande resurser när det gäller att få sådana verk framförda bidragit till att svenska kompositörer varit obenäga att arbeta med denna operaform.

Instrumentalensembler för kammaropera kan även användas för vissa balettföreställningar.

Genom den nya musikorganisationen kan

ökade möjligheter skapas att producera och sprida kammaropera i landet. Kommittén anser det angeläget att dessa möjligheter utnyttjas. För stockholmsregionens del är det vidare tänkbart, att frågan om en instrumentalensemble för Drottningholmsteatern kan lösas genom att en sådan kammaroperaensemble organiseras inom ramen för den nya musikorganisationen.

Ensembler för kyrkomusik

En väsentlig utveckling äger rum inom kyrkomusiken. Denna tar sig bl. a. uttryck i att instrumentsammansättningen blir alltmer allsidig och att olika inslag av musikdramatik prövas. Inom kyrkomusiken kan en ny musikorganisation ges stimulerande uppgifter, genom att medverka till att presentera den omfattande repertoaren alltifrån renässans- musiken till nutida s. k. kyrkoopera.

Ensembler för ny musik

Nutida tonsättare är i sitt skapande inte bundna av traditionella instrumentkombinationer. Till följd av den flexibilitet, som krävs av de nya ensemblerna för att de skall kunna tillgodose olika musikbehov, bör den nya musikorganisationen så småningom även kunna sätta upp grupper, som kan användas för tonsättarnas experimentella skapande. Utformningen av dessa grupper blir i speciellt hög grad beroende av initiativ från enskilda musiker, tonsättare och kapellmästare.

Ensembler för folkmusik

Både i sin bearbetade och ursprungliga form har folkmusiken vunnit nya lyssnarskaror. Genom samarbete med spelmän och organisationer som Ungdomsringen, Svenska spelmäns riksförbund etc. bör inom den nya musikorganisationens ram folkmusikgrupper kunna bildas för användning både vid skolkonserter, interna konserter och konserter för allmänheten.

5.3.3 Utbyte och lån av musiker mellan orkestrar och ensembler

I det tidigare omnämnda förslaget från OfM beträffande omorganisation av militärmusiken i Stockholm (Stencil Fö 1964: 5) föreslog nämnden, att militärmusiken i Stockholm dimensionerades så, att Stockholms filharmoniska orkester, hovkapellet och Sveriges Radios symfoniorkester kunde lämnas biträde i oförändrad omfattning. Trots att förstärkningar sedermera genomförts vid nämnda orkestrar, torde behovet av vikarier och förstärkning av militärmusiker icke ha minskat i nämnvärd grad.

Vad som nämnts rörande stockholmsorkestrarna gäller även orkestrar utanför Stockholm. Sålunda anlitar Norrköpings orkesterförening mer eller mindre regelbundet några musiker från militärmusiken i Linköping. Göteborgs orkesterförening engagerar också i viss utsträckning musiker från militärmusiken. Den beslutade sammanslagningen av orkesterföreningens och Stora teaterns orkestrar och ökningen av den totala musikerkadern i Göteborg innebär emellertid, att man torde bli mindre beroende av medverkan från militärmusiken. Även i de fasta orkestrarna i Malmö, Hälsingborg och Gävle medverkar ibland militärmusiker, trots att någon militärmusikkår ej är stationerad på dessa orter.

Den stora användningen av de statsunderstödda professionella symfoniorkestrarna inom rikskonsertverksamheten som man räknat med gör det naturligt med samarbete mellan symfoniorkestrarna och den nya musikorganisationens enheter. Man bör därför skapa visst utrymme för att musikerna i den nya organisationen skall kunna medverka i dylika orkestrar.

I de fall det kan anses konstnärligt meningsfullt är det enligt kommitténs mening vidare önskvärt, att ge musikerna tillfälle att medverka i amatörorkestrar. Två SOR-orkestrar, Västerås musiksällskap och Örebro orkesterstiftelse, har genom att anställa en stomme av yrkesmusiker kunnat sätta upp orkestrar av hög kvalitet. Även på andra orter har det bildats goda orkestrar. Dessa

är i hög grad beroende av militärmusikerna. Den nya organisationen bör utformas med hänsyn till behovet av samarbete i angivna sammanhang. Samarbetet med amatörorkestrar bör också innebära, att kvalificerade amatörer förstärker ensemblerna i den nya statliga musikorganisationen. Formerna för samarbete med statsunderstödda orkestrar, såväl professionella som amatörbetonade, bör närmare övervägas av ledningen för den nya organisationen.

5.4 Den fortsatta utvecklingen

Av den redovisning som lämnats i det föregående framgår att kommittén räknar med att uppgifterna för den nya musikorganisationen blir mångsidiga. Med de instrumentvederbörande musiker behärskar skall insatser kunna göras i olika ensemblekombinationer och i olika repertoarer. Beroende på de enskilda musikernas skicklighet och intressen måste dock en viss specialisering kunna ske. På grundval av skiftande förutsättningar hos musikerna och det behov av musik som kommer att föreligga bör på olika sätt specialiserade musikenheter kunna växa fram, till vilka en större eller mindre grupp musiker har sitt huvudintresse knutet. Även om en sådan musikenhet av praktiska skäl främst bör sammansättas av musiker från en och samma förläggningssort, bör man samtidigt eftersträva att ge varje specialensemble en så homogen sammansättning som möjligt med hänsyn till musikernas intressen och lämplighet för en viss uppgift. I detta syfte bör det vara möjligt att genom utbyte av musiker mellan några näraliggande ensembleorter inom den organisatoriska ram, som kommittén närmare redovisar i det följande, åstadkomma den i varje särskilt fall mest lämpade stämbesättningen. Förstärkning för speciella uppgifter bör också kunna ske genom samarbete med musiker utanför den nya organisationen.

Även om varje musikers arbete har sin huvudsakliga anknytning till en viss typ av uppgifter måste musikern, med hänsyn till det differentierade behov av musikframföranden som föreligger, kunna framträda

i flera olika sammanhang. En vanlig kombination av uppgifter kan bli att – förutom i ett par specialensembler – också ingå i militärmusikkår. Insatserna kan också komma att växla mellan mindre musikgrupper, större ensembler och orkestrar, i sistnämnda faller kanske i en orkester utanför den nya musikorganisationen.

Den differentiering och breddning av uppgifterna som diskuterats kan givetvis inte åstadkommas med en gång vid en omorganisation av militärmusikkårerna. Den blir främst beroende på i vilken utsträckning man i de olika kårerna i utgångsläget har tillgång på musiker med möjligheter att medverka i nya uppgifter. I fortsättningen blir utvecklingen beroende av resultatet av olika slag av vidareutbildning och möjligheterna att nyanställa musikpersonal med lämpliga kvalifikationer. Det blir en viktig uppgift för den centrala ledningen för den nya musikorganisationen att följa utvecklingen såväl i fråga om behovet av musik som i fråga om personalresurserna för att härigenom kunna leda en planmässig utveckling.

Att ge några prognoser för hur denna utveckling kommer att gestalta sig på längre sikt är mycket vanskligt. Men kommittén finner det dock angeläget att redovisa några synpunkter på ett föränderligt musikliv och att beröra den nya musikorganisationens funktion i detta musikliv.

Utvecklingen på musikens område har de senaste åren gått så snabbt att de flesta traditionella värderingsgrunder hunnit förlora sin aktualitet. Det är därför nödvändigt att successivt se över målet för musikpolitiken. Kommitténs arbete och dess förslag är ett led i denna översyn.

Musikkommittén har funnit det vara angeläget att föreslå en organisation, som ger goda möjligheter att möta framtidens krav. För IRK kan den nya musikorganisationen betyda ett viktigt led i institutets decentraliseringssträvan och dess enheter kan bli viktiga medel för IRK att nå alla publikkategorier. Ett rikt fält för musikaliska försök öppnar sig för en ny musikorganisation.

Kommittén vill även understryka att det

i dagens situation är viktigt att för musiklivet skapa en organisation, som ger de anställda musikerna möjlighet att via utbildning och information inom organisationen möta det framtida musiklivets krav. Endast på så sätt kan man skapa trygghet inför en säkerligen omfattande, snabb men samtidigt oviss framtida utveckling som annars lätt skulle skapa svårigheter för stora delar av musiklivet och naturligtvis främst för den enskilde musikern.

I detta sammanhang vill kommittén även framhålla vikten av att de enskilda musikerna själva får tillräckliga möjligheter att framföra sina synpunkter och förslag beträffande repertoar och utformning av musikverksamheten. Det är utomordentligt väsentligt att arbetsformerna i den nya organisationens musikenheter utformas i en företagsdemokratisk anda. Enbart härigenom kan den enskilde musikern fullt ut erfara den inspiration och känsla av medskapande, som är en väsentlig förutsättning för konstnärlig utveckling och kontakt med olika åhörargrupper.

Utvecklingen har i dag lett fram till en konkurrenssituation mellan den »levande musiken» och mediamusiken. Kommittén är övertygad om att ett samarbete mellan de båda distributionsformerna är en nödvändig förutsättning för en sund utveckling av musiklivet i dess helhet. Publikens medskapande funktion får inte undervärderas. Den självklara rätten till valfrihet måste också bibehållas. Samverkan och kontrasten mellan den kontaktrika »levande musiken» och mediamusiken med dess långa räckvidd ger en stimulerande konkurrens och skapar krav på kvalitet, vilket återverkar på artister och musikinstitutioner.

Publikens aktivitet får sitt starkaste uttryck i ett behov att själv musicera. Kommittén har därför funnit det angeläget att den nya musikorganisationen får vissa möjligheter att i framtiden stödja amatörmusicerandet. Sannolikt kommer musiklivet på grund av bl. a. konkurrensen med mediamusiken att bli alltmer beroende av yrkesmusikernas insatser. Det är då angeläget att amatörmusicerandet får möjligheter att inte

bara överleva utan även att utvecklas med stöd av bl. a. professionella krafter. Därmed skapar man även en förbättrad rekryteringsbas för yrkesmusiker.

De omfattande nya arbetsuppgifter, som musikkommittén berört i det föregående, kommer att ställa stora krav på den konstnärliga personalen. Musikutbudet måste bli så varierat som möjligt utan att kvalitetskravet eftersätts. Komplicerad och okomplicerad musik måste ägnas samma omtanke, om åhörarna skall få verklig stimulans och glädje. Varje tonkombination, som uppfyller mer eller mindre uttalade regler inom ett värderingssystem, innebär kvalitet för den eller dem som uppfattar och erkänner detta värderingssystem. Varje människa, varje grupp i samhället har i vårt land en självklar rätt att tillämpa sitt eget värderingssystem. Somliga nöjer sig med de nedärvda värderingarna, andra vill pröva nya möjligheter. Målsättningen bör vara att efterhand skapa en »ekumenisk» karaktär inom det allmänna musikkivet. Den nya organisationen bör genom en fördomsfri repertoarpolitik, flexibilitet och integrationsvilja väsentligt kunna bidra till att skapa nya kontaktvägar mellan tonsättare, musiker och publik.

Slutligen vill kommittén kraftigt understryka att dess synpunkter på verksamhetens innehåll och inriktning inte får betraktas som ett slutmål för den kommande organisationen utan snarare måste ses som underlag för en utvecklingsprocess, som gör det möjligt för organisationen att på ett allt smidigare sätt anpassa sig efter det framtida musikkivets behov.

6.1 *Allmänna synpunkter*

Av den tidigare redogörelsen för nuläget framgår att militärmusikkårer finns stationerade på 24 orter, nämligen Stockholm (två kårer), Uppsala, Visby, Strängnäs, Västerås, Linköping, Jönköping, Eksjö, Växjö, Karlskrona, Kristianstad, Ystad, Halmstad, Borås, Skövde, Uddevalla, Göteborg, Karlstad, Örebro, Falun, Sollefteå, Östersund, Umeå och Boden. Kårerna är förlagda med hänsyn främst till behovet av militärmusik. Förläggningen är därför beroende av de militära förbandens lokalisering. För Stockholms del har därjämte ett speciellt behov av musik vid högvakt och statlig representation påverkat kårantalet.

Den nuvarande organisationen har dock även i stor utsträckning utformats med hänsyn till det civila musiklivets behov. Vid genomförandet av denna organisation år 1956 ansågs ca hälften av musikkårernas kapacitet kunna användas för nämnda behov. Insatserna på den civila sidan har inte bara avsett framträdanden av musikkårerna för allmänheten utan militärmusikerna har även deltagit som utövande musiker i civila orkestrar, främst SOR-orkestrar, samt i musikundervisningen.

Militärmusikkårernas betydelse för det civila musiklivet ledde i samband med den år 1963 påbörjade försöksverksamheten med rikskonserter till överväganden av möjligheterna att koppla in militärmusiken i riks-

konserterverksamheten. OfM avgav en promemoria i frågan den 19 december 1966 med förslag rörande militärmusikkårernas användning för att tillgodose det allmänna musikbehovet. I lokaliseringsfrågan innebar förslaget att musikkårer, förutom i Stockholm, skulle finnas på 18 orter. I förhållande till nuläget innebar förslaget indragning av kårerna i Ystad, Växjö, Eksjö, Göteborg och Västerås samt flyttning av kåren i Sollefteå till Härnösand.

OfM räknade med att kåren i Stockholm skulle omfatta 67 man medan andra kårer skulle få sin numerär höjd från 24 till 30 man. Det totala personalbehovet beräknades till 627 man, varav 20 musikdirektörer. I sitt betänkande Rikskonserter (SOU 1967:9) anslöt sig KBU i huvudsak till OfM:s förslag. I fråga om lokaliseringen ansåg dock konsertbyråutredningen att den för Uppsala föreslagna musikkåren borde stationeras i Västerås och att kåren i Visby kunde dras in.

Remissbehandlingen av konsertbyråutredningens betänkande visade att förslaget om att utnyttja militärmusiken inom rikskonserterorganisationen i huvudsak tillstyrktes. Tanken att dra in vissa musikkårer möttes dock av mycket starka erinringar från de områden som skulle bli berörda därav.

I prop. 1968: 45 angående rikskonserter m. m. anslöt sig departementschefen i princip till uppfattningen att en militärmusikorganisation skulle bibehållas. Den fortsatta

planeringen skulle inriktas på att de nuvarande militärmusikkårerna efter ytterligare utredning i erforderlig omfattning skulle omorganiseras för att tillgodose såväl militära som civila behov. I detta sammanhang framhölls bl. a. att frågan om musikkårens lokalisering behövde övervägas ytterligare.

6.2 Regionindelning

Mot den nämnda bakgrunden har musikkommittén ingående övervägt frågan om ensemblernas lokalisering och därmed sammanhängande frågor. Kommittén har därvid haft att utgå från den nya arbetsituation som bör föreligga när två tredjedelar av musikkårens kapacitet kommer att tas i anspråk för det allmänna musiklivets behov inom ramen för rikskonserters verksamhet. I kapitel 5 har kommittén närmare gått igenom de arbetsuppgifter som bör finnas för musikorganisationen inom såväl det militära som det allmänna musiklivet.

I fråga om den militära delen av musikbehovet torde därav framgå att detta ej innefattar så stora variationer. I allmänhet torde den musik som framförs förutsätta stämbesättningar av ungefär nuvarande sammanfattning och omfattning. Detta förhållande liksom de militära förbandens lokalisering talar för att i stort sett bibehålla nuvarande utspridning av musikkåerna.

Den i föregående kapitel lämnade översikten beträffande musikbehovet inom rikskonsertverksamheten visar att detta är av mycket differentierat slag. Med hänsyn till rikskonsertorganisationens uppgifter, inte minst inom skolan, föreligger krav på framträdanden av mindre musikgrupper och ensembler snarare än av hela orkestrar med en fast utformad stämbesättning. För att musikorganisationen skall kunna tillgodose skiftande musikbehov måste olika specialensembler kunna sättas upp. Möjligheterna härför är givetvis beroende av tillgången på för olika uppgifter skolade och intresserade musiker. Bristen på goda stråkmusiker innebär svårigheter att inom små enheter genomföra uppgifter där sådana musiker behövs. Över huvud taget är det för vissa musikfor-

mer och för olika kombinationer svårt att inom en musikenhet av ungefär nuvarande storlek få fram lämpliga musiker. Vidare kommer den nya arbetsituation, som blir en följd av nya riktlinjer för verksamheten, enligt kommitténs mening att ställa krav på att resurserna samordnas i större enheter än de nuvarande militärmusikkåerna.

Förutom för att lösa vissa musikuppgifter är en verksamhet i större enheter motiverad av de nya kraven på information, vidareutbildning och verksamhetens planering. Enheter av de nuvarande militärmusikkårens storlek är i detta hänseende för små och kan i en ny situation isolera och försvåra musikernas arbete samt begränsa musikorganisationens effektivitet i dess helhet.

Med beaktande av det av musikkommittén konstaterade behovet av större enheter är det i varje fall nödvändigt att musikorganisationen geografiskt indelas i ett antal regioner. Varje region bör räknas som en enhet med gemensam konstnärlig och administrativ ledning. I denna skall musikerna kunna omplaceras för olika uppgifter. Med hänsyn tagen såväl till det militära som allmänna musiklivets behov har kommittén funnit att musikorganisationen bör indelas i åtta regioner, med anknytning till resp. övre Norrland, nedre Norrland, Bergslagen, stockholmsområdet (inklusive Gotland), andra delar av östra Sverige, västra Sverige, sydöstra Sverige och sydvästra Sverige. Gränserna mellan regionerna bör av praktiska skäl i huvudsak sammanfalla med militärområdenas. I östra och södra regionerna blir dock vissa avvikelser från militärområdesindelningen erforderliga. Som framgår av den i det följande redovisade sammanställningen gör den avsedda indelningen det möjligt att organisera regioner som i Norrlandsregionerna omfattar ca 55 musiker, i stockholmsregionen ca 105 musiker och i övriga regioner ca 75 musiker. Utgångspunkt för beräkningen har i huvudsak varit den sammanlagda numerären för nuvarande musikkåer inom resp. region. Musikkommitténs förslag innebär dock i förhållande till nuläget någon förstärkning för de båda norrlandsregionerna och en

uttunning beträffande västra och sydöstra Sverige.

6.3 Lokalisering inom regionerna

En fullständig samordning av musikverksamheten skulle kunna innebära att musikpersonalen inom varje region sammanfördes till en och samma plats. I stället för 24 orter med militärmusikkårer skulle man erhålla 8 orter med större musikenheter. Åtskilliga skäl skulle kunna anföras för en sådan organisation. Framför allt skulle en effektiv samordning och ledning av verksamheten kunna ske i såväl konstnärligt som administrativt hänseende. Resorna för musikerna vid framträdanden skulle visserligen i en del fall bli längre än vid större utspridning av ensemblerna men olägenheterna härav skulle kunna nedbringas genom en effektiv reseorganisation.

Det finns också enligt kommittén väsentliga skäl för att bibehålla en utspridning på ett större antal orter. Närvaron av en militärmusikkår i en stad har otvivelaktigt varit av väsentlig betydelse för det lokala musiklivet, bl. a. för musikundervisningen. Kårens närvaro, som bl. a. genom nuvarande militärmusikers engagemang inom det lokala musiklivet medfört en viss garanti för musikframträdanden i olika sammanhang, har starkt påverkat struktureringen av det lokala musiklivet. De orter dit en militärmusikkår kommit att bli förlagd torde få anses ha haft en avgjord fördel framför andra orter.

Samordningen med rikskonserters verksamhet bör på sikt dock innebära att musikernas insatser fördelas jämnt på olika orter, varvid lokaliseringen av en musikkår blir av mer begränsad betydelse än vad som f. n. är fallet. I vart fall vid en övergång till den nya organisationen föreligger likväl ett motiv för att så långt som möjligt bibehålla nuvarande lokalisering. En hastigt genomförd strukturell förändring av musiklivet torde nämligen komma att få besvärande följder för musiklivet på de flesta orter. Även om en utökad och förbättrad musiklärarutbildning kan beräk-

nas minska behovet av att använda utövande musiker som pedagoger torde det även för skolväsendets del först på sikt kunna sägas att lokaliseringen av musikenheter saknar betydelse.

Ett mycket betydande skäl att bibehålla ensemblerna på de nuvarande orterna är intresset hos stora grupper av personalen att få stanna kvar på den ort, där man kanske under lång tid gjort sina insatser.

Kommittén anser med den angivna bakgrunden att det i nuvarande läge är lämpligast att inom ramen för en regionorganisation förlägga musikpersonal till samma orter som f. n. har militärmusikkårer, dock med undantag för Göteborg och Eksjö. Inom varje region bör en av orterna betraktas som huvudort, till vilken den huvudsakliga ledningen av verksamheten både musikaliskt och administrativt förläggs. Med hänsyn till att verksamhetens tyngdpunkt skall förläggas till dessa orter bör i allmänhet fler musiker finnas där än på övriga orter inom regionen. Bortsett från Stockholm, där ett större antal musiker är motiverat av hänsyn till högvakt och statlig representation, bör riktpunkten för fördelningen av personalen enligt kommitténs uppfattning vara en numerär av omkring 35 på huvudort och omkring 20 på annan ort. Någon bestämd fixering bör inte ske utan antalet bör kunna växla med hänsyn till de uppgifter ensemblerna företrädesvis är inriktade på.

Kommittén anser inte tillräckliga skäl föreligger att framdeles förlägga musikpersonal till Eksjö och Göteborg. Musikbehovet i Eksjö och Jönköping är sammanlagt inte större än att båda städerna utan större svårigheter kan utnyttja samma regionensemble. Det rikt utvecklade musiklivet i Jönköping, i vilket musikkåren redan lång tid haft en dominerande roll, gör att Jönköping bör bli förläggningsort. Det korta avståndet mellan de båda städerna bör göra det möjligt att med stöd av musikerna i Jönköping upprätthålla det musikliv som finns i Eksjöområdet. Därtill bör beaktas att utbyggnaden av rikskonsertverksamheten kommer att ge nya möjligheter att stödja musiklivet på de enskilda orterna, varvid eksjöområdets be-

hov särskilt bör kunna beaktas.

I Göteborg finns f. n. Stora teaterns orkester och Göteborgs orkesterförening, vilka kommer att sammandras till en stor orkester. Härigenom bör det allmänna musikbehovet i Göteborg vara tillgodosett. Även om vissa skäl kunde tala för att förlägga en musikkår till Göteborg med där förekommande militära och representativa uppgifter anser kommittén dock att närliggande musikavdelningar – närmast i Borås och Uddevalla – har möjlighet att tillfredsställande fullgöra dessa uppgifter.

Genom att två musikkårer utgår ur organisationen blir det möjligt att ge samtliga föreslagna regioner erforderligt antal musiker. Kommittén vill understryka att en förstärkning av de båda norrlandsregionerna enligt förslaget är nödvändig.

Den organisation som skisserats gör det möjligt att inom regionerna utveckla de verksamhetsformer för vilka de bästa förutsättningarna finns. Det finns därför ej anledning att förutsätta en likartad stämbesättning – fränsett en minimibesättning för militärmusikkår – inom de olika musikavdelningarna. I stället bör det vara möjligt att med utgångspunkt i tillgängliga musikresurser och det regionala och lokala musiklivets karaktär i hög grad variera verksamheten. Sålunda bör exempelvis en militärmusikkår, som har en god stråkbesättning, ha möjlighet att vidareutveckla stråkensemblekaraktären. En annan militärmusikkår med mindre betoning på stråkinstrument, som kanske dessutom ligger relativt nära en stad med civil yrkesorkester, kan lägga huvudvikten på symfonisk blåsorkester eller ensembler med blås- och slaginstrument. De möjligheter som på sikt föreligger till utveckling av olika musikformer har kommittén belyst i kapitel 5.

För den nya musikorganisationen inom varje region kommer musikkommittén i fortsättningen att använda beteckningen *regionmusik*. Den till en viss ort, huvudort eller annan ort, förlagda musikenheten benämns *musikavdelning*. Beroende på uppgifterna kan musikavdelning i dess helhet eller delar därav liksom musiker från flera avdelningar

sammansättas till ensembler eller andra musikenheter. Benämningen för dessa bör vara beroende av uppgifternas art. Sålunda bör även i fortsättningen benämningen militärmusikkår användas i sådana sammanhang som den f. n. används. För framträdanden i det allmänna musiklivet bör benämningar som salongsorkester, kvartett e. d. med person-, landskaps- eller ortsnamn som attribut kunna ifrågakomma. För musikorganisationen för landet i dess helhet använder kommittén i det följande benämningen *statens regionmusik*.

Den av kommittén föreslagna lokaliseringen anser kommittén vara den i utgångsläget mest lämpliga. Det är givetvis möjligt att på längre sikt den bakgrund som nu föreligger för denna bedömning kan förändras. Då så kan visa sig befogat av hänsyn till vunna erfarenheter, bl. a. beträffande möjligheterna att lösa ensemblernas lokalproblem, bör frågan om förflyttning av en musikavdelning till annan ort kunna aktualiseras. Kommittén vill understryka att förändringar beträffande lokalisering, organisation m. m. är naturliga i en fortgående utveckling och kan likaväl komma att aktualiseras för de statsunderstödda yrkesorkestrarna.

Utredningens överväganden har lett fram till, att de musiker som kan tillföras den nya musikorganisationen enligt de beräkningar som närmare redovisas i ett senare kapitel bör fördelas på regioner med lokalt utplacerade enheter enligt följande sammanställning. Den först angivna orten i varje region avses bli huvudort, dit ledningen av den regionala verksamheten förläggas.

Tabell 9. Regionindelning och lokalisering för statens regionmusik

Lokalisering	Musiker (ungefärlig fördelning)
Övre Norrlandsregionen	
Boden	
Umeå	
Musiker inom regionen	55
Nedre Norrlandsregionen	
Östersund	
Sollefteå	
Musiker inom regionen	55
Bergslagsregionen	
Karlstad	
Falun	
Örebro	
Musiker inom regionen	75
Stockholmsregionen	
Stockholm	
Visby	
Uppsala	
Musiker inom regionen	105
Östra regionen	
Strängnäs	
Linköping	
Västerås	
Musiker inom regionen	75
Västra regionen	
Skövde	
Borås	
Uddevalla	
Musiker inom regionen	75
Sydöstra regionen	
Växjö	
Jönköping	
Karlskrona	
Musiker inom regionen	75
Sydvästra regionen	
Kristianstad	
Halmstad	
Ystad	
Musiker inom regionen	75
Summa	590

Härtill kommer personal som anges i kapitel 7.

7.1 Grundläggande synpunkter

Regionmusiken är enligt musikkommitténs förslag en statlig organisation som till övervägande del står till förfogande för och inriktas av en riksinstitution av stiftelsekaraktär, Institutet för rixskonserter, men som också skall tillgodose speciella statliga behov, främst för försvarets del. Liksom f. n. är fallet bör ifrågavarande musikverksamhet betraktas som en organisatorisk enhet. Allt detta skapar svårigheter i ledningshänseende. Enligt kommitténs bedömning är det inte möjligt att hänföra samtliga ledningsfunktioner vare sig till IRK eller till militär myndighet. Med hänsyn härtill föreslår musikkommittén att en särskild regionmusikledning inrättas för att ta hand om företrädesvis organisatoriska och administrativa frågor ävensom utgöra ett nödvändigt forum för överläggningar mellan huvudintressenterna. Till denna särskilda ledningsorganisation bör däremot inte hänföras frågor som rör avnämarnas målsättning för utnyttjande av regionmusiken. Vidare bör den erforderliga centrala ledningen på det konstnärliga planet i huvudsak ligga hos IRK.

I föregående kapitel har kommittén föreslagit, att statens regionmusik skall bestå av åtta regionala enheter som i sin tur inrymmer två eller tre musikavdelningar. Den principiella ledningen av statens regionmusik måste utövas på central nivå. Den starka

regionala förankring som eftersträvas gör det emellertid angeläget att kunna flytta ut vissa ledningsfunktioner i regionerna. Kommittén föreslår därför att ledningsorganisationen skall vara uppdelad på en central instans och regionala instanser. I det följande behandlar kommittén de olika instanserna var för sig.

7.2 Ledningsorganisationens utformning

7.2.1 Central ledning

Kommittén föreslår att den centrala ledningen av statens regionmusik handhas av en direkt under Kungl. Maj:t i försvarsdepartementet stående nämnd, *statens nämnd för regionmusiken*. Nämnden bör bestå av fem ledamöter. Ordföranden och tre av de övriga ledamöterna, bland vilka bör finnas företrädare för försvaret och IRK, bör utses av Kungl. Maj:t. Vidare bör chefen för nämndens kansli vara självskriven ledamot.

Nämnden skall ha ansvaret för personaladministrationen, dvs. bl. a. personalens rekrytering, utbildning, anställning, avsked, placering och löneförhållanden. Detta innebär bl. a. att nämnden handhar de frågor som i nuvarande organisation motsvaras av personalkårchefens uppgifter. Nämnden har även ansvaret för anslagsframställningar, för förvaltningen av medel och materiel för regionmusiken samt för fördelningen i stort av tillgängliga kapaciteten på de båda avnä-

marna. Vidare skall nämnden svara för allmän planering och utveckling. I nämnden träffas erforderliga överenskommelser om riktlinjerna för regionmusikens verksamhet. Dessa riktlinjer skall bygga på de mål för verksamhet som IRK resp. försvaret satt upp.

För den löpande verksamheten bör till nämndens förfogande stå ett centralt kansli under ledning av en administrativt och helst även musikaliskt kunnig chef. Kanslichefen bör utnämnas av Kungl. Maj:t. På kansliet bör ankomma att bereda frågor om resursplanering, personal, utbildning, ekonomi och material (häri innefattas även ett centralt notförråd). Kansliet bör även svara för den allmänna tillsynen av musikavdelningarna. Personalbehovet beräknas till (inklusive kanslichefen) fyra handläggande tjänstemän, två kvalificerade biträden och tre biträden. Det samlade personalbehovet för kansliet bedöms sålunda till nio tjänstemän. De tjänstemän som har att svara för planering samt utbildning och inspektion bör ha både musikalisk och administrativ kompetens.

7.2.2 Central organisation på avnämarsidan

Inom ramen för den principiella fördelningen av regionmusikens resurser bör IRK resp. militär myndighet i erforderlig utsträckning planera och meddela direktiv i frågor om användningen av regionmusiken. Försvarsstaben är enligt kommittén den myndighet som bör handha nämnda uppgifter för försvaret.

Principiella frågor rörande musikalisk kvalitet och repertoar bör IRK svara för, beträffande den speciella militärmusikrepertoaren efter samråd med försvarsstaben. Musikkommittén förutsätter, att en enhet skapas inom IRK med uppgift att handha dessa frågor och de frågor i övrigt som hänger samman med regionmusikens användning inom rixskonsertverksamheten. Kommittén beräknar härför ett behov av tre tjänstemän.

För planeringen av musikverksamheten

inom försvaret bör centralt inrättas en särskild enhet, vilken även bör svara för underhållningsverksamhet. På enheten bör ankomma att handha planering, frågor om resursavvägning samt frågor som sammanhänger med musikenheternas framträdanden såsom militärkår, bl. a. erforderliga utbildningsfrågor. Enheten svarar också för frågor som har samband med regionmusikens utnyttjande i krig, i erforderlig utsträckning under medverkan av de stabsorgan som sköter sådana frågor i övrigt. Denna musikenhet för försvaret bör bestå av en kvalificerad tjänsteman med administrativa och musikaliska meriter samt en assistent – pensionerad officer i arvodestjänst.

Nämnda musikenhet bör ingå i försvarstabens personalvårdsbyrå, vilken för överbefälhavaren och försvarsgrenscheferna bl. a. handlägger kulturfrågor och frågor av trivselfrämjande natur samt militärmusikens organisation och verksamhet under krig. Enheten synes lämpligen kunna knytas till byråns undervisningsavdelning.

7.2.3 Regional ledning

Inom var och en av de åtta regionerna bör för den administrativa och konstnärliga ledningen av regionverksamheten finnas ett kansli.

Den administrativa ledningen bör utövas av en musiksekreterare som samtidigt ansvarar för regionkansliet. Denne skall i samråd med regionkapellmästaren samt IRK:s och försvarets representanter fördela regionens musikresurser mellan försvaret, IRK och eventuellt andra intressenter enligt riktlinjer som meddelas av statens nämnd för regionmusiken. Musiksekreteraren skall vidare sammanställa och till det centrala kansliet och berörda myndigheter avlämna rapporter och andra uppgifter beträffande tjänsten, ombesörja transporter samt hålla fortlöpande kontakt med IRK:s regionkansli och med militära myndigheter. Han skall i samråd med berörda konstnärliga ledare fördela tider för repetitioner och instuderingar samt handlägga regionens personalfrågor.

För den konstnärliga ledningen inom varje region bör finnas en regionkapellmästare. Han ansvarar för den beställda musikproduktionens konstnärliga kvalitet, såvida inte IRK för viss produktion engagerat annan konstnärlig ledare. Regionkapellmästaren skall också handha vissa utbildningsfrågor, stå till förfogande som rådgivare åt och samråda med försvarets representant i frågor som rör de värnpliktigas musikaliska fritidsaktiviteter.

Administrativt och lokalmässigt anser kommittén att regionkansliet i regel bör kunna knytas till en militärområdesstab. För Stockholmsregionens del bör anknytningen ske till kommandanten i Stockholm och för Sydöstra regionen till Kronobergs regemente.

7.2.4 Regional organisation på avnämarsidan

Den regionala ledningen för regionmusiken bör samverka med IRK:s regionala kanslier. Uppgiften för dessa är bl. a. att kartlägga behovet av musik i regionerna inom riksconsertverksamhetens ram, att föreslå IRK lösningar för att tillgodose behoven samt att inom ramen för tillgängliga resurser svara för att avnämarna i möjligaste mån erhåller den musik de önskar.

IRK:s organisation på regional nivå bör alltså enligt kommitténs mening byggas ut till att omfatta sammanlagt åtta regionintendenter, som var och en svarar för IRK:s intressen inom sin region. De skall givetvis dessutom svara för de övriga uppgifter, som inom regionen tillhör riksconsertverksamheten. Det förutsätts att regionintendenterna nära samverkar med kommunala organ, organisationer av folkrörelsekaraktär och institutioner med kulturella och informativa uppgifter.

Behovet av musik för försvaret inom regionen bör i den nya organisationen kartläggas och dess tillgodoseende planläggas genom militärbefälhavarnas försorg. Kommittén föreslår alltså att militärbefälhavarna har ansvar för den musikaliska verksamheten vid försvarets enheter inom regio-

nen på motsvarande sätt som IRK:s regionintendenter har för riksconsertverksamheten. Inom militärområdesstaberna bör således försvarets önskemål om musik insamlas och prioriteras. Musikfrågorna inom staben bör lämpligen has om hand av den stabskonsulent som för personalvårdsuppgifter är knuten till staben. Härigenom vinnes bl. a. också ett naturligt samband med den centrala ledningen på den militära avnämarsidan, försvarsstabens personalvårdsbyrå. Eftersom stabskonsulenten torde vara fullt sysselsatt med andra uppgifter bör han avlastas från mer rutinmässiga sådana. Musikkommittén förordar därför att en arvodestjänst för pensionerad underofficer inrättas för att biträda stabskonsulenten. Härigenom bör det också bli möjligt att utveckla den musikverksamhet för de värnpliktiga som kommittén funnit angelägen (jfr. kapitel 5). Kommittén beräknar sammanlagt sex arvodestjänster för underofficere inom försvarets personalvård med placering vid envar av militärområdesstaberna. Stabskonsulenten i östra militärområdet svarar även för Stockholmsregionen och stabskonsulenten i södra militärområdet även för sydöstra regionen.

7.2.5 Musikavdelningar

Enligt musikkommitténs förslag skall en region innehålla två eller tre musikavdelningar, av vilka en har samma förläggningssort som regionkansliet.

Musikavdelningarna skall fullgöra de uppgifter som föranleds av vad kommittén anfört i kapitel 5. Regionkapellmästaren, som i konstnärligt avseende ansvarar för hela regionen, är samtidigt konstnärlig ledare för den musikavdelning, som finns på regionens huvudort och har som sådan samma uppgifter som de kapellmästare som enligt musikkommitténs mening bör finnas vid varje musikavdelning utanför huvudorten. Musikavdelningen i Stockholm bör dock med hänsyn till sin storlek förutom regionkapellmästare även ha en kapellmästare.

Kapellmästaren har att enligt de riktlinjer

som i första hand regionkapellmästaren meddelar leda musikavdelningens verksamhet och vara dirigent för ensembler i de fall inte regionkapellmästare eller annan konstnärlig ledare fullgör denna uppgift. Han har också att i erforderlig utsträckning delta i planläggning inom regionkansliet. Dessutom skall han stå till förfogande som rådgivare i frågor som rör de värnpliktigas musikaliska fritidsaktiviteter.

Vid varje musikavdelning bör bland musikerna för viss tid utses en regementstrumslagare. Denna övar och ansvarar för musikavdelningens uppträdande i formation vid marsch-, parad- och övrig militär tjänstemusik samt biträder och kan ersätta kapellmästaren vid militärmusiktjänst.

Vidare måste vid varje sådan enhet bland musikerna för viss tid utses ledare för de mindre ensembler som sätts upp.

Samtliga musiker kommer i princip att fullgöra tjänstgöring både inom försvaret och inom rikskonsertverksamheten. Förutom direkta musikuppgifter bör musikerna också kunna åläggas vissa militära uppgifter (t. ex. som mobiliseringsförberedare). Därtill särskilt lämpade kan dessutom få vissa internerna pedagoguppdrag. Pedagogiska eller andra uppdrag utanför organisationen skall utföras på fritid och får ej hindra tjänsten. Med hänsyn till vad kommittén tidigare uttalat bör i vissa fall deltagande i kvalificerad amatöresemble ingå i tjänsten.

Expeditions- och vissa förvaltningsgöromål vid militärmusikkårerna ombesörjs f. n. av minst en musikunderofficer samt av musikdirektören. Detta innebär att musikutbildad arbetskraft används för administrativa göromål, vilka bättre skulle kunna fullgöras av för ändamålet utbildad personal. En sådan användning av kvalificerad musikpersonal innebär ett dåligt utnyttjande av musikerresurserna. Med den nya organisationens mer differentierade uppgifter skulle det vara oekonomiskt och irrationellt att permanenta nuvarande förhållande i detta avseende. Den nya organisationen innebär bl. a. att tjänstgöringen skall delas upp på militära och civila framträdanden. Vidare skall musikerna ingå i ett fler-

tal till typ och storlek olika ensemblegrupper. Framträdandena kommer att spridas över många orter och förekomma på både dag- och kvällstider. Detta ställer krav på en omfattande detaljplanering av tider och lokaler för repetitioner, övningar och framträdanden.

Med hänsyn till nämnda förhållanden föreslår kommittén att vid varje musikavdelning skall finnas en inspicient (vid musikavdelningen i Stockholm dessutom en vaktmästare) som svarar för alla de praktiska göromål, som förekommer i samband med ensemblernas tjänstgöring. Inspicienten skall se till att repetitionslokaler finns disponibla för ensemblernas övningar. Vid repetitioner svarar han för att notställ, stolar, större instrument såsom slagverk och flygel eller piano finns på plats. Han skall ha hand om instrumentbeståndet och se till att erforderliga noter finns tillgängliga och är kompletta. Dessutom bör han sköta vissa administrativa uppgifter såsom att föra tjänstgöringsloggare, anmäla sjukdomsfall, planlägga och genomföra transporter m. m. Kommittén förutsätter att skrivhjälp kan erhållas bl. a. genom de militära förbandens försorg. Medel härför bör beräknas under det nya anslaget till regionmusiken.

Totala antalet tjänster inom statens regionmusik enligt kommitténs förslag blir 653 med följande fördelning: 9 tjänster i centralt kansli, 8 musiksekreterare, 23 inspicienter m. fl., 8 regionkapellmästare, 15 kapellmästare och 590 musiker. Härtill kommer på avnämarsidan 8 tjänster (varav 7 arvodestjänster) för försvaret samt 11 tjänster (varav 3 finns) för IRK. Kommittén beräknar att behovet av rekryteringspersonal, vilken under sista utbildningsåret, orkesterskolningen, skall vara anställd som aspiranter, uppgår till 35. De bör placeras på olika musikavdelningar enligt direktiv, som meddelas av centalkansliet.

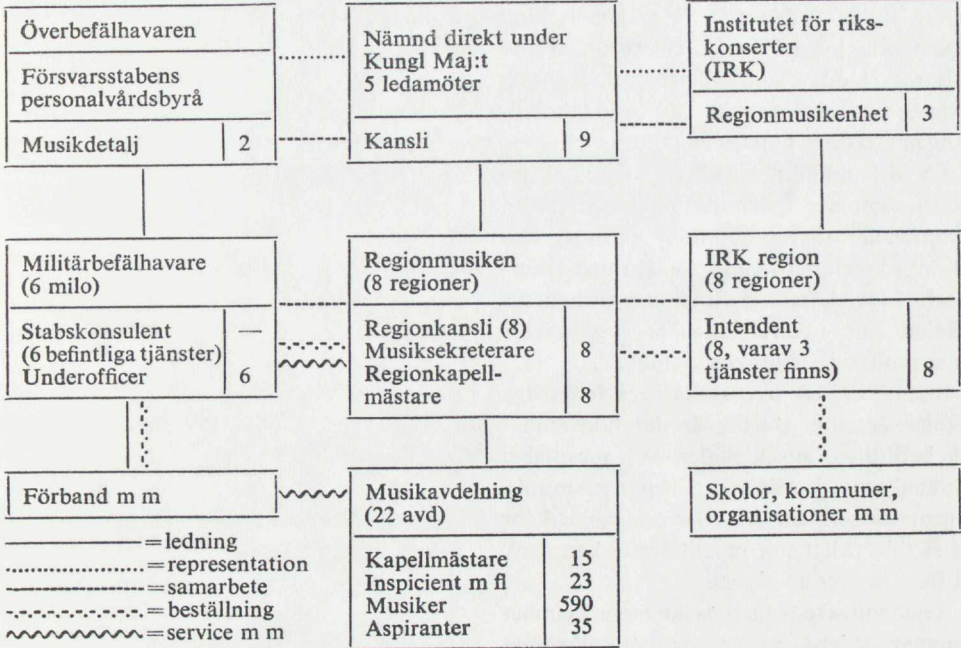
Nuvarande militärmusikorganisation har, som framgår av kapitel 2, en personalomfattning budgetåret 1968/69 av 792 man. Av dessa är antalet musikelever och förs-
tåarsaspiranter 90. Om dessa frånräknas

Förslag till organisation för statens regionmusik m m

Försvaret

Statens regionmusik

Rikskonserter

innebär det ovan beräknade personalbehovet i den föreslagna organisationen, (653 + 35 =) 688 personer i jämförelse med den nuvarande en total minskning med 14 tjänster. Emellertid tillkommer 8 tjänster inom försvaret samt 8 inom IRK. Av dessa tjänster är dock vissa även avsedda för andra uppgifter än dem som tillhör regionmusikkens verksamhet.

Förslaget i vad avser personal i det centrala kansliet, musiksekreterarna och inspicienterna är ett uttryck för kommitténs strävan att koncentrera de administrativa uppgifterna till bestämda tjänster i stället för att som f. n. i stort sett är fallet fördela dem på musiker och konstnärliga ledare. En del uppgifter är vidare f. n. inordnade i administrationen vid staber och förband. De nya uppgifterna, som medför att musikavdelningarna delas upp i ett flertal grupper vid repetitioner och framträdanden – inom försvaret, skolor, föreningar, organisationer m. m. – nödvändiggör också ökade administrativa insatser för att verksamheten skall fungera väl. En jämförelse med

andra fasta orkesterinstitutioner m. m. visar att de administrativa resurserna härigenom inte blir stora i förhållande till antalet utövande musiker.

Genom att de administrativa uppgifterna på detta sätt koncentreras till vissa tjänster skapas förutsättningar för att musikpersonalen odelat kan ägna sig åt sina uppgifter som musiker. Detta är enligt kommitténs uppfattning av väsentlig betydelse för att musikerna skall kunna växa in i sina nya uppgifter och för att den nya organisationen skall kunna utvecklas till den faktor i svenskt musikliv som avsetts.

7.3 Lokaler

Militärmusikkårernas nuvarande repetitions- och överspelningslokaler ligger i regel inom kasernområden. Undantag härifrån föreligger beträffande musikkårerna i Kristianstad, Halmstad, Västerås och Uppsala, som helt eller delvis disponerar förhyrda eller lånade lokaler. Åt några musikkårer har under de senaste åren iordningställts ända

målsenliga utrymmen. Sålunda har musikkåreerna i Jönköping, Linköping, Umeå och Visby så sent som år 1968 fått sina lokalbehov tillgodosedda på ett ändamålsenligt sätt. Goda lokaler har även musikkåreerna i Borås, Uddevalla, Sollefteå, Boden och Ystad. En sammanställning av lokaltillgången återfinns i bilaga 3.

En del militärmusikkåreer arbetar i lokaler, som inte fyller minimikraven på en funktionell arbetsmiljö. Som exempel kan nämnas lokalerna i Eksjö, Växjö och Östersund. Musikkåren i Göteborg disponerar lokaler, som ursprungligen är avsedda för de värnpliktigas fritidsverksamhet.

Kostnaden för att anskaffa erforderliga lokaler är stor. Därför är det nödvändigt att befintliga musiklokaler av acceptabel kvalitet utnyttjas även av den nya musikorganisationen. En till- eller ombyggnad för att få tillräckligt stor repetitionssal kan dock på flera platser bli aktuell.

Regionmusikens huvudsakliga verksamhet kommer att bestå av insatser inom allmänna musiklivet. Det är således i framtiden inte lika naturligt att förlägga musiklokaler till militära förband. Kommittén anser att det bör ligga i kommunernas och landstingens intresse att medverka till att regionmusiken får bra konsertlokaler samt lämpligt belägna repetitions- och övningslokaler.

Dessa frågor måste ägnas fortsatt uppmärksamhet och detaljförslag utarbetas i fråga om åtgärder på de förlägningsorter, som ej har tillfredsställande lokalförhållanden.

Frågan rörande ansvaret för planering och kostnader liksom andra frågor rörande lokalförsörjningen bör snarast utredas för att regionmusikens kapacitet skall kunna utnyttjas i full utsträckning. Hänsyn måste härvid tas till särförhållanden i de olika regionerna, vilket inte gör det möjligt att tillämpa generella normer.

8.1 Allmänna synpunkter

I den nya organisationen kommer arbetsuppgifterna att starkt variera. Musikerna skall kunna medverka i olika musikaliska aktiviteter. Kraven kan dock inte ställas så högt att samtliga musiker skall kunna medverka i alla de musikaliska sammanhang organisationen är avsedd för. En viss specialisering blir givetvis nödvändig. Den nya organisationen bör ge erforderliga möjligheter att placera personalen med hänsyn till personliga förutsättningar och konstnärlig inriktning.

I den nuvarande militärmusikorganisationen kan kvinnliga musiker inte anställas. Med hänsyn till de avsevärt förändrade förhållanden i olika avseenden som uppkommer vid ett genomförande av musikkommitténs förslag finns inte längre några motiv för denna begränsning. En stor del av verksamheten kommer att äga rum inom det allmänna musiklivets område och även inom försvaret kan flertalet musikaliska uppgifter fullgöras likaväl av kvinnor som av män. För den skull behöver det inte vara nödvändigt att kvinnliga liksom vissa manliga musiker tas i anspråk för uppgifter där militärkår uppträder under exercismässiga former.

Personalen i den nuvarande militärmusikorganisationen bildar en gemensam personalkår. Under åren 1956-60 var militärmusikerna uppdelade på olika personalkå-

rer med anslutning till resp. försvarsgrenar. Inrättandet av en gemensam personalkår har inneburit fördelar. Ett smidigare och mera rättvist befordringssystem har kunnat införas. Det har varit möjligt att omfördela personalen mellan olika kårer för att hålla dessa spelbara även i besvärande vakanssituationer. Det personalvårdande ansvar som vilar på personalkårchefen bedöms vara av positivt värde såväl för arbetsgivaren som för den enskilde. Även i en kommande organisation bedömer kommittén det önskvärt att det nuvarande systemets fördelar kan bibehållas. Det är dock enligt kommitténs uppfattning inte nödvändigt att inrätta en särskild personalkår. Genom en central personalförvaltning bör motsvarande fördelar kunna nås.

8.2 Kompetenskrav

8.2.1 Regionkapellmästare och kapellmästare

Den musikaliska ledaren måste ha en bred allmän musikutbildning. Han skall vara en skicklig och allsidigt inriktad musiker med god allmänbildning och insikt i internationellt musikliv och allmänna kulturfrågor. Härtill kommer även lämpliga personliga förutsättningar för ledarskap.

I den nya organisationen bör finnas möjligheter att genom omplacering och byte av musikaliska ledare främja det konstnär-

liga engagemanget. Regionkapellmästare och kapellmästare bör därför tillsättas efter ansökan och prov genom förordnande på viss tid. Härigenom underlättas ombyte av kapellmästare på liknande sätt som sker vid symfoni- och teaterorkestrar. Detta främjar den konstnärliga förnyelsen hos både ledare och musiker. Anställningsvillkoren bör dock vara sådana att den enskildes trygghet inte äventyras.

8.2.2 Musiker

De flesta slag av instrumentalister kommer att rymmas inom den nya organisationen, såväl stråk- och blåsmusiker som slagverkare och pianister. På huvudinstrument måste krävas en konstnärlig kapacitet på hög nivå. Den flexibla instrumentsammansättningen innebär att den enskilde musikern som huvudinstrument kan ha antingen blås-, stråk- eller slaginstrument och i undantagsfall även piano. Dessutom måste inom regionen tillräckligt många musiker ha kunskaper på instrument, som ingår i militärmusikkår.

Regionmusikern kommer att arbeta i en miljö och med uppgifter, som i vissa avseenden skiljer sig från andra yrkeskollegers. Förutom i militärmusikkår skall en musiker medverka i olika ensembler för det allmänna musiklivet. Instrumental tekniska kunskaper och god rutin från olika ensembletyper måste således vara ett grundkrav på regionmusikern.

Regionmusikern kommer att ha mycket skiftande arbetsmiljöer. Han skall kunna framträda för värnpliktiga, för skolungdom, för studiecirklar, vid förenings- och organisationsammanskomster av olika slag och vid traditionella konserter. Detta fordrar, att musikern har en god allmänbildning, lätt kan anpassa sig till skilda miljöer och lätt får kontakt med sina åhörare.

Musikhistorisk och aktuell instrumentalt teknisk litteratur finns endast i obetydlig omfattning på svenska. Den musikaliska kommunikationen över gränserna fordrar, att den enskilde musikern följer med vad som sker inom andra länders musikliv. Mu-

sikern bör därför ha kunskaper i främmande språk.

Dagens militärmusiker har såväl i fredssom krigsorganisationen viktiga uppgifter utöver de rent musikaliska. Personalen utnyttjas som mobiliseringsförberedare och mottagningsförrättare. För dessa uppgifter krävs personal med erforderliga militära kunskaper och god ledarförmåga. Men det är även ett krav att personalen snabbt skall kunna inställa sig för sådana uppgifter. Enligt vad de militära myndigheterna starkt hävdar disponeras ej lämplig personal inom försvaret för att ersätta militärmusikerna i här angivna uppgifter. Kommittén räknar därför med att den del av personalen i den nya musikorganisationen, som genomgått erforderlig grundläggande militärutbildning, skall tills vidare tas i anspråk för ifrågavarande uppgifter i ett mobiliseringskedje. Beträffande samtlig personal inom regionmusiken bör vidare gälla att den skall kunna krigsplaceras i fältartistorganisationen.

8.2.3 Musiksekreterare

Musiksekreteraren skall främst vara en god administratör. I hans åligganden ingår även att delta i överläggningar och att ta ställning till frågor, som rör ensemblesammansättningar samt fördelning av repetitions-tider och musikaktiviteter. Därför krävs även musikaliskt kunnande.

8.2.4 Inspicient

Till inspicientens arbetsuppgifter hör bl. a. att handha notmateriel. Detta innebär, att han måste kunna utföra ändringar, kompletteringar och utskrivningar av notmateriel. Notkunnighet är således ett krav. Arbetsuppgifternas karaktär i övrigt gör, att det är önskvärt, att vederbörande haft någon erfarenhet av musikeryrket.

8.2.5 Ensembleledare

Av ensembleledare måste krävas, att han har gedigen utbildning och högt driven

konstnärlig färdighet inom den instrumentgrupp som han skall leda. Ensembleledar- och stämledarfunktionerna kan i princip förenas.

Till ensembleledare bör lämplig musiker utses, som dessutom själv delta både i mindre ensembler och orkestersammanhang.

8.2.6 Regementstrumslagare

Regementstrumslagaren skall ha militär och militärmusikalisk utbildning. Han skall dessutom ha god erfarenhet av tjänstgöring i militärkår och besitta ledaregenskaper. Såsom regementstrumslagare utses härför lämplig musiker i regionmusiken. Då han inte tjänstgör som regementstrumslagare är han utövande musiker.

8.3 Anställningsform och lönefrågor m. m.

Regionkapellmästare och kapellmästare anställs genom förordnande på viss tid.

I fråga om anställningsformen för musiker har kommittén övervägt olika alternativ. Kommittén har härvid kommit fram till, att något avgörande skäl inte framkommit för att utbyta militärmusikernas hittillsvarande löneplananställning mot annan anställningsform.

Genom att ge möjlighet till avancemang till högre lönegrad och särskilt arvode för vissa speciella kvalificerade uppgifter skapas förutsättningar för karriärgång för målmedvetna och duktiga musiker samtidigt som ett visst stöd erhålles för ensemblernas kvalitativa utveckling.

Lönesystemet i den nuvarande militärmusikorganisationen är utformat med hänsyn till att de utbildade musikerna är underofficerare. Då, som närmare redovisas i följande avsnitt, musikerna framdeles inte beräknas ha militära tjänster, måste en annan utgångspunkt skapas för lönesättningen. Att närmare fastställa lönenivån är givetvis en förhandlingsfråga mellan berörda parter. För att dock ge en uppfattning om en tänkbar lönestruktur inom den nya regionmusiken anger kommittén i följande uppställning – med utgångspunkt från löne-

graden x som uttryck för musikernas lön – en skiss till löneskala för musikpersonalen.

Aspirant	× - 4 lgr
Musiker	× 1 lgr
Ensembleledare och	× + 2 lgr
Ensembleledare och regementstrumslagare	× eller × + 2 lgr + årsarvode för förordnandetid
Kapellmästare	× + 6 lgr
Regionkapellmästare	× + 9 lgr

Aspirantanställning bör ifrågakomma under tiden för orkesterskolningen. Fullt kompetenta musiker bör även ha möjlighet att få anställning utan det orkesterskolningsår som förutsätts i kapitel 9. Även om man bör utgå ifrån att den som anställs som musiker skall ha genomgått avsedd utbildning för regionmusiker bör dock hinder inte föreligga att anställa även andra reellt kompetenta musiker. I allmänhet bör nyanställning ske först efter att de sökande provspelat.

Som förste musiker bör ifrågakomma den som har ett visst antal anställningsår och besitter goda konstnärliga kvalifikationer. Som alternativ kan tjänster som förste musiker tillsättas efter ansökan och prövning. I förstnämnda fall bör övervägas om inte en särskild befordringsnämnd bör inrättas för att pröva lämplighet för befordran.

I vissa fall kan det av olika skäl vara lämpligt att arvodesanställa musiker, t. ex. kvalificerade stråkmusiker eller pianister för exempelvis kammarorkester eller kammaroperaensemble. Denna anställningsform kan också behövas för musiker med den dubbla uppgiften att ge konserter och vara instruktörer inom en regionensemble. Ett mindre antal – kanske 10–15 musiker-tjänster – bör med hänsyn härtill kunna hållas vakanta för att ge utrymme åt tidsbegränsad anställning mot arvode.

I de fall musiker eller ledare engageras för musikaliska uppgifter utom tjänsten skall vederbörande kunna medges tjänstledighet med C-avdrag.

Tjänstgöringsskyldigheten för fast anställda musiker vid de statsunderstödda symfoniorkestrarna är 29 timmar i genomsnitt per vecka, beräknat för varje 4-veckorsperiod.

Förberedelser i form av enskild övning m. m. ligger utanför dessa 29 veckotimmar. Regionmusikerns arbetsförhållanden blir emellertid olika dem som råder i en symfoniorkester. Bl. a. kommer mycket tid att användas för resor, vilket ej är så koncentrationskrävande som repetitioner och konserter. Därför anser kommittén det vara motiverat att för regionmusikernas del räkna med en tjänstgöringskyldighet av 32 timmar.

Arbetstiden för en konstnärlig ledare går ej att reglera genom ett visst fastställt antal timmar per vecka. Det är viktigt att de musikaliska ledarna ej blir så bundna av schemalagd arbetstid, att de hindras i den för deras konstnärliga utveckling nödvändiga kontakten med musiklivet i dess helhet samt med andra ensembler och musiker i form av gästuppdrag o. d. Det torde därför ankomma på organisationens ledning att utarbeta de normer för arbetstidsberäkningar som kan komma att behövas för konstnärliga ledare.

Militärmusikernas pensionsålder har under senare tid höjts från 50 till 60 år. En jämförelse med teater- och symfoniorkestrar visar att pensioneringsperioden för musiker i dessa orkestrar i de flesta fall ligger högre. Sålunda är pensioneringsperioden för musiker vid hovkapellet 60–63 år och för övriga musiker i statsunderstödda orkestrar 63–65 år. Särskilt med hänsyn till de speciella fysiska krav, som ställs på en militärmusiker – marschmusik o. d. – har kommittén utgått från, att regionmusikern liksom den nuvarande militärmusikern skall pensioneras vid 60 år.

8.4 Status

Tjänstställningsutredningen har i sitt betänkande (SOU 1967: 15) ansett behov föreligga av kategoriindelning av försvarets personalgrupper på grundval av befälsrättens omfattning. Mot bakgrund av främst krigsuppgifternas art och den faktiska omfattningen av befälsutbildningen anses befälsrätten kunna indelas i tre "grader"; oinskränkt befälsrätt, något begränsad befäls-

rätt samt starkt begränsad befälsrätt. Dessa "grader" i fråga om befälsrätt anses böra tillämpas som grund för personalens kategoriindelning (militär, civilmilitär och civil personal). Beträffande innebörden av civilmilitär och civil personalkategori har utredningen anfört följande.

Till *civilmilitär personal* bör hänföras sådan personal som på grund av användningen i krigsorganisationen som bl. a. chefer för specialenheter har *dels* såsom förmän rätt och skyldighet att utöva befäl även över personal utanför det egna fackområdet, *dels* rätt och skyldighet att ta befäl över icke underställd personal huvudsakligen inom det egna fackområdet. Placering i befattning för civilmilitär personal bör ske främst på grundval av vederbörandes »civila» kvalifikationer (dvs. specialutbildning inom vissa fackområden), men kräver även genomgången militär befälsutbildning av en omfattning som varierar efter krigsuppgifternas art. Till följd härav bör civilmilitär personal vid inskrivning ha förklarats lämplig för befälsutbildning och under grundutbildningen genomgått sådan utbildning.

Civil personal bör utgöras av personal som krigsplacerats uteslutande med hänsyn till »civila» kvalifikationer. Befälsrätt för civil personal avses principiellt endast förekomma över underlydande civil personal inom det egna fackområdet.

Mot bakgrund av de väsentligt förändrade tjänstgörings- och utbildningsförhållanden som följde med militärmusikens sammanslagning till en för försvaret gemensam organisation har tjänstställningsutredningen förordat att militärmusikpersonalen överförs till civil personal. Utredningen framhåller att musikpersonalens användning – huvudsakligen för musikuppgifter i såväl fredssom krigsorganisationen – inte motiverar annan befälsrätt än en till musikverksamheten begränsad sådan. I samband med överförandet till civil personal bör militärmusikpersonalens tjänstebestämmelser enligt utredningen i personalförteckningar ändras så att militära gradbenämningar inte ingår i dessa.

Tjänstställningsutredningens förslag har avstyrkts av OfM som förordar civilmilitär anställningsform. Överbefälhavaren har i yttrande över KBU:s betänkande framhållit att militärmusikernas uppgifter inom

krigsmakten såväl i fred som under krig motiverar att personalen bibehåller militär status. Överbefälhavaren kan emellertid, om det är ändamålsenligt med hänsyn till avsedda anställningsförhållanden, acceptera en civilmilitär anställningsform medan däremot civil status bestämt avstyrks.

Mot bakgrund av de principer för kategoriindelning som tjänsteställningsutredningen angivit är enligt musikkommittén såväl civilmilitär som civil status tänkbar för personal som ingår i regionenseablerna.

Förmågan att föra befäl och den därmed sammanhängande befälsrätten, vilken i vissa fall kan utövas gentemot annan än musikpersonal, talar snarast för en civilmilitär anställningsform. Under senare år har militära musikframträdanden med marschuppvisning i figurativa formationer upptagits på musikkårernas program och rönt uppskattning. Också i den internationella militärmusiken har dessa framträdanden en framskjuten plats. Regionmusiken bör inom ramen för det rikt varierande musikliv som åsyftas fortsätta denna utveckling. Det kan vara svårt att kräva av civila tjänstemän att de skall uppfylla de speciella krav på formellt uppträdande som är nödvändigt vid marschmusik av militär paradkaraktär. Härtill bör, och detta väger enligt kommitténs uppfattning tyngre, i dagens läge även läggas en rent psykologisk aspekt. Med hänsyn till dels personalens anknytning till militära förband, dels att nuvarande musikpersonal, som kommer att utgöra stommen i de nya ensemblerna, torde känna samhörighet med försvaret och under viss tjänsteutövning uppfatta sig som representanter för detta vid kontakten med samhället i övrigt, skulle en ren civil status sannolikt uppfattas som en undervärdering av musikernas militära insatser.

De skäl som enligt kommittén kan anföras för att genom civilmilitär status markera regionmusikens anknytning till försvaret bör få utslagsgivande betydelse. Några olägenheter för personalen att uppträda i civila sammanhang torde detta inte medföra. Inom ramen för en civilmilitär status finns även tillräckligt utrymme för att medge smidiga

och flexibla anställningsformer. Musikkommittén föreslår således att regionmusikens musikpersonal hänförs till kategorien civilmilitär personal. Administrativ personal liksom arvodesanställd musikpersonal bör ha civil status.

9.1 Allmänna synpunkter

Som framgått av den tidigare redogörelsen är den nuvarande utbildningen för militärmusiker utformad som intern utbildning, liksom fallet är beträffande försvarets övriga militära personal.

Även utomlands har intern militärmusikerutbildning tidigare varit vanlig. Under senare år har man emellertid på sina håll övergått till att rekrytera färdigutbildade musiker.

Den interna formen för musikerutbildningen är historiskt betingad och grundar sig på helt andra samhällsförhållanden än de nuvarande. Goda utbildningsmöjligheter står nu öppna för alla och ingen skall av ekonomiska skäl behöva binda sig vid ett tidigt yrkesval.

Frågan om utbildningen för militärmusiker har behandlats i de av 1965 års musikutbildningskommitté avgivna betänkandena Musikutbildning i Sverige I och II (SOU 1968: 15 och 1968: 49). De därvid framlagda förslagen kan anses innebära att behovet av utbildning av musikpersonal för försvaret skulle tillgodoses inom ramen för den föreslagna nya allmänna utbildningsorganisationen. Behovet av intern utbildning skulle därmed bortfalla.

Vid sin genomgång av de nämnda förslagen i utbildningsfrågan har musikkommittén funnit att vissa preciseringar och kompletteringar behövs för att tillgodose de

kompetenskrav som måste ställas på personalen i regionmusiken. Musikkommittén har i skrivelse till utbildningsdepartementet den 29 augusti 1968 närmare preciserat sin ståndpunkt i utbildningsfrågan samt utarbetat en principskiss över den framtida utbildningen av musiker i regionensembler. Ytterligare synpunkter i utbildningsfrågan har kommittén senare redovisat i ett yttrande över andra delen av musikutbildningskommitténs betänkande.

9.2 Utbildningens allmänna utformning

I nämnda skrivelser i utbildningsfrågan har musikkommittén ansett det angeläget att understryka vikten av att utbildningen blir av hög kvalitet och anpassas till regionmusikernas nya uppgifter. Som kommittén närmare redovisat i ett tidigare sammanhang medför musikernas nya arbetssituation, förutom krav på instrumentala kunskaper för att fylla en plats i en militärorkester, också krav på att fullgöra olika andra instrumentala uppgifter i större eller mindre ensemblegrupper. Vidare medför uppgifterna inom rijkonsertverksamheten behov av en personlig och direkt kontakt med åhörarna. Härför behövs god allmänbildning och kännedom om samhällsförhållandena samt förmåga att orientera om musiken och dess bakgrund.

De berörda förhållandena bör beaktas vid utbildningens uppläggning. Kommittén,

som inte funnit musikutbildningskommitténs förslag i detta hänseende tillräckligt klarläggande, har i sina förut nämnda skrivelser skisserat en utbildningsgång för regionmusiker. Kommittén vill i detta sammanhang understryka att den organisatoriska ramen för utbildningen givetvis kan utformas på olika sätt, förutsatt att de av musikkommittén avsedda utbildningsmålen tillgodoses.

Musikkommitténs synpunkter i de förut nämnda skrivelserna på utbildningsgången kan sammanfattas på följande sätt.

För att kunna påbörja sin egentliga yrkesutbildning bör den blivande musikern ha instrumentala grundkunskaper. Dessa måste börja inhämtas redan i grundskoleåldern. De kommunala musikskolorna ger numera möjlighet till instrumentalundervisning redan från 8-9-årsåldern och i vissa fall tidigare. Ökat utrymme för instrumentalundervisning på skoltid skulle innebära, att samhället bättre kunde ta vara på unga musikbegåvningar.

I och med att den obligatoriska skolplikten är fullgjord, kan mera målinriktade musikstudier sättas in. Utrymme för allmänbildning bör dock finnas i större utsträckning än vad musikutbildningskommittén avsett i sitt förslag om musikfackskola. En två-årig skolform torde kunna bibringa eleverna den nödvändigaste allmänbildningen, samtidigt som eleven får fortsätta den musikaliska grundutbildning, som tidigare påbörjats, under 12-14 timmar per vecka. I denna musikundervisning bör tyngdpunkten läggas på huvudinstrumentet. Självfallet förutsätts att eleven liksom under grundskoletiden måste använda en betydande del av fritiden för övning på sina instrument.

Efter ovannämnda två-åriga utbildning bör eleven kunna avgöra om han önskar fortsätta sin musikutbildning. Därmed kan också studierna bli mer specialinriktade med kursplaner, som huvudsakligen innehåller musikämnen. Detta utbildningsskede kan anknytas till lämpliga musikavdelningar eller förläggas till särskild musikutbildningsinstitution. Denna del av utbildningen bör bli ettårig.

De som efter att ha genomgått denna utbildning skall fullgöra sin värnplikt, bör ges möjlighet att fullgöra denna vid förband på orter med musikavdelning för att - i första hand på fritid - fortsätta viss utbildning på instrument och i ensemblespel.

Nästa stadium i utbildningen bör utgöras av två års musikstudier, som i stort motsvarar den nuvarande musikunderofficersutbildningen. Denna utbildningsfas på högskolenivå bör kunna förläggas till musikhögskolan, konservatorierna i Göteborg och Malmö eller musikskolorna i Framnäs och Ingesund.

Efter den angivna utbildningen bör musikern ha förutsättningar för att påbörja sin yrkesverksamhet i en orkester eller ensemble. Den nyanställda möter i en sådan yrkesverksamhet en arbetssituation, som är helt ny. Arbetstempot vid repetitioner är högt uppdrivet. Nykomlingen har ofta svårt att koncentrera sig på sin stämma i musikerkollektivet, samtidigt som han skall mota instruktioner från dirigenten. De många konserterna, ofta med kort repetitionstid, förutsätter en omfattande och mångsidig repertoarkänedom. Kraven är så väsentligt annorlunda i en yrkesorkester än i en elevorkester, att den orutinerade orkestermusikern, trots goda tekniska kunskaper, först efter en längre tids skolning kan göra en fullvärdig insats.

Den nuvarande militärmusikerutbildningen har möjliggjort en successiv inskolning i uppgifterna inom musikåren. Eleven har fått möjlighet att under utbildningstiden skaffa sig rutin i en yrkesorkester. Detta moment i utbildningen är mycket viktigt och behovet härav bör tillgodoses även i en ny utbildningsorganisation. Musikkommittén har uttalat sig för att en ettårig orkesterskolning organiseras.

I denna utbildningsfas skulle musikern få delta i repetitioner och ensembleövningar samt få fortsatt undervisning på sitt instrument med tyngdpunkt på orkesterstudier med exempel ur verk från olika epokers repertoar. En sådan orkesterskolning kan anses vara en motsvarighet till den

praktiska lärarkurs inom allmänna skolsystemet, som den teoretiskt färdigutbildade läraren har att genomgå.

Musikkommittén har i föreliggande sammanhang ansett sig böra utgå ifrån att orkesterskolningen för personal som skall anställas inom regionmusiken sker under det första anställningsåret, aspirantanställningen. För att uppnå enhetlighet i utbildningen för alla kategorier av orkestermusiker skulle en motsvarande form av utbildning behöva införas även inom orkesterväsendet i övrigt. Huruvida detta är möjligt anser sig musikkommittén inte kunna bedöma i nuvarande läge. Eventuellt kan det visa sig att utbildningen kan behöva utformas som ett avslutande studieår vid en musikhögskola, vilket i så fall enligt kommitténs mening i hög grad bör bygga på tjänstgöring vid yrkesorkester. För att närmare bedöma orkesterskolningens utformning som helhet fordras ytterligare överväganden.

Under utbildningens gång förutsätts inträdesprov äga rum till varje nivå i utbildningen. Härvid bör även elev, som fyller kraven men har annan studiebakgrund än den angivna, kunna intas.

Den skisserade utbildningsgången kommer sammanlagt att uppgå till sex år, om man bortser från den ganska begränsade musikutbildning som kan bli möjlig för vissa musikstuderande under värnplikstjänstgöringen.

Utöver den förut nämnda utbildningen krävs utbildning för att ensemblerna skall kunna uppträda som militärkår under exercismässiga former. Dessutom kommer viss vidareutbildning att erfordras för uppgifterna inom rikskonsertverksamheten. Riktlinjer för sistnämnda vidareutbildning bör utfärdas av IRK.

Det krävs kompletterande utbildning för den del av personalen som fått värnpliktsutbildning och som kan åläggas uppgifter inom ramen för krigsorganisationen i samband med mobilisering. En sådan utbildning bör ske enligt centralt utfärdade anvisningar och genomföras i anslutning till de förband till vilka musikavdelningarna är anknutna.

9.3 Utbildningsbehov

Kommittén kan efter kontakt med TOR konstatera att den i det föregående skisserade utbildningen kan vara lämplig även för blivande musiker i statsunderstödda symfoni- och teaterorkestrar. TOR beräknar att antalet musiker vid dessa orkestrar under 1970-talet kommer att uppgå till omkring 720. Detta innebär, att man bör beräkna utbildningskapaciteten efter en musikerka- der i landet på drygt 1 300.

För regionmusiker med en pensionsavgång vid 60 år kan man genomsnittligt räkna med 35 års yrkesverksamhet. Den årliga pensionsavgången bland de 590 regionmusikerna kan på lång sikt beräknas till i medeltal 17 per år. Härtill kommer avgångar i förtid.

Om militärmusikerutbildningen endast avsåg att fylla luckorna efter pensionsavgångna samt före pensionsåldern avlidna eller sjukpensionerade skulle en utbildning av högst 19 per år räcka. På grund av den stora förtidsavgången av andra anledningar har emellertid elevintagningen de senaste åren fått uppgå till 45 per år.

Den föreslagna regionmusikorganisationen beräknas innebära, att musikerna i större omfattning stannar kvar i organisationen. En utbyggd och förbättrad musikpedagogutbildning skulle också innebära, att utövande musiker i mindre utsträckning än nu anställs som pedagoger. De nuvarande siffrorna för förtidsavgångar bör därför kunna reduceras betydligt. Det framtida årliga behovet av nya regionmusiker torde kunna beräknas sålunda:

Avgång på grund av ålderspension, dödsfall eller sjukpension	19
Övergång till teater- och symfoniorkes- ter	6
Övergång till pedagogisk verksamhet	5
Avgång av annan anledning	3
Utbildningsbehov	33

TOR har beräknat nyrekryteringsbehovet till symfoni- och teaterorkestrar till ca 35 per år för den närmaste tioårsperioden. Erfarenhetsmässigt måste man utgå från att ett mindre antal av dessa, uppskattningsvis

5 musiker rekryteras bland färdigutbildade, utländska musiker. Vidare beräknas 6 musiker övergå från regionmusiken per år. Sammanlagt skulle enligt dessa beräkningar erfordras en nyrekrytering av i landet utbildade musiker för både regionmusiken och statsunderstödda symfoni- och teaterorkestrar till ett antal av närmare 60.

Under utbildningens gång måste man räkna med viss avgång både på grund av att elever frivilligt övergår till annan verksamhet och att musikerutbildningens kvalitetskrav förutsätter ett urval till de olika utbildningsskedena. Kommittén har grovt uppskattat avgången på sådant sätt att intagningen till olika stadier av utbildningen kan grunda sig på följande riktvärden.

	antal elever
2-årig musikfackskola eller motsvarande	120-150
1-årig specialiserad instrument- och allmänmusikalisk utbildning	90-100
2-årig högskoleutbildning	70
1-årig orkesterskolning	60
därav vid regionmusiken	35

10.1 Allmänna synpunkter

I den nya musikorganisationen varierar antalet ensembler och grupper mellan regionerna liksom storleken av de olika musikenheterna. Även regionens struktur – t. ex. antal och spridning av avnämarna – påverkar en bedömning av möjliga musikframträdanden. Under initialskedet torde en stor del av arbetstiden behöva ägnas repetitioner och utbildning för de nya uppgifterna. Man får räkna med en övergångstid av flera år, innan musikerna helt har anpassat sig till de nya arbetsuppgifterna. Möjligheten att få ut en maximal produktion ur tillgängliga resurser beror till stor del på rationell planering och effektiv användning av ensembler och musiker. Sålunda bör alla möjligheter utnyttjas att samordna repetitioner och framträdanden av olika slag i sammanhang där resor krävs. Vid uppdelning i mindre ensembler och grupper bör man sträva efter att få sådan sammansättning, att om möjligt samtliga musikers kapacitet tas i anspråk.

10.2 Kapacitet för militära och statsceremoniella uppgifter

Den förutsatta fördelningen av resurserna, en tredjedel för försvaret och två tredjedelar för det allmänna musiklivet, kan verifieras av en undersökning, som gjorts av

OfM. Såsom beräkningsgrund utgick OfM från en militärmusikorganisation som innefattade bl. a. 18 regionensembler med ca 30 musiker i varje ensemble.

Försvarets behov av musik – utanför stockholmsområdet – bedömdes vara följande, räknat i musikertimmar:

Parad och tjänstemusik

Framträdanden	68 925
Förberedelser	68 925
Resor	47 700

Underhållningsmusik²

Framträdanden	35 805
Förberedelser	35 805
Resor ³	12 450

Den av musikkommittén föreslagna organisationen skiljer sig i vissa avseenden från den som utgjorde grunden för OfM:s bedömning. Musikkommittén har därför undersökt i vilken utsträckning den föreslagna organisationen kan tillgodose försvarets behov av musik. Kommittén har härvid i huvudsak använt sig av samma underlag som OfM.

Den tid under vilken musikerna kan tas i anspråk uppskattar musikkommittén till 45 veckor med en arbetstid per vecka på 32 timmar. Detta innebär en total produk-

¹ Omräkning från kårstimmar till musikertimmar i förhållande till OfM:s beräkningar.

² 50 % av det totala behovet. Denna del bedömdes ingå i försvarets tredjedel av den totala kapaciteten.

³ Har i viss utsträckning bedömts kunna samordnas med resor för andra uppgifter.

tionskapacitet på ca 850 000 musikertimmar per år, varav för försvaret ca 285 000 musikertimmar.

I den av musikkommittén föreslagna organisationen utgör antalet enheter utanför Stockholm 21, vilket i förhållande till OfM:s förslag innebär en ökning med 3. Det sålunda utökade antalet orter, till vilka musikavdelningar kommer att förläggas, minskar det totala restidsbehovet i förhållande till de av OfM gjorda beräkningarna med uppskattningsvis 3 000 musikertimmar. Samtidigt tillkommer viss restid genom att de mindre musikavdelningarna vid vissa tillfällen måste förstärkas från huvudorten och omvänt. Kommittén räknar av denna anledning med en reduktion av restidsbehovet med 1 000 musikertimmar.

I kapitel 5 har musikkommittén föreslagit att musik vid personalkårernas sammankomster inte bör hänföras till försvarets musikbehov. I de av OfM gjorda beräkningarna upptogs detta som en del av försvarets musikbehov. Vidare bedömer kommittén det lämpligt att göra vissa smärre justeringar i övrigt bl. a. med hänsyn till beräknad ensemblestorlek i den nya organisationen. Den vinst som härigenom uppstår jämte den reducering av musikbehovet som är föranledd av ändringar i försvarets fredsorganisation bedömer kommittén uppgå till ca 12 000 musikertimmar. Det av OfM bedömda behovet för framträdanden för tjänste- och paradmusik reduceras härigenom till ca 57 000 musikertimmar, vilket innebär en minskning med ca 17 %. Restidsbehovet minskar i motsvarande grad.

Såsom framgår av kapitel 5 är behovet av musik för militära och statsceremoniella uppgifter i Stockholm mycket stort. Vissa begränsningar och rationaliseringar i fråga om garnisonstjänsten torde behöva genomföras om även musiker i musikavdelningen i Stockholm skall kunna beredas möjlighet att i tillräcklig utsträckning delta i uppgifter inom det allmänna musiklivet.

Om Stockholmsförbanden skall kunna tillgodoses i samma omfattning med parad- och tjänstemusik som övriga förband bedömer kommittén att ca 16 000 musiker-

timmar – för framträdanden, förberedelser och resor – behöver disponeras av musikavdelningen i Stockholm. Härtill kommer behovet av musik för statsceremoniella uppgifter och högvaktstjänst vilket kommittén bedömer totalt erfordra ca 5 000 resp. 25 000 musikertimmar.

Av den totala kapaciteten för stockholmsavdelningen om ca 94 000 musikertimmar bedömer kommittén sålunda att ca 46 000 musikertimmar måste avdelas för här angivna uppgifter, således närmare 50 %. Med hänsyn till vad som anförts i kap. 5 bör enligt kommittén högst ca 60 % av stockholmsavdelningens kapacitet användas för försvaret och statsceremoniella uppgifter. Därigenom blir ca 9 000 musikertimmar tillgängliga för underhållningsmusik inom förbanden.

Beträffande högvaktstjänsten förordar kommittén att huvuddelen av framträdandena förläggas till sommarhalvåret, då vaktavlösningarna har den största publiktillslutningen. Såsom ett ytterligare led att rationalisera verksamheten kan, i de fall högvaktsmusik krävs under vintermånaderna denna utgöras av droppningsmusik (endast trummor).

Kommittén föreslår vidare, att musiken vid vissa statsceremoniella tillfällen – t. ex. mottagning av utländska sändebud – utförs av mindre ensembler, som framför för ändamålet specialarrangerad musik. Användningen av mindre ensembler i sådana sammanhang underlättar även möjligheterna att använda sig av för det speciella tillfället instuderad musik.

Försvarets behov av parad-, tjänste- och kontaktmusik enligt musikkommitténs bedömning kan således sammanfattas enligt tabell 10, varvid behovet sammanställts mot bakgrund av att försvaret disponerar en tredjedel av den totala kapaciteten.

Inom ramen för försvarets del av den nya musikerorganisationen skulle enligt sammanställningen 86 000 musikertimmar kunna disponeras för underhållningsmusik, vilket torde motsvara ca 37 000 musikertimmar för framträdanden.

Kommittén uppskattar försvarets totala behov av underhållningsmusik utanför stock-

Tabell 10.

	Musik- behov	Till- gänglig kapacitet	Skillnad
1. Utom Stockholms- området			
a) Framträdanden	57 000		
b) Förberedelser	57 000		
c) Resor	39 000		
	153 000	253 000	100 000
2. Stockholms- området	46 000	32 000	-14 000
Summa	199 000	285 000	86 000

holmsområdet till ca 57 000 musikertimmar för framträdanden. Detta understiger OfM:s bedömning med närmare 15 000 musikertimmar. Kommittén bedömer denna reduktion möjlig utan att antalet tillfällen att lyssna på sådan musik nämnvärt minskas. Skälen härtill är bl. a. den efter hand ökade kapacitet inom underhållningsmusikens område som tillförs förbanden genom bl. a. upprättande av diskotek m. m. Den nya organisationen ger vidare större möjligheter till användning av mindre ensembler än OfM beräknat.

Till detta kommer behovet av underhållningsmusik för förbanden i stockholmsområdet. Skall förbanden i stockholmsområdet tillgodose i samma utsträckning som övriga förband åtgår enligt kommitténs uppfattning ca 6 000 musikertimmar för framträdanden.

Totalt innebär detta att ca (57 000 + 6 000 - 37 000 =) 26 000 musikertimmar för underhållningsmusik inte kan täckas inom försvarets ram. Detta behov måste täckas genom att engagera musiker utanför regionmusiken, t. ex. solister och mindre ensembler av populär karaktär. Även lokala förmågor bör härvid kunna komma i fråga. Kommittén beräknar kostnaderna härför till 100 kr. per musiker/sångare och timme.

De av kommittén här redovisade bedömningarna innebär att 33,5 % av regionmusikens totala kapacitet tas i anspråk för att tillgodose försvarets behov av parad-, tjänste- och kontaktmusik inklusive musik för statsceremoniella uppgifter och högvakstjänst i Stockholm. Inom här angiven ram

bedömer kommittén att även försvarets behov av underhållningsmusik kan täckas till ca 59 %.

Kommittén bedömer vidare till skillnad mot vad fallet är beträffande uppgifterna inom IRK:s område att regionmusiken - under förutsättning att vakanserna kan fyllas - redan vid omorganisationens början har en sådan sammansättning och kapacitet att militära och statsceremoniella behov kan tillgodoses.

10.3 Kapacitet för uppgifter inom det allmänna musiklivet

De överslagsmässiga beräkningar som redovisats i fråga om regionmusikens kapacitet för att tillgodose det militära musikbehovet bygger på erfarenheter från verksamheten i den nuvarande militärmusikorganisationen. Bedömningen av den kvantitativa omfattningen av de musikframföranden som blir möjliga för det allmänna musiklivets del är betydligt vanskligare. Även om sådana beräkningar förutsätts avse ett framtida läge, då musikerna utbildningsmässigt anpassats till den nya arbetssituationen, kommer de nya uppgifternas större svårighetsgrad att medföra att förberedelserna genomsnittligen tar avsevärt mera tid i anspråk än vad fallet blir beträffande de militärmusikaliska uppgifterna. Härtill kommer att förhållandena på mottagarsidan kan komma att erbjuda problem som återverkar på möjligheterna att i varje läge maximalt utnyttja den tillgängliga kapaciteten. Endast en ganska lång erfarenhet kan därför ge möjligheter att mera tillförlitligt bedöma omfattningen av musikutbudet.

Som förut nämnts har IRK ett stort behov av skolkonserter. I det följande redovisas först ett exempel på regionmusikens möjligheter att tillgodose detta behov dels för de båda norrlandsregionerna, dels för sydvästra regionen (Malmöhus, Kristianstads och Hallands län). För att regionmusiken, som IRK förutser, skall kunna tillgodose alla skolor med en av planerade tre skolkonserter per stadium i grundskolan läsåret 1970/71 erfordras enligt från IRK

erhållna uppgifter sammanlagt 361 konserter i Norrland och 612 i sydvästra regionen.

För att på bästa sätt utnyttja de tillgängliga resurserna bör konserterna organiseras så att musikerna de veckor konserterna pågår, helt ägnar sig åt denna verksamhet. Med hänsyn tagen till artisternas prestationsförmåga liksom till skolornas möjlighet att ta emot konserter och därmed sammanhängande turnémässiga förhållanden kan man räkna med att varje medverkande musikgrupp genomför 12 skolkonserter per vecka (= 5 dagar).

Med dessa förutsättningar erfordras för det nyss angivna antalet konserter sammanlagt 30 spelveckor för Norrland och 51 i sydvästra regionen.

De resurser från regionmusiken som behövs för att genomföra dessa konserter kan givetvis bedömas på olika sätt. Om man emellertid utgår från att de angivna skolkonserterna bör genomföras av mindre ensembler från regionmusiken, är det med hänsyn till organisationens uppgifter i övrigt rimligt anta att det från musikavdelningarna i Norrland skulle kunna organiseras t. ex. tre blåsarkvintetter, två stråkkvartetter och två bleckblåsarsextetter, dvs. sammanlagt sju ensembler. Inom sydvästra regionen bör förutsättningar finnas att organisera sammanlagt tio ensembler av motsvarande slag för skolkonserter. I förhållande till det förut beräknade antalet spelveckor kommer då varje ensemble att i genomsnitt få svara för 4 à 5 spelveckor. Det bör här framhållas att endast grundskolans och således ej det gymnasiala stadiets behov av skolkonserter därigenom blir tillgodosett.

Under de sålunda beräknade spelveckorna kommer de engagerade musikernas arbetstid om 32 timmar i huvudsak att gå åt för framträdanden, resor och vissa förberedelser för skolkonserterna. Utanför denna tidsram faller hela det arbete som sammanhänger med utformningen av konserterna, dvs. flertalet repetitioner och den instudering som sammanhänger med den pedagogiska utformningen av programmen.

En viss tid för ungdoms- och vuxenkonserter, t. ex. föreningskonserter och konsertmusik för värnpliktiga, kan sannolikt inrymmas i dessa spelveckor.

I kapitel 5 har musikkommittén redovisat en beräkning för hela landet av skolkonserternas expansion de närmaste åren. De ifrågakarande uppgifterna avser det totala behovet av skolkonserter inom grundskola, gymnasium, lärarhögskola och folkhögskola, då eleverna tillgodoses med tre skolkonserter per år. Enligt IRK:s bedömning bör i varje fall en tredjedel av detta behov tillgodoses genom regionmusiken. Detta innebär att regionmusiken läsåren 1970/71-1973/74 skulle svara för resp. 2 050, 2 980, 3 880 och 4 769 skolkonserter, var och en av en timmes längd. Om man antar att under det sista året i perioden ensemblerna i genomsnitt omfattar sex man och varje sådan ensemble svarar för tolv konserter per vecka kan det egentliga genomförandet av konsertverksamheten beräknas ta i anspråk drygt 75 000 musikertimmar. Till denna belastning på musikorganisationen skall som förut berörts läggas bl. a. tid för instudering av programmen. I detta ingår repetitioner, deltagande i gemensam förplanering, utformning av muntliga kommentarer, regiarbete med hänsyn till den aktuella konsertsituationen, gemensam bedömning av genomförd verksamhet m. m.

Den tid som blir över sedan behovet av skolkonserter fyllts är avsedd att användas för produktioner av interna och offentliga konserter, medverkan i orkestrar utanför regionmusiken, utbildning m. m. Första tiden efter omorganisationens genomförande kommer betydligt mer tid att få ägnas utbildning och repetitioner än då musiker och ensembler fått verka i sina uppgifter en tid.

Utgångspunkterna för att beräkna omfattningen av insatser av sistnämnda slag är svåra att finna. Helt allmänt kan antas att instudering av mer komplicerad musik erfarenhetsmässigt kräver ett mycket omfattande förberedelsearbete.

För att rent överslagsmässigt ge en uppfattning om storleksordningen av de resurser som kommer att stå till förfogande kan

här erinras om att den för det allmänna musiklivet avsedda arbetsinsatsen totalt kan beräknas till ca 565 000 musikertimmar. Tidsåtgången för resor kan på grund av de civila avnämarnas spridning bli relativt sett något större än vad som beräknats för försvaret. Om 165 000 timmar beräknas för detta ändamål, återstår 400 000 timmar för framträdanden och förberedelser. Med hänsyn till erfarenheter från yrkesorkestrarna finns det anledning att anta att i varje fall en fjärdedel av denna tid kan komma att avse framträdanden och återstoden således avse förberedelser, partiturledigheter och speciella uppgifter inom organisationen. Detta innebär att minst 100 000 musikertimmar per år skulle stå till förfogande för musikframträdanden, när den nya organisationen efter några år vunnit stadga och anpassats till den nya situationen.

Som redovisats i det föregående kan i regionmusikorganisationens arbete komma att ingå att producera ca 5 000 skolkonserter per år. Om dessa utförs av ensembler som genomsnittligen sammansätts av sex musiker skulle skolkonserterna ta 30 000 musikertimmar i anspråk. För framträdanden i övrigt skulle då återstå 70 000 musikertimmar, vilket bör möjliggöra mellan 5 000 och 10 000 framträdanden.

Det förslag till organisation av regionmusiken som kommittén lagt fram i det föregående innebär genomgripande förändringar i förhållande till nuvarande militärmusikorganisation. Förslaget medför såväl organisatoriska spörsmål som problem av betydelse för personalen. Kommittén har av olika skäl inte kunnat lägga fram detaljförslag beträffande åtskilliga av dessa, då de är beroende av ett principbeslut om den nya organisationen och beslut om den framtida musikutbildningen.

Kommittén vill framhålla det angelägna i att den nya organisationen kan träda i kraft så snart som möjligt. Detta är betydelsefullt då organisationen avser att tillgodose musiklivet i landet på ett mera effektivt och levande sätt än vad som nu är möjligt. Den utgör också en förutsättning för att rikskonsertverksamheten skall kunna utvecklas och bli av den betydelse på musiklivets område som statsmakterna åsyftat. Därför bör den nya musikorganisationen komma till och anpassas efter de nya uppgifterna i så snabb takt som omständigheterna medger. Ett annat och mycket väsentligt skäl till att organisationen snarast bör komma till stånd är läget på den personella sidan. Om inte den nya organisationen genomförs inom en nära framtid, löper man risk att ställas inför ökade avgångar från den nuvarande militärmusiken med därav följande svårigheter att senare få igång verksamheten i den nya for-

men. Av hänsyn till personalen är det vidare nödvändigt att de nu anställda så snart ske kan erhåller besked om den framtida utvecklingen. Uppenbart är att det nuvarande tillståndet av ovisshet inverkat menligt i olika avseenden.

Musikkommittén utgår för sin del från att den nya organisationen formellt sett skall kunna bildas den 1 juli 1970, samtidigt som nuvarande militärmusikorganisation bör upphöra.

Kommittén är emellertid medveten om att man inte kan räkna med att den nya organisationen i sin helhet skall vara funktionsduglig vid angiven tidpunkt utan först avsevärd tid därefter. Att bestämma de nya ensemblernas musikaliska inriktning och därmed också deras sammansättning kräver noggranna överväganden liksom frågorna om den nu anställda personalens vidareutbildning för anpassning till de nya uppgifterna. Personaltillsättningar, omplaceringar och olika anskaffningsuppgifter är tidsödande åtgärder som måste genomföras innan organisationen blir färdig och vinner stadga.

Oavsett vid vilken tidpunkt omorganisationen sker måste man alltså räkna med ett successivt genomförande. För att så långt möjligt nedbringa tiden för uppbyggnaden av den nya organisationen föreslår kommittén att en interimstyrelse (eller en organisationskommitté) tillsätts så snart principbeslut i organisationsfrågan fattats. På denna

styrelse bör ankomma att enligt direktiv av Kungl. Maj:t vidta erforderliga planeringsåtgärder. Interimstyrelsen bör sålunda i samverkan med berörda myndigheter och IRK planlägga de blivande ensemblernas verksamhet under den första tiden efter omorganisationen med beaktande av då tillgängliga resurser, precisera regionindelningen, lägga upp planer för vidareutbildningen av personalen i den nya organisationen, förbereda tillsättning och provningsförfarande, göra i övrigt erforderliga personalplaneringar samt förbereda repertoarfrågor, materielanskaffningar m. m. En annan väsentlig uppgift för interimstyrelsen bör vara att förbereda anslagsframställningar för budgetåret 1971/72. Erforderliga medel för interimstyrelsens verksamhet förutsättes kunna anvisas från kommittéanslag. Musikkommittén utgår från att det kan bli nödvändigt att även ge olika myndigheter och andra organ vissa uppgifter i förberedelsearbetet. Intill dess interimstyrelsen tillsatts, fortsätter musikkommittén sitt utredningsarbete rörande återstående frågor.

Som ovan nämnts föreslår musikkommittén att den nya regionmusikorganisationen genomförs den 1 juli 1970. Då bör av omorganisationen betingade förändringar komma till stånd och tjänsterna i den nya regionmusiken inrättas. Samtidigt bör militärmusiken upphöra i nuvarande organisationsform. Musikkommittén har icke ansett det nödvändigt att i detta sammanhang gå närmare in på detaljspörsmålen i samband med genomförandet. Däremot finner musikkommittén det angeläget att man redan i samband med principbeslutet om den nya organisationen tar ställning till vissa övergångsåtgärder i stort på det personalorganisationsområdet. Kommittén utgår från att statens avtalsverk kommer att erhålla det förhandlingsuppdrag beträffande personalens anställnings- och arbetsvillkor som betingas av omorganisationen och är av avtalskaraktär. Med avseende på genomförandet av omorganisationen förutsätter musikkommittén att samtliga fast anställda inom militärmusiken bereds fortsatt anställning inom den nya organisationen. Al-

la vid tidpunkten för omorganisationen anställda militärmusiker på aktiv stat och särskild stat för övertaliga bör sålunda överföras till den nya organisationen. De musiker som genomgått musikunderofficersskola med godkända vitsord eller som vid särskild prövning befunnits lämpliga för fast anställning i den nya organisationen bör därvid erhålla tjänster vid regionmusiken. Då musikkommittén utgår från att de nya tjänsterna kommer att inrättas som extraordinarie, bör en särskild övergångsstat inrättas för dem, som vid omorganisationstillfället innehar ordinarie tjänst vid militärmusiken. Är lönegradsplaceringen för nu avsedd musiker högre inom militärmusiken än den han erhåller i regionmusiken, bör vederbörande äga bibehålla den högre lönegradsplaceringen.

Beträffande de militärmusiker som inte genomgått musikunderofficersskola med godkända vitsord eller visat sig lämpliga att utan ytterligare utbildning erhålla tjänst i den nya organisationen bör gälla att de på i princip oförändrade villkor förs över i den nya organisationen. För sådan tjänsteman bör – med vakanthållande av tjänst i den nya organisationen – inrättas personlig tjänst vid regionmusiken som svarar mot den tidigare innehavda. Sådan övergångsvis inrättad tjänst bör dock i likhet med övriga tjänster vid regionmusiken vara civilmilitär. För innehavaren av sådan tjänst bör med avseende på förmåner utöver lön gälla samma som för innehavare av »ordinarie» tjänst vid regionmusiken. Den 30 juni 1970 anställda musikaspiranter och musikelever vid militärmusiken bör överföras till regionmusiken på då gällande löne- och anställningsvillkor. För musikpersonal på övergångsstat och i reserven förutsättes inte någon ändring i nuvarande förhållanden.

Statmässigt sett innebär musikkommitténs förslag att alla tjänster i den nya organisationen tillkommer fr. o. m. den 1 juli 1970. Särskilda föreskrifter bör meddelas om rätt för ledningen för regionmusiken att mot vakanthållande av tjänster inrätta särskilda tjänster övergångsvis för personal

som genomgår utbildning för vinnande av kompetens som musiker i den nya organisationen.

Även om alla tjänster i den nya organisationen framdeles skall tillsättas efter ansökningsförfarande, bör i samband med omorganisationen detta förfarande endast tillämpas på tjänster för kapellmästare och regionkapellmästare, medan i övrigt något ansökningsförfarande inte bör komma i fråga vid förstagångstillsättningen av tjänster i den nya organisationen med personal som den 30 juni 1970 innehar anställning vid militärmusiken. I fråga om placering skall givetvis den nuvarande personalens önskemål inhämtas och i möjligaste mån beaktas. I övrigt bör i fråga om omorganisationen tillämpas de allmänna principer som är vedertagna.

Jämväl beträffande utbildningsorganisationen bör vissa övergångsarrangemang komma till stånd. Kommittén vill erinra om att elever, aspiranter och furirer som ännu inte genomgått musikunderofficersskola torde ha tagit anställning vid militärmusiken med den förutsättningen att de skall kostnadsfritt på vissa villkor kunna erhålla den musikaliska skolning som innefattas i musikunderofficersutbildningen. Med hänsyn härtill bör utbildningen för denna personal i den nya organisationen fortgå i någon form och vara av minst samma kvalitet som musikutbildningen vid musikunderofficersskolan. Kommittén utgår därvid från att denna utbildning självfallet skall tillhandahållas personalen på samma villkor som gäller för den som i nuvarande organisation är kommanderad till musikunderofficersskolan.

Vad musikkommittén ovan föreslagit beträffande överföring av personal från militärmusikorganisationen till regionmusiken gäller självfallet endast under förutsättning att vederbörande samtycker till eller önskar sådan överföring. Ordinarie personal som inte önskar sådan överföring torde få föras på övergångsstat och utnyttjas på lämpligt sätt inom försvaret. Icke ordinarie personal som inte går över till den nya organisationen bör sägas upp.

12.1 Inledning

De i det följande redovisade beräkningarna avser de årliga kostnaderna då den av kommittén föreslagna musikorganisationen helt genomförts. Som framgår av de av kommittén i kapitel 11 behandlade riktlinjerna för övergång till ny organisation, kan denna situation icke väntas föreligga förrän några år efter den 1 juli 1970, då beslutet om den nya organisationen förutsätts träda i kraft. Kommitténs förslag medför inte bara kostnader för den nya musikorganisationen, statens regionmusik, utan även för försvaret och rikskonsertverksamheten.

Enligt riksdagens beslut (prop 1968: 45, s. 56) skall riktpunkten för det fortsatta utredningsarbetet vara att ungefär två tredjedelar av de ombildade orkestrarnas insatser skall kunna utnyttjas för rikskonsertverksamhet. Därvid skulle en fördelning av kostnaderna ske mellan försvaret och rikskonsertverksamheten i förhållande till utnyttjandet av orkestrarna. Som framgår av kapitel 10 har kommittén räknat med att regionmusikens kapacitet uttryckt i musiker-timmar skall utnyttjas i dessa proportioner. Kommittén föreslår att kostnaden för statens regionmusik fördelas med 1/3 på fjärde huvudtiteln och 2/3 på åttonde huvudtiteln.

Kommittén finner att en sådan schablonmässig fördelning av kostnaderna f. n. torde vara den enda möjliga om man vill und-

vika en stor administrativ belastning. Då kommittén räknar med att de båda huvudavsnämen skall tillgodogöra sig 1/3 respektive 2/3 av musikernas arbetstid och då avlöningskostnaderna utgör den avgjort största delen av den totala kostnad för organisationen som kommittén räknar med, kommer den föreslagna kostnadsfördelningen att innebära ett stort mått av rättvisa. Kommittén anser emellertid att sättet för kostnadsfördelning bör omprövas när programbudgetering införts för försvaret. Den fullständigare kostnadsredovisning som då måste finnas för verksamheten inom försvaret bör medföra möjligheter att relativt enkelt fördela kostnaderna – även de som inte nu ansetts böra beräknas – på huvudavsnämen efter den reella kostnadsbelastning dessa förorsakar. Med ett sådant system skulle även en enklare, mer översiktlig planering av regionmusikens utnyttjande kunna införas; avsnämen har ju då ej i förväg »betalda» kvoter av kapaciteten som de absolut anser sig böra utnyttja.

Kostnaden för fullt utbyggd ny organisation innebär, som redovisas i det följande, en viss kostnadsökning i förhållande till den av kommittén uppskattade kostnaden för nuvarande militärmusikorganisation. Eftersom det återstår att genomföra en rad detaljfrågor om övergång till ny organisation kan kommittén inte nu uppskatta kostnaden för den nya organisationen under

ett övergångsskede. Kommittén avser att återkomma till denna fråga i samband med förslag till anslagsframställning för statens regionmusik för budgetåret 1970/71.

12.2 Kostnadsberäkning

Kostnaderna har beräknats i pris- och löneläget april 1968.

Pensions- och socialförsäkringskostnader samt kostnader för den allmänna arbetsgivaravgiften, s. k. lönebikostnader, som uppgår till 23 procent av lönebeloppen (lönekostnadspålägget) har inräknats i lönebeloppen i det följande.

12.2.1 Utgifter för statens regionmusik

Avlöningar och arvoden

I kapitel 7 har behovet av personal i den nya organisationen redovisats. I kapitel 8 har föreslagits anställningsform och lönestruktur för personalen. Beräkningen har skett på grundval av nuvarande löneförhållanden för militärmusiker och av komittén skisserad löneskala. Kommittén beräknar behovet av avlöningsmedel enligt nedanstående sammanställning.

Tabell 11.

Styrelse

25 000

Kansli

- 1 chef (avdelningsdirektör)
- 1 byrådirektör (motsvarande)
- 2 förste byråsekreterare (motsvarande)
- 3 kval biträden
- 2 biträden

375 000

400 000

Regional och lokal organisation

- 8 musiksekreterare
- 8 regionkapellmästare
- 15 kapellmästare
- 590 musiker
- 22 inspicier
- 1 orkestervaktmästare
- 35 aspiranter
- Lönstillägg för ensembleledare, regementstrumslagare m. fl.
- Skrivhjälp vid musikavdelningar
- Obekvämlighetsstillägg m. m.
- Ekiperingsbidrag m. m.

23 250 000

150 000

250 000

175 000

23 825 000

Summa kr.

24 225 000

Sjukvård m. m.

För sjukvård beräknas 52 000 kr. Beloppet avser sjukvård för samtlig personal vid statens regionmusik beräknat till 75 kr./man/år. I sammanhanget må nämnas att sjukvården f. n. betalas av försvarsgrenarnas anslag härför.

Resekostnadsersättningar och traktamenten

Här avses utgifter för resor och traktamenten för vid statens regionmusik anställd personal i samband med dels beordrade förrättningar och vid erforderliga kommanderingar i övrigt i anslutning till verksamhet inom försvaret, dels resor i anslutning till IRK:s verksamhet. Kommittén uppskattar medelsbehovet för denna reseverksamhet till en milj. kr. Utgångspunkt för beräkningen har varit det belopp, 459 000 kr, som chefen för armén i sin anslagsframställning för 1969/70 upptagit under anslaget Militärmusiken: Reseersättningar. Kommittén utgår ifrån, att reseverksamheten kommer att bli omfattande för att nå den förutsatta spridningen av musikframträdanden inom regionerna. Vidare kommer resorna att företas i visserligen mindre men fler grupper än f. n. Vid

beräkningen har kommittén också utgått ifrån att resorna för försvarets behov i möjligaste mån kommer att samordnas med resor för IRK:s verksamhet. Vidare har beaktats att kostnaden för resor och traktamenten vid elev- och aspirantutbildningen, som torde kunna uppskattas till 25 000 kr, bortfaller.

Flyttningersättning

För ändamålet har upptagits samma belopp som innevarande budgetår, 4 000 kr.

Utbildning

Omfattningen av den utbildning – grundutbildning såväl som fortlöpande vidareutbildning – som kan komma att bli nödvändig vid regionensemblerna är beroende av ställningstagandet till 1965 års musikutbildningskommittés förslag »Musikutbildning i Sverige». På grund härav har något belopp för särskilda utbildningskostnader icke kunnat beräknas. De mindre kostnader som kan uppstå för förutsatt militärutbildning och särskild militärmusikalisk utbildning har kommittén, då kostnaderna är svåra att särredovisa, vidare bortsett från. Under övriga avsnitt av kostnadsberäkningen för statens regionmusik har kostnader hänförliga till aspiranter som genomgår orkesterskolning medtagits.

Expenser

På grund av vad som sagts i kapitel 7 och med hänsyn till det system som f. n. tillämpas i fråga om att beräkna fastighetskostnader inom försvaret har kommittén inte beräknat medel för musikavdelningarnas lokaler. Däremot avser övriga expensutgifter hela organisationen.

För *lokalhyror och bränsle, lyse, vatten* har beräknats 40 000 kr. med den förutsättningen att kanslierna förläggas till av kronan ägda lokaler. Beräkningsgrunden har varit 150 kvm för centralkansliet och 240 kvm för samtliga regionkanslier.

För *Övriga expenser* har beräknats medelsbehov enligt tabell 12.

Tabell 12.

Expenser	32 000
Telefon	4 000
Städning	7 000
Personalvårdande åtgärder (SFS 1966: 381) och förslagsverksamhet för samtlig personal vid organisationen	7 000
	<u>50 000</u>

Härtill kommer följande *engångsutgifter*, vilka aktualiseras omedelbart vid en omorganisation

a) centralkansliet	
Möbler m. m.	25 000
Kontorsmaskiner	10 000
b) regionkanslierna	
Möbler m. m.	50 000
Kontorsmaskiner	20 000
	<u>105 000</u>

Ersättning till STIM

Enligt avtal den 14 och 22 juni 1965 mellan kronan och Föreningen svenska tonsättares internationella byrå (STIM) har STIM lämnat tillstånd att – vid alla former av musikutföranden (även inspelad musik) inom militära områden samt vid militärmusikkårernas framträdanden (i tjänsten) även utom militära områden – under den tid avtalet gäller i obegränsad omfattning låta utföra alla de musikaliska verk, till vilka STIM innehar eller kan komma att inneha ensamutföranderätten. I ersättning för tillståndet erlagger kronan enligt avtalet en årlig ersättning till STIM på 45 000 kr. Avtalet gäller till den 1 juli 1971 och förlänges på ytterligare tre år om det ej från någöndera sidan uppsäges tre månader före avtalstidens utgång.

Ersättningen betalas f. n. från anslaget Militärmusiken: Reseersättningar.

För ersättning till STIM tar kommittén upp förenämnt belopp, 45 000 kr.

Materiel

Från reservationsanslaget Militärmusiken: Materiel (budgetåret 1968/69 på 300 000 kr.) betalas dels kostnader för anskaffning och underhåll av musikinstrument, noter, notställ, instrumenttillbehör o. d. för försvarets musikkårer, dels ock – såvitt avser av värnpliktigt och vid försvaret fast an-

ställd personal sammansatta frivilliga musikkåror (musikensembler), vilka erhållit musikmateriel från kronan – kostnader för underhåll av dylik materiel. Försvarets materielverk har för budgetåret 1969/70 föreslagit att anslaget tas upp med 330 000 kr. Höjningen avser prisstegringar.

Med hänsyn till den av kommittén föreslagna verksamheten anser kommittén att en kvalitetshöjning och en instrumentkomplettering är ofrånkomlig. Vidare bör beaktas att nuvarande militärmusikorganisation klarat sig med angivna medel kanske mest på grund av de stora vakanserna. Av anförda skäl uppskattar kommittén medelsbehovet till 500 000 kr.

Musikkommittén förutsätter, att samtliga utgifter för statens regionmusik hänförs till ett och samma anslag under fjärde huvudtiteln. Som redovisas i det följande täcks dessa utgifter av medelsanvisning från såväl fjärde som åttonde huvudtiteln.

Tabell 13. Sammanställning av utgifterna för statens regionmusik

Avlöningar och arvoden	24 225 000
Sjukvård m. m.	52 000
Resekostnadsersättningar och trakamenten	1 000 000
Flyttningersättningar	4 000
Expenser	
a) lokalhyror	37 000
b) bränsle, lyse, vatten	3 000
c) övriga expenser	50 000
Ersättning till STIM	45 000
Materiel	500 000
Summa kr.	25 916 000

12.2.2 Försvaret

Som framgår av kapitel 7 har kommittén funnit behov föreligga av vissa personalförstärkningar för försvarets och rikskonserterers del för att regionmusiken skall kunna bli effektivt utnyttjad och för att tillgodose vissa behov av musik inom försvaret.

Försvarets personalvård

Förstärkningen avser tjänster enligt nedanstående sammanställning till en kostnad av sammanlagt 190 000 kr.

1 förste byråsekreterare

1 officer i arvodestjänst

6 underofficerare i arvodestjänst (regional organisation)

12.2.3 IRK

Vid genomförande av den nya musikorganisationen erfordras att den inom IRK påbörjade utbyggnaden av en regionorganisation slutförs. Härför erfordras ytterligare 5 regionintendenter jämte viss förstärkning av IRK:s centrala kansli till en kostnad av sammanlagt ca 450 000 kr. Dessa kostnader kan dock endast delvis anses föranledda av föreliggande förslag rörande regionmusiken.

12.2.4 Ytterligare musikbehov vid försvaret

Med hänsyn till att behovet av underhållningsmusik för försvarets förband inte helt kan tillgodoses av regionmusiken behövs vidare medel för att tillgodose förbandens behov av underhållningsmusik i den utsträckning det inte kan fyllas av personal vid regionmusiken. Kommittén vill erinra om att OfM i sitt yttrande över KBU:s betänkande konstaterade att regionenssemblerna enligt utredningens förslag endast kunde täcka ca hälften av försvarets behov av underhållningsmusik. Nämnden fann det emellertid ur skilda synpunkter – bl. a. med hänsyn till fördelen av att kunna ge de värnpliktiga en varierande musikunderhållning – rimligt att räkna med att regionenssemblerna utnyttjades för att tillgodose genomsnittligt 50 % av behovet av underhållningsmusik (jfr. prop. 1968:45, s. 51).

För att tillgodose det kvarstående behovet av underhållningsmusik – av kommittén i kapitel 10 uppskattat till 26 000 musiker-timmar eller ca 40 % av behovet av underhållningsmusik – erfordras $(100 \times 26\ 000 =)$ 2 600 000 kr.

12.3 Anslagsfrågor

I anslutning till kommitténs förslag i detta kapitel förordar kommittén, att medel för statens regionmusikverksamhet anvisas un-

der fjärde huvudtiteln under ett anslag Statens regionmusik. Anslaget bör tas upp med en tredjedel av den beräknade kostnaden för verksamheten. En anslagspost Ersättning till statens regionmusik bör tas upp under åttonde huvudtitelns anslag till rikskonsertverksamhet med två tredjedelar av den beräknade kostnaden för statens regionmusik.

Medel för den personal som föreslagits tillkomma vid försvarets personalvård bör anvisas under anslaget Försvarets personalvård: Förvaltningskostnader. Medel för övrig underhållningsmusik vid förband bör beräknas under anslaget Försvarets personalvård: Fritidsverksamhet m. m.

Utgiften för statens regionmusiks verksamhet skulle därvid fördela sig på anslag enligt tabell 14.

Tabell 14.

Anslag	Belopp
Musik för försvaret	8 639 000
Rikskonsertverksamhet	17 277 000
Summa kr.	25 916 000
Utgifterna som hänför sig till avnämarsidan fördelar sig på följande sätt	
Försvarets personalvård: Förvaltningskostnader	190 000
Försvarets personalvård: Fritidsverksamhet m. m.	2 600 000
Utbyggnad inom IRK	450 000

Tabell 15.

Kostnadsslag	Nuvarande organisation	Föreslagen organisation	Skillnad
Avlöningar			
Enl. anslag för 1969/70	20 300 000		
För vakansfyllnad	4 350 000		
Avgår för grundutbildning	— 1 000 000	23 650 000	24 225 000 + 575 000
Sjukvård			
Enl. anslag för 1969/70	54 000		
För vakansfyllnad	6 000		
Avgår för grundutbildning	— 7 000	53 000	52 000 — 1 000
Reseersättningar			
Enl. anslag för 1969/70	700 000		
För vakansfyllnad	70 000		
Avgår för grundutbildning	— 190 000	580 000	1 004 000 + 424 000
Expenser			
Enl. anslag för 1969/70	40 000		
För vakansfyllnad	4 000	44 000	90 000 + 46 000
Ersättning till STIM		45 000	45 000
Materiel		300 000	500 000 + 200 000
Summa kr.		24 672 000	25 916 000 + 1 244 000

Den sammanlagda kostnaden för den nya organisationen blir sålunda under fjärde huvudtiteln 11,43 milj. kr. och under åttonde huvudtiteln 17,28 milj. kr.

12.4 Vissa kostnadsjämförelser

Vid en kostnadsjämförelse mellan nuvarande organisation och den föreslagna bör enligt kommitténs uppfattning följande beaktas.

Anslaget Militärmusiken: Avlöningar har på grund av vakansläget under en följd av år tagits upp med belopp som väsentligen understiger de belopp, som erfordrats för att täcka samtliga av riksdagen inrättade tjänster vid militärmusiken. För budgetåret 1969/70 föreslås i prop. 1969: 1, bilaga 6, 16,5 milj. kr. för avlöningar. Detta belopp är liksom kommitténs förslag beräknat i prisläget maj 1968. Härtill kommer ca 3,8 milj. kr. för lönekostnadspålägg, som anvisats under ett särskilt anslag under fjärde huvudtiteln. Om det icke funnits vakanser borde för 1969/70 anslagits ungefär 24,7 milj. kr. (inklusive lönekostnadspålägg). En kostnadsjämförelse bör utgå från ett belopp som motsvarar löner för samtlig personal vid militärmusiken, eftersom 1968 års principbeslut innebär att den nuvarande musikorganisationens numerär i stort sett skulle bibehållas oförändrad.

Sjukvårds- och expenskostnader betalas f. n. från försvarsgrenarnas anslag. De kan för budgetåret 1969/70 uppskattas till 54 000 kr. resp. 40 000 kr. Utan vakanser torde kostnaderna ha tagits upp till 60 000 kr. resp. 44 000 kr.

Huvuddelen av grundutbildningen av militärmusiker bedrivs f. n. vid militärmusiken, vilket icke blir förhållandet om kommitténs förslag genomförs. Därför bör kostnaden för ettårsaspiranter och musikelever samt övriga kostnader för grundutbildning icke tas med vid angivandet av kostnaden för nuvarande organisation.

En jämförelse av kostnaderna för nuvarande militärmusikorganisation och den av kommittén föreslagna regionmusikorganisationen framgår av tabell 15.

Kostnadsökningen för den nya organisationen kan således sägas uppgå till 1,24 milj. kr. De största ökningarna, som hänför sig till avlöningar och reseersättningar, beror främst på att de nya arbetsuppgifterna kräver en utbyggd administration och ökad reseverksamhet.

I förhållande till för budgetåret 1969/70 anvisade medel krävs härutöver en anslagsuppräknig av 3,23 milj. kr. motsvarande den anslagsbegränsning som hittills kunnat göras till följd av rådande vakansläge minskat med utgifterna för grundutbildningen. Det bör i detta sammanhang observeras att kostnaderna för en fullständig vakansupplynad ej torde ha kunnat rymmas inom den kostnadsram som fastställts för försvaret för budgetåren 1968/69–1971/72. Kommittén vill härvid erinra om att departementschefen i prop. 1968: 45 uttalat att en nedläggning av militärmusikkårer säkerligen skulle ha aktualiserats om inte ca två tredjedelar av militärmusikens kapacitet utnyttjades för rikskonsertverksamhet.

För försvarets del har härutöver räknats med kostnader om 2,79 milj. kr. varav 190 000 kr. för personal på central och regional nivå. För dylik personal torde idag kostnaderna kunna uppskattas till ungefär 60 000 kr.

Kommitténs förslag föranleder slutligen ökade personalkostnader för IRK om

450 000 kr., vilka kostnader på längre sikt torde ha uppkommit oberoende av förevarande förslag.

13.1 *Bakgrund*

1966 fick OfM Kungl. Maj:ts uppdrag att företa en översyn av militärmusikens målsättning och organisation. Kontakter togs med bl. a. KBU, vilka resulterade i förslag att utnyttja militärmusiken inom det allmänna musiklivet.

I prop. 1968: 45, som låg till grund för riksdagsbeslut om rikskonserter, innebar att militärmusikens nuvarande numerär i stort sett skulle bibehållas oförändrad. Beträffande användningen skulle riktpunkten vara, att ungefär två tredjedelar utnyttjas för rikskonserterverksamheten. Kostnaderna borde fördelas mellan försvaret och IRK i förhållande till utnyttjandet.

13.2 *Musik och musiker för försvarets behov*

Försvarets musikbehov kan hänföras till kategorierna tjänstemusik, paradmusik, kontakt- och representationsmusik samt konsert-, underhållnings- och dansmusik. Dessutom räknas hit musik vid andra statliga representationstillfällen (högvakttjänst m.m.). Musik för andra liknande områden – t. ex. kommunal representation i samband med jubileer etc. – bör däremot hänföras till sådan musik som kan tillgodoses genom IRK:s verksamhet. Underhållningsmusik vid fester och tillställningar anordnade av personalkår bör ej hänföras till försvarets mu-

sikbehov. Musik för sådana tillfällen bör i stället tillgodoses på samma sätt som övriga interna konserter (föreningskonserter m. m.) och kunna erhållas genom IRK.

Militärmusikens rent militära användning har minskat, samtidigt som dess kulturella betydelse ökat. Kommittén anser att den levande musiken främst bör användas i sådana sammanhang, där den i sig själv har ett egenvärde samt att för bakgrundsmusik, musik för marschträning o. d., möjligheterna prövas att använda högtalar-musik. Kommittén betonar önskvärdheten av att ensemblernas storlek och sammansättning anpassas efter de uppgifter de skall fylla.

Regionmusikerna bör också verka för att stimulera värnpliktigas musikintresse och även delta i deras musikutövning.

13.3 *Musik och musiker för det allmänna musiklivets behov*

Regionmusikens uppgifter inom rikskonserterverksamheten kommer främst att bestå i att tillhandahålla ensembler och musiker för skol- och ungdomskonserter samt vuxenkonserter av olika slag. Huvuddelen av produktionerna torde gälla mindre ensembler. Utrymme bör dock även finnas för storensembler.

Av de ensembler som behövs kan en del inom vissa regioner sättas upp redan i ini-

tialskedet. Exempel på sådana är symfonisk blåsorkester, ensembler för underhållningsmusik, kammarorkester och ensembler för kyrkomusik och kammarmusik. På längre sikt bör den nya organisationen också kunna åstadkomma ensembler för kammaropera, ny musik och folkmusik.

Regionmusiken bör även användas för att förstärka orkestrar utanför regionmusiken. Ett omvänt förhållande kan också förekomma, nämligen att andra musiker kompletterar ensembler inom regionmusiken.

13.4 Regionindelning och lokalisering

Den nya musikorganisationen föreslås bli organiserad i åtta regionala enheter, var och en omfattande två à tre musikavdelningar med 20–35 musiker i varje. Musikernas placering vid viss musikavdelning bör inte hindra, att de temporärt eller mera varaktigt ingår i ensemble utanför den egna förlägningsorten. Kommittén föreslår, att musikavdelningar placeras på samtliga orter, som nu har militärmusikkår utom Eksjö och Göteborg. I Stockholm bör förläggas en musikavdelning med större numerär än på övriga orter.

För musikorganisationen för landet i dess hethet använder kommittén benämningen *statens regionmusik*.

13.5 Organisation

Kommittén föreslår, att den centrala ledningen av statens regionmusik handhas av en direkt under Kungl. Maj:t stående nämnd, *statens nämnd för regionmusiken*. Nämnden bör bestå av fem ledamöter, bland vilka bör finnas företrädare för försvaret och IRK. I nämnden bör chefen för nämndens kansli vara självskriven ledamot. För den löpande verksamheten behövs ett centralt kansli med sammanlagt nio tjänstemän.

Inom var och en av de åtta regionerna bör finnas ett kansli för den administrativa och konstnärliga ledningen. Den administrativa ledningen bör utövas av en musiksekreterare och den konstnärliga av en regionkapellmästare.

Varje musikavdelning utanför regionens huvudort leds av en kapellmästare, som har att närmast under regionkapellmästaren vara konstnärlig ledare. För att handha praktiska göromål, som t. ex. att svara för notmateriel, iordningställning för repetitioner, planering och genomförande av transporter, föra tjänstgöringsloggare m. m., krävs en befattning som inspicient på varje musikavdelning och dessutom en vaktmästare vid musikavdelningen i Stockholm.

Totala antalet tjänster inom statens regionmusik blir enligt föreliggande förslag 653 med följande fördelning: 9 tjänster i centralt kansli, 8 musiksekreterare, 23 inspicienter m. fl., 8 regionkapellmästare, 15 kapellmästare och 590 musiker. Dessutom har 35 aspiranter beräknats ingå. I övrigt erfordras inom försvaret 2 tjänster (varav 1 arvodestjänst) på central och 6 arvodestjänster på regional nivå samt inom IRK 3 tjänster på central och 8 (varav 3 finns) på regional nivå.

13.6 Personal inom regionerna

Den nya musikorganisationens uppgifter innebär ändrade kompetenskrav på musiker och ledare. Den ger också bättre möjligheter att placera personal med hänsyn till personliga förutsättningar och konstnärlig inriktning. Detta innebär bl. a. att kvinnor bör kunna anställas i den nya organisationen.

Regionkapellmästare och kapellmästare skall vara skickliga och allsidigt inriktade musiker med god allmänbildning och insikt i internationellt musikliv och allmänna kulturfrågor. Tillsättning bör ske efter ansökan och prov genom förordnande på viss tid. Möjlighet bör finnas att genom omplacering och byte av konstnärliga ledare främja det konstnärliga engagemanget.

Musiker måste på sitt huvudinstrument – som kan vara blås-, stråk- eller slaginstrument, i undantagsfall även piano – ha kunskaper på hög konstnärlig nivå. Dessutom måste tillräckligt många musiker ha färdigheter på instrument, som ingår i militärmusikkår. Förutom de rent musikaliska

kunskaperna bör musikerna även ha de övriga insikter och färdigheter, som krävs för att på bästa sätt kunna lösa sina differentierade uppgifter. I likhet med musikerna i den nuvarande militärmusikorganisationen kommer en del musiker att ha vissa uppgifter som mobiliseringsförberedare och mottagningsförrättare.

Musiksekreteraren skall vara god administratör och ha visst musikaliskt kunnande.

Inspicienten bör förutom praktisk erfarenhet av vissa arbetsuppgifter även ha någon erfarenhet av musikeryrket.

Bland musikerna utses regementstrumslagare och ensembleledare, vilka erhåller särskilt arvode för uppdraget så länge detta varar.

Kommittén förordar att musikerna löneplananställs med möjlighet att avancera till högre lönegrad. Under tiden för den blivande regionmusikerns orkesterskolning torde aspirantanställning komma i fråga.

Ett mindre antal musikertjänster bör hållas vakanta för att därigenom möjliggöra arvodesanställning av exempelvis kvalificerade stråkmusiker eller pianister.

Tjänstgöringsskyldigheten förutsätts bli 32 timmar per vecka.

Kommittén har utgått från att pensionsåldern liksom för nuvarande militärmusiker blir 60 år.

Kommittén anser, att inrättande av en särskild personalkår icke är nödvändig, eftersom de fördelar, som är förenade med en gemensam personalkår, i den nya organisationen kan nås genom en central personalförvaltning.

Musikkommittén föreslår, att regionmusikens musikpersonal hänförs till kategorien civilmilitär personal. Administrativ personal liksom arvodesanställd musikpersonal bör ha civil status.

13.7 Utbildning

Bortsett från orkesterskolningen anser kommittén ej att det finns skäl att bibehålla systemet med intern utbildning inom den nya organisationen. I stället förordar kom-

mittén en sexårig utbildning, som meddelas inom allmänna skolväsendet och av musikutbildningsanstalter på högskolenivå. Sista utbildningsåret, som omfattar orkesterskolningen, bör dock förläggas till regionmusiken. Dessutom kommer viss vidareutbildning att erfordras dels för att musikerna skall kunna uppträda som militärkår under exercismässiga former och dels för uppgifterna inom rijkonsertverksamheten. Utbildningsbehovet uppskattas för regionmusikens del till 35 man per år. Enligt uppgifter från TOR torde dessutom behövas en rekrytering av nyutbildade musiker för symfoni- och teaterorkestrar av ca 25 per år, varför det totala utbildningsbehovet kan beräknas till omkring 60 musiker per år.

13.8 Regionmusikens kapacitet

Kommittén är medveten om vanskligheterna i att försöka översätta musikalisk aktivitet i konkreta siffror men har ändå ansett sig böra ge en bild av hur verksamheten kan fördelas på framträdanden och övrig tjänst. Kommittén har härvid utgått från sammanlagda antalet musikertimmar (antalet musiker x veckotimmar x antalet arbetsveckor per år = $590 \times 32 \times 45$), som är i runt tal 850 000 fördelade med 285 000 för försvaret och ca 565 000 för det allmänna musikalivet.

Den för försvaret avsedda kapaciteten avser täcka behovet av musik för militära och statsceremoniella ändamål utom en del - ca 26 000 timmar - av underhållningsmusiken för värnpliktiga.

Enligt IRK:s prognoser torde regionmusiken läsåret 1970/71 svara för ca 2 000 och läsåret 1973/74 närmare 5 000 skolkonserter. Övrig tid disponeras för interna konserter, offentliga konserter, medverkan i orkestrar utanför regionmusiken samt för värnpliktigas musikaliska fritidsverksamhet. Kommittén bedömer det som troligt att regionmusikens framträdanden vid interna konserter och offentliga konserter verksamhetsåret 1973/74 kommer att uppgå till 5 000-10 000.

13.9 Riktlinjer för övergång till ny organisation

Kommittén föreslår, att den formella övergången till ny organisation sker den 1 juli 1970. Samtidigt upphör den nuvarande militärmusikorganisationen.

Tjänsterna som regionkapellmästare och kapellmästare föreslås tillsättas genom ansökningsförfarande. Övrig personal som är anställd som militärmusiker på aktiv stat eller särskild stat den 30 juni 1970 bör överföras till den nya organisationen.

Ordinarie personal som inte önskar övergå till regionmusiken förs på övergångsstat. Icke ordinarie personal som inte går över sägs upp.

Särskilda föreskrifter bör utfärdas beträffande personal som under övergångsskedet genomgår utbildning för kompetens som musiker i den nya organisationen liksom för övriga utbildningsfrågor i samband med övergången till den nya organisationen. Så snart principbeslut i organisationsfrågan träffats bör en interimstyrelse (eller organisationskommitté) tillsättas för att vidta erforderliga planeringsåtgärder.

13.10. Kostnadsberäkning

Den totala kostnaden för regionmusiken beräknas till 25 916 000 kr. enligt pris- och löneläget april 1968, att fördelas med 8 639 000 kr. på försvaret och 17 277 000 kr. på IRK.

Kostnadshöjningen för den nya organisationen uppskattar kommittén till 1,24 milj. kr., vartill kommer kostnaderna för att besätta för närvarande vakanta tjänster.

För försvaret uppkommer utgifter om 2 790 000 kr. för vissa personalförstärkningar och köp av musik utifrån.

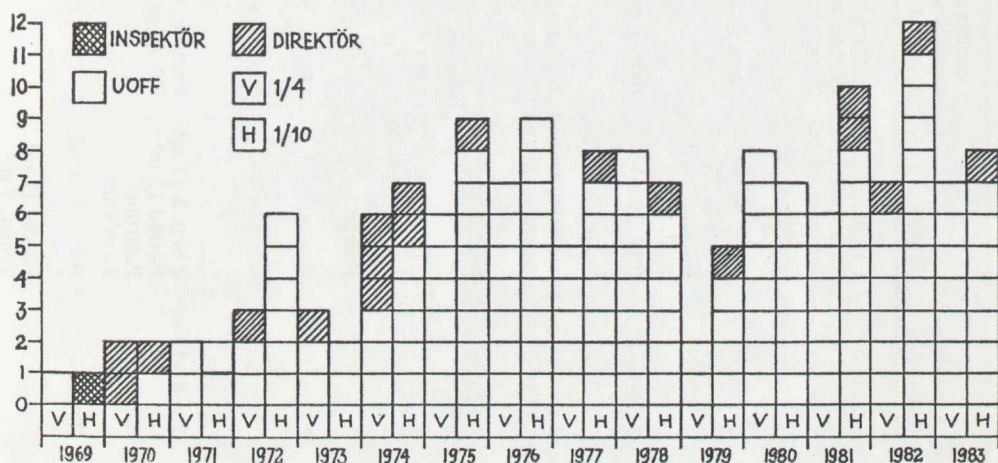
Kommitténs förslag medför dessutom ökade personalkostnader för IRK på 450 000 kr., vilka kostnader på längre sikt torde ha uppkommit oberoende av förevarande förslag.

Militärmusiken Personalläge 1.1 1969

Musikkår (arméstaben)	Tillsatta tjänster (Utom aspiranter och musikelever)										Tjänst- »Kommanderade»				Under utbildning (rekryt-per-sonal)						
	Antal tjänster		Fanjunkare		Fururer		Vakanta tjänster		Lediga		Uoffskola Förb		Långtids-sjuka								
	Off	Furir	Särsk stat	Förv A	A	A	A	A	A	Off	Uoff	Ast	ÅK ² YK ³ etc	per-sonal ⁴		ÅK	YK	ver			
Musikinsp Ast	1	1																			
Arv.tjänst vid Ast.	1																				
I1 Stockholm	38	1	5	9	14	2	1	2	4	38	1		+1	1	1			3			
I2 Karlstad	25	1	4	2	5	2	1	1	2	18	7		-1	1				3			
I3 Örebro	25	1	4	6	8	1	1	1	2	23	2							2			
I4 Linköping	25	1	3	3	8	2	1	1	2	21	4			1				2			
I5 Östersund	25	1	1	1	6	1	1	1	3	15	10							1			
I11 Växjö	25	1	2	3	3	6	1	1	1	18	7			1				4			
I12 Eksjö	25	1	3	3	7	1	1	1	3	18	7							2			
I13 Falun	25	1	3	2	5	3	1	1	5	21	4							1			
I15 Borås	25	1	3	2	5	3	1	1	1	25	4			1				2			
I17 Uddevalla	25	1	2	3	13	3	1	1	1	25								1			
I19 Boden	25	1	3	3	9	3	1	2	1	22	3			1				2			
I20 Umeå	25	1	3	3	6	5	1	1	1	19	6			1				1			
I21 Sollefteå	25	1	2	1	5	4	1	5	3	22	3			1				2			
P4 Skövde	25	1	2	6	9	2	1	1	2	22	3			2				2			
P6 Kristianstad	25	1	4	2	3	10	4	1	1	27	2			1				1			
P7 Ystad	26 ¹	1	3	3	8	1	1	1	3	27	2			1				2			
P10 Strängnäs	25	1	3	2	9	2	2	2	4	23	2			1				1			
P18 Visby	25	1	1	2	8	2	1	3	20	5				2				2			
A6 Jönköping	25	1	4	5	9	1	1	1	4	21	4							1			
ÖnB0 Stockholm	25	1	2	7	2	2	1	4	3	22	3			2				4			
KÖS Karlskrona	25	1	3	4	4	7	1	1	2	25				2				2			
KA4 Göteborg	25	1	4	2	12	1	1	3	1	23	2			1				1			
F1 Västerås	25	1	1	2	5	9	3	2	2	23	2			1				2			
F14 Halmstad	25	1	1	4	5	8	3	1	1	24	1			-1				1			
F16 Uppsala	25	1	2	4	6	3	3	3	3	22	3			2				1			
Summa	641	26	10	75	90	200	52	17	36	51	557	84 ⁵	1	20	12	-3	6	15	41	43	44

¹ Enl. Kungl. Maj:ts medgivande ingår 1 extra tjänst i Ag 17/15.
² Äldre kursen 2/9-68—17/5-69.
³ Yngre kursen 20/9-68—17/5-69.
⁴ Medel finns för att avlöna tillfälligt anlitad personal under högst 200 tjänstgöringsmånader 1968/69.
⁵ Härav skall 13 hållas vakanta enl. Kungl. Maj:ts beslut.

Bilaga 2 Pensionsavgången vid militärmusiken

Ovanstående tablå visar beräknad pensionsavgång åren 1969—1983 för musikinspektör, musikedirektörer och underofficerare vid militärmusiken.

Lokaler som disponeras av militärmusikkåren

Musikkåren i	Stor rep.lokal	För ensemble- spel	För över- spelning	Expeditions- lokaler	Övriga	Lokalerna är iord- ningställda för musikår räkn. år	I vilket skick befinner sig lokalerna
Eksjö	90 m ²	21 m ²	5 r. à 12 m ² 3 r. à 16 m ²	1 r. 16 m ²	1 r. 80 m ² (Överspelr. komb. m. dagr. notbibl. o. förråd.)	1939 (rep.lok.) 1960 (ensemblep.) (nyrenoverad)	Dåligt skick Icke ändamåls- enl. f. mus.kåren
Jönköping	90 m ²		13 r. 7—12 m ²	2 r. 35 m ²	Dagr. 20 m ² Notbibl. 35 m ² Förråd 35 m ² m. fl. rum	Mars 1968	Gott skick
Karlskrona	90 m ²	62,5 m ²	7 r. 7—25 m ²	2 r. 14—17 m ²	Bibl. 25 m ² Förråd 23 m ² Skåp	1948 o. 1952	Ansökt om ljud- isolering o. mo- dernisering
Kristianstad	Inga egna lokaler. Kronan hyr av Kristianstad stad en egen fastighet, den s. k. Fröknegården. Kontraktet utgår 31/12 1971 och kommer ej att förnyas eftersom staden behöver disponera lokalerna för annat ändamål. Förslag på nya lokaler inom reg.område föreligger.						
Växjö	ca 50 m ² (Lokalerna kommer att frånträdas 1968 resp. 1969)	8 rum	2 rum	Notbibl.	för 10 år sedan som provisorium		Undermåliga
Ystad	1 rep.sal	1 teorisal	12 rum	2 rum	2 dagrum 2 toaletter m. m. Bibliotek Förråd	1963	Gott skick o. ändamålsenliga Total yta 625 m ²
Borås	135 m ² 14,2 lång 9,5 bred (inkl. estrad) 3,4 hög	1 rum	11 rum	2 rum		1962	I gott skick Yta 318 m ²
Göteborg	110 m ²		15 r. à 7,5 m ²	2 r. 8—15 m ²	2 bibl. à 12 m ² Förråd 15 m ² Puttrum 3 toaletter	Fritidsh. 1957 Tillbyggn. 1965/66	I gott skick
Halmstad	150 m ² i Folkets Park		12 r. à 13 m ²	2 r. 13—15 m ²	Bibl. 14,75 m ² Ork. 10 m ² Förråd 12 m ² Trumr. 7 m ²		I gott skick
Skövde	100 m ²	28 m ²	10 r. à 5 m ²	2 r. à 8,75 m ²	2 r. à 11,25 m ² Toalett- o. tvåtr. + stads	1963 (om- och tillbyggnad)	I gott skick

Musikåren i	Stor rep.lokal	För ensemble- spel	För över- spelning	Expeditions- lokaler	Övriga	Lokalerna är iord- ningsställda för musikår. räkn. år	I vilket skick befinner sig lokalerna
Uddevallå	ca 100 m ²		11 r. à 6 m ²	2 r. 12—15 m ²	Bibl. 18 m ² Förråd 12 m ²	1961	Mycket gott skick
Falun	49,5 m ²		6 r. 16—48 m ²	1 r. 22,5 m ²	Bibl. 16 m ² Mtrfr. 18 m ²	1909 By 7 istånds. 68/69	Mindre gott skick Dålig funktion
Karlstad	100 m ²	30 m ²	13 r. 5—7 m ² 5 r. à 6 m ²	2 r. 12—17 m ²	Bibl. 13 m ² Mtrfr. 15 m ²	Renov. 1958 Nybyggd 1966	I gott skick utom 13 öv.sp.r. i mindre gott skick
Örebro	100 m ²	inkl. ensemble- spel	21 r. 290 m ² 3 r. 35 m ²	1 r. 11 m ² 1 r. 13 m ²	Mtrfr. 13 m ²	Rep.lok. 1912 21 r. i barack 1940, renov. 1960	Bra skick Bra skick
Sollefteå	137,75 m ²	2 r. à 15,65 m ² 1 r. à 24 m ²	14 spelhytter	2 r. à 22 m ²	Arkiv Instrum.rum Toal. kappr.	1962	Anv. som konsert- lokal Utmärkta
Östersund	60 m ² (Soldathemmet, övre o. nedre vän.)	60 m ²	4 r. 12—20 m ²	1 r. 20 m ²	Bibl. 9 m ² Förråd 15 m ² Persedeirum Instr. tillbeh.	1950	I gott skick, men ej ändamålsenliga
1. Stockholm	ca 89 m ²	20 m ²	22 rum	2 rum	Dagr. 59,5 m ² N. ark. 37,5 m ² N. skr. 15 m ² Pian.r. 16,5 m ² 2 instr.lag.	1955	Rep. o. underhålls- arb. nödvändiga, eljest gott skick (Lokalerna skall lämnas 1970)
2. Stockholm	44 m ²	11 m ²	6 r. 34 m ²	2 r. 22 m ²	Förråd 15 m ² Pers.r. 30 m ² Notbibl. 14 m ² Instr.r. 13 m ²	Nederv. 1927 Övervån. 1944	Nederv. rep. (jud- isoleringsplattor korkmattor etc.) Överspel.r. förs. med små takfönster Disposition av loka- ler på längre sikt oviss
Linköping	ca 130 m ²	ca 50 m ²	15 r. à 8 m ²	2 r. à 15 m ²	Dagr. 15 m ² Notbibl. 15 m ² Förråd 12 m ²	Nyrenov. 1968	Bra skick
Strängnäs	99 m ²	32 m ²	17 r. à 7 m ²	2 r. à 20 m ²	Dagr. 32 m ² Notbibl. 36 m ² 2 förråd 20 m ²	1961	Tillfredsställande

Musikkåren i	Stor rep. lokal	För ensemble- spel	För över- spelning	Expeditions- lokaler	Övriga	Lokaler är iord- ningsställda för musikkår. räkn. år	I vilket skick befinner sig lokalerna
Uppsala	Saknas. Ett större repeat.r. disp. i Musicum, Univers. 84 m ²	Ett större överspelningsrum disponeras	12 r. å 13 m ² 2 r. å 16 m ²	2 r. = (Exp. 20 m ² Mus.dir. 12 m ²)	Mtrlr. Putsr. Trumr. m. m.	1943	I gott skick
Visby	110 m ²		16 r. å 4 m ² 1 r. å 14 m ²	2 r. å 10 m ²	Mtrlr. 8 m ² Notbibl. 14 m ² Putsr. 14 m ² Tvättr. 2 toal.	1954 Nyrenoverat 1968	I gott skick
Västerås	Folkets hus, 175 m ²	36 m ² (dagrum)	14 r. å 18 m ²	Mus.dir. 13 m ² Mus.exp. 20 m ²	Notbibl. 18 m ² Förråd 10 m ² Förråd 20 m ²	1944	I gott skick
Boden	120 m ²		14 r. 12—30 m ²	2 r. å 14 m ²	Bibl. 24 m ² Förråd 15 m ² Skrubb 5 m ²	1960	I gott skick
Umeå	140 m ²	inkl. ensemble- spel	14 r. å 8 m ²	2 r. å 16 m ²	Mtrlr. 24 m ² Putsr. 6 m ² Arkiv 25 m ² Notbibl. Städskrubb Toaletter	1968	Nya

Bilaga 4 Provisoriskt reglemente för försvarets musikorganisation (militärmusikreglemente)

Reglementet är fastställt genom kungl. brev den 3 juni 1960. Ändringar och tillägg har tillkommit enligt vad som framgår av kapitell 1.

1 §

Allmänna bestämmelser.

1 mom. Försvarets musikorganisation (militärmusiken) utgöres av inspektören för militärmusiken och följande militärmusikkårer:

första militärmusikkåren i Stockholm, förlagd till I 1;

andra militärmusikkåren i Stockholm, förlagd till ÖVS;

militärmusikkåren i Karlstad, förlagd till I 2;

militärmusikkåren i Örebro, förlagd till I 3;

militärmusikkåren i Linköping, förlagd till I 4;

militärmusikkåren i Östersund, förlagd till I 5;

militärmusikkåren i Kristianstad, förlagd till I 6;

militärmusikkåren i Ystad, förlagd till I 7;

militärmusikkåren i Strängnäs, förlagd till I 10;

militärmusikkåren i Växjö, förlagd till I 11;

militärmusikkåren i Eksjö, förlagd till I 12;

militärmusikkåren i Falun, förlagd till I 13;

militärmusikkåren i Borås, förlagd till I 15;

militärmusikkåren i Uddevalla, förlagd till I 17;

militärmusikkåren i Visby, förlagd till I 18;
militärmusikkåren i Boden, förlagd till I 19;
militärmusikkåren i Umeå, förlagd till I 20;
militärmusikkåren i Sollefteå, förlagd till

I 21;

militärmusikkåren i Skövde, förlagd till P 4;

militärmusikkåren i Jönköping, förlagd till

A 6;

militärmusikkåren i Karlskrona, förlagd till

KÖS;

militärmusikkåren i Göteborg, förlagd till

KA 4;

militärmusikkåren i Västerås, förlagd till

F 1;

militärmusikkåren i Halmstad, förlagd till

F 14; samt

militärmusikkåren i Uppsala, förlagd till

F 16.

2 mom. Innehavarna av tjänster vid militärmusiken samt musikeleverna bilda en gemensam personalkår.

Personalkårchef är chefen för sektion III i arméstaben.

Musikpersonalen placeras till tjänstgöring vid musikkår av personalkårchefen. Såsom chef för musikkår placeras musikdirektör.

3 mom. Musikkår är i frågor rörande inre tjänst och allmän ordning, rättsvård, personalvård samt förvaltning underställd chefen för det förband, till vilket kåren är förlagd.

Under tjänstgöring vid annat förband är dock musikkåren i fråga om inre tjänst och allmän ordning underställd chefen för detta förband.

4 mom. Med förband förstås i detta reglemente, där ej annat framgår, sådan militär enhet, som angives i 1 mom., samt i den såsom bilaga till reglementet fogade sammanställningen.

Med förbandschef avses chefen för förband, till vilket musikkår är förlagd.

2 §

Musikkårens användning m. m.

1 mom. Musikkåren ska skola utföra musik vid de förband som angivas i den såsom bilaga till reglementet fogade sammanställningen och skola förbandens önskemål tillgodose i största möjliga utsträckning.

2 mom. Musikkår må – under förutsättning att tjänstgöringen enligt 1 mom. icke därigenom hindras – beordras att utöver vad i samma moment sägs utföra musik

a) vid allmänna högtider av offentlig karaktär,

b) på sjukhus, ålderdoms- och pensionärs- hem samt liknande humanitära inrättningar,

c) på allmän plats såsom konsert för allmänheten,

d) vid särskilda tillfällen av officiell karaktär efter framställning av statlig eller kommunal myndighet,

e) vid militära eller av frivilliga försvarsorganisationer eller militära kamratföreningar anordnade fester, tävlingar och andra tillställningar, som icke äro av enskild natur, samt

f) vid sådana fester och tillställningar inom förband, vilka anordnas av personalkår (motsvarande), huvudsakligen bestående av personal vid förbandet.

3 mom. Chefen för armén äger – i förekommande fall efter hörande av cheferna för marinen och flygvapnet – utfärda närmare föreskrifter rörande tjänstgöringen inom och utom förbanden; dock att för samordning av militär musikverksamhet med övrig personalvårdsverksamhet erforderliga bestämmelser skola meddelas av che-

fen för försvarsstaben. Det åligger förbandschef att med beaktande av sålunda meddelade föreskrifter bestämma om musikkårens tjänstgöring.

4 mom. Musikkårs och musikpersonals tjänstgöring skall av förbandschef planläggas så, att musik utföres med beaktande av tjänstgöringsförhållandena vid förbanden och under hänsynstagande till militär- musikens allmänskulturella och personalvårdande syften.

När så med hänsyn till ändamålet lämpligen kan ske, bör del av musikkår tagas i anspråk för att utföra musik. Musikutövning på orter utom musikkårens förläggningssort skall i möjligaste mån samordnas. I den utsträckning det befinnes lämpligt bör musikframförande anordnas så att det samtidigt åhöres av personal ur olika förband på samma förläggningssort.

Chefen för armén eller enligt dennes be- myndigande överkommendanten i Stockholm må beordra musikkåren i Stockholm, Strängnäs, Västerås och Uppsala samt i undantagsfall annan musikkår till högvaktstjänst samt andra representativa uppgifter och därvid anbefalla, att del av första militärmusikkåren i Stockholm skall uppträda beriden.

5 mom. Musikpersonal må vid behov beordras att utan särskild ersättning tjänstgöra såsom lärare i instrumentalmusik för elever i grundskolan, vilka av vederbörande musikdirektör bedömts lämpliga för framtida anställning såsom musikelev och själva uttryckt önskemål om sådan anställning.

6 mom. Kronans instrument få endast med vederbörande musikdirektörs medgivande användas utom tjänsten;

7 mom. Musikpersonal, som utför musik vid möten och demonstrationer av politisk karaktär, får därvid icke vara iförd militär uniform.

3 §

Normalstämbesättning.

Normalstämbesättningen för de olika musikkåren är

för första militärmusikkåren i Stockholm två flöjter, två oboer, essklarinet, sju klarinetter, basklarinet, två altsaxofoner, tenorsaxofon, två fagotter, fyra valthorn, tre pistonger, två trumpeter, tre tromboner, eufonium, två blåsbasar, två kontrabasar, solotrumma samt bastrumma;

för övriga militärmusikkårer flöjt, oboe, essklarinet, fyra klarinetter, altsaxofon, tenorsaxofon, två fagotter, två valthorn, två pistonger, två trumpeter, två tromboner, eufonium, blåsbas, kontrabas, solotrumma samt bastrumma.

4 §

Musikpersonalen.

1 mom. Personaluppsättningen vid musik-
kåreerna utgöres av

vid första militärmusikkåren i Stockholm en musikdirektör av 1. eller 2. graden, tre musikförvaltare, sammanlagt 34 musikfanjunkare, musiksergeanter och extra ordinarie musikfurirer samt enligt personalkårchefens bestämmande extra musikfurirer, musikaspiranter och musikelever;

vid övriga militärmusikkårer en musikdirektör av 1. eller 2. graden, tre musikförvaltare, sammanlagt 21 musikfanjunkare, musiksergeanter och extra ordinarie musikfurirer samt enligt personalkårchefens bestämmande extra musikfurirer, musikaspiranter och musikelever.

2 mom. Beträffande anställning av musikelev och musikaspirant stadgas särskilt.

3 mom. Tjänst för musikunderbefäl och musikunderofficerare tillsätts av personalkårchefen.

Till tjänst, som i första stycket sägs, får befordras därför lämplig militärmusiker enligt följande bestämmelser.

Tjänst för musikfurir tillsätts med musikaspirant, vilken innehaft aspirantanställning under minst två år och godkänts i föreskriven utbildning.

Tjänst för musiksergeant tillsätts med musikfurir, som godkänts i föreskriven musikunderofficersutbildning.

Tjänst för musikfanjunkare tillsätts med

musiksergeant.

Tjänst för musikförvaltare tillsätts med musikfanjunkare, som är väl skickad att svara för solostämman (första stämman) i militärmusikkår eller orkester samt visat sig ha god pedagogisk förmåga.

4 mom. Tjänst som musikdirektör eller musikdirektör av 1. graden tillsätts av chefen för armén.

Tjänsten som inspektör för militärmusiken tillsätts av chefen för armén sedan yttrande inhämtats från övriga försvarsgrenschefer och styrelsen för musikaliska akademien.

5 mom. Tjänst vid militärmusiken tillsätts utan att tjänsten kungjorts ledig till ansökan. Tjänst som musikdirektör eller musikdirektör av 1. graden kungöres dock ledig till ansökan enligt 10 § första stycket statstjänstemannastadgan.

Om chefen för armén ej bestämmer annat tillsätts annat vikariat än långtidsvikariat av personalkårchefen.

6 mom. Frågan om avstängning enligt 26 § eller om läkarundersökning eller avstängning enligt 27 § statstjänstemannalagen prövas av chefen för armén. I sådant ärende skall yttrande inhämtas från auditör. Därvid äger 13 § kungörelsen om tjänstetillsättning m. m. vid armén, marinen och flygvapnet motsvarande tillämpning.

5 §

Musikpersonalens utbildning.

1 mom. Musikpersonalens utbildning omfattar militär utbildning, innefattande bland annat inre tjänst och fysisk träning, samt undervisning i allmänbildande ämnen och musikutbildning.

Förbandschef ansvarar för utbildningen av personalen vid musikkår.

Musikdirektör leder med biträde av musikförvaltare musikutbildningen vid musikkår.

2 mom. Under musikelevtiden avses omkring 500 timmar för militär utbildning. Övrig tjänstgöringstid ägnas musikutbildning, varvid undervisning meddelas på hu-

vudinstrument och ett biinstrument.

3 mom. Musikaspirant skall under första utbildningsåret meddelas undervisning i allmänbildande ämnen under omkring 700 timmar. För militär utbildning avses omkring 800 timmar, medan övrig tid ägnas musikutbildning.

Under andra utbildningsåret äger musikaspirantens utbildning rum i huvudsak enligt följande bestämmelser. Utbildningen på huvudinstrument och ett biinstrument fortsättes. Utbildning på ytterligare ett biinstrument påbörjas. Undervisning meddelas i ensemblespelning och musiklära. Musikaspiranten deltar i musikkårens musiktjänstgöring. För fortsatt militär utbildning avses omkring 500 timmar.

4 mom. Under tjänstgöring vid musikkår skall musikfurirer och musikunderofficerare erhålla fortsatt instrumental utbildning, fortsatt undervisning i ensemblespelning samt undervisning i musikteori. Musikfurirer och musikunderofficerare deltar i fortsatt befälsutbildning, som anordnas vid förbandet och i sådan vidareutbildning som anordnas av Stiftelsen Institutet för rixskonserter.

5 mom. Efter ansökan kommenderas musikfurir av personalkårchefen, enligt av chefen för armén meddelade bestämmelser, till förband i Stockholms garnision för genomgång av musikunderofficersutbildning. För att erhålla sådan kommendering kräves färdighet att utföra musik, förutom på huvudinstrumentet, som regel på två biinstrument. Underofficersutbildningen, som äger rum under två läsår, omfattar dels studier vid musikhögskolan, dels ock utbildning som ledes av inspektören för militärmusiken med biträde av innehavaren av tjänsten för musikdirektör av 1. graden i lönegrad Ao 26. (Kbr 30/6 1967, regl. brev II)

6 mom. Den som med godkända betyg genomgått musikunderofficersutbildning må, efter ansökan, av chefen för armén kommenderas till musikhögskolan för studier för avläggande av militär musikdirektörsexamen. Kommenderingen må omfatta högst tre läsår.

7 mom. Närmare bestämmelser rörande

utbildningen och dess mål meddelas – därest utbildningen icke ankommer på musikhögskolan eller Stiftelsen Institutet för rixskonserter – av chefen för armén.

6 §

Inspektören för militärmusiken.

1 mom. Inspektören för militärmusiken (militärmusikinspektören) ingår i arméstabens.

2 mom. Inspektören för militärmusiken åligger särskilt:

a) att följa den allmänna utvecklingen inom sitt verksamhetsområde;

b) att enligt av chefen för armén fastställd plan samt eljest, då förhållandena så påfordra, inspektera verksamheten och förhållandena i övrigt inom musiktjänsten, varvid under loppet av en treårsperiod samtliga musikkårer skola inspekteras;

c) att hålla försvarsgrenscheferna och försvarsstabschefen underrättade om sådana förhållanden som kunna inverka på musikkårens duglighet och användbarhet eller eljest påkalla dessa chefs uppmärksamhet, samt föreslå åtgärder för att främja musiktjänsten;

d) att i frågor avseende samordning av militär musikverksamhet med övrig personalvårdsverksamhet biträda chefen för försvarsstaben;

e) att enligt chefens för armén bestämmande avgöra ärenden inom tjänstegrenen;

f) att skaffa sig sådan kännedom om musikpersonalen, att han kan bedöma dess duglighet och användbarhet, samt att biträda personalkårchefen vid handläggning av personalärenden inom militärmusiken;

g) att genom utfärdande av tjänstegrens-anvisningar söka åvägabrinda erforderlig enhetlighet beträffande de olika musikkårens musikaliska utbildning m. m.;

h) att utfärda anvisningar rörande musikrepertoar och musikmateriel;

i) att samarbeta med militära och civila myndigheter, vilkas verksamhet berör musiktjänsten; samt

j) att deltaga i beredningen av inom

respektive förvaltningar förekommande ärenden rörande musikmateriel.

3 mom. Inspektören för militärmusiken är chef för den i 5 § 5 mom. avsedda musikunderofficersutbildning som icke äger rum vid musikhögskolan. I fråga om denna utbildning samt beträffande musikunderofficers- och musikdirektörsutbildningen vid musikhögskolan åligger det militärmusikinspektören särskilt att efter samråd med musikhögskolans direktör:

a) leda utbildning i och utan särskild ersättning undervisa i de övningsgrenar och ämnen, vari undervisning icke lämnas av lärare vid musikhögskolan;

b) följa elevernas studier och utveckling samt, om så befinnes erforderligt, till personalkårchefen avgiva förslag angående elevs skiljande från utbildningen;

c) beträffande musikfurir som genomgått musikunderofficersutbildning avgiva utlåtande över hans lämplighet för befordran till underofficer ävensom hans lämplighet för musikdirektörsutbildning; samt

d) beträffande den som genomgått musikdirektörsutbildning avgiva utlåtande över hans lämplighet för befordran till musikdirektör.

4 mom. Vid handläggningen inom musikhögskolans lärarråd av ärenden rörande musikunderofficers- och musikdirektörsutbildningen ingår inspektören för militärmusiken såsom adjungerad i lärarrådet.

7 §

Särskild bestämmelse.

Övrig för militärmusiken erforderliga bestämmelser utfärdas, såvitt avser krigsorganisationen av överbefälhavaren och eljest av chefen för armén efter samråd i erforderlig utsträckning med vederbörliga musikaliska institutioner och övriga berörda myndigheter.

8 §

Besvär

Talan mot myndighets beslut föres hos Kungl. Maj:t genom besvär.

I fråga om sådant beslut om tjänstetillsättning eller sådant beslut, att icke tillsätta tjänst som tillkännages genom anslag räknas besvärstiden från den dag då anslaget skedde. Detsamma gäller beslut om långtidsvikariat som tillsättes i samma ordning som tjänsten.

Bilaga 5 Exempel på stämbesättningar

Exempel på instrumentsammansättning inom svensk militärmusik

År	Förband/musikkårstyp	Instrumentsammansättning/stämbesättning
1677	Livgardet till fot	8 skalmejblåsare. Dessutom en regementstrumslagare, en regementspipare och 36 trumslagare och pipare.
1683— 1719	Indelta regementen enl. Karl XI:s indelningsverk	4 skalmejblåsare. Dessutom 8 pipare och 16 trumslagare.
1774	Södermanlands regemente	2 oboister, 2 klarinettister, 1 trumpetare, 2 valthornister, 1 basunist. Dessutom 8 pipare och 16 trumslagare av vilka en del medverkade i regementets janitscharmusk.
1805 1840- talet	Kalmar regemente Första Livgrenadjär- regementet	10 klarinettister, 2 fagottister, 1 valthornist, 3 trumpetare. Piccolaflöjt i F, tersflöjt, F-klarinet 1 och 2, C-klarinet 1, 2 och 3, F-horn 1 och 2, C-horn 1 och 2, F-tromba 1 och 2, Fagott 1 och 2, serpen, bashorn, alttrombone, tenortrombone, bastrombone, liten trumma, bastrumma, bäcken (ibland även kenthorn).
1860- talet	Kalmar regemente	Ess-klarinet, B-klarinet, Ess-piccolo 1—2, B-kornett 1—2, B-trumpet, Ess-trumpet 1—2—3, Ess-alhorn 1—2—3, B-tenor 1—2—3, Bas 1—2.
1901	Svea Livgarde	2 flöjter, 2 Ess-klarinetter, 10 B-klarinetter, 2 Ess-kornetter, 1 B-kornett, 2 B-pistonger, 2 Ess-trumpeter, 4 valthorn, 6 tenorbasuner, 1 bombardon, 3 bastubor, 2 trummor.
1901	Hälsinge regemente	2 flöjter, 2 Ess-klarinetter, 7 B-klarinetter, 2 Ess-kornetter, 1 B-kornett, 1 B-pistong, 3 Ess- och B-trumpeter, 2 valthorn, 2 alhorn, 4 tenorbasuner, 4 bastubor, 1 bashelikon, 2 trummor.
1901	Skaraborgs regemente	2 flöjter, 1 Ess-klarinet, 6 B-klarinetter, 2 Ess-kornetter, 1 B-kornett, 1 B-pistong, 2 Ess- eller B-trumpeter, 2 alhorn, 2 tenorhorn, 2 tenorbasuner, 1 tenortuba, 2 bastubor, 1 bashelikon, 2 trummor.
1929	Kronobergs regemente	2 flöjter, 2 Ess-klarinetter, 5 B-klarinetter, 1 Ess-kornett, 3 trumpet, 3 valthorn, 3 tenorbasuner, 2 basar, 1 trumma.
1944	Musikkår av typ I	1 flöjt, 1 Ess-klarinet, 9 B-klarinetter, 1 Ess-kornett, 1 B-kornett, 4 B-trumpeter, 4 valthorn, 2 tenorbasuner, 3 tromboner, 1 baryton, 3 bastubor, 1 solotrumma, 1 bastrumma och cymbaler.
1944	Musikkår av typ II	1 flöjt, 1 Ess-klarinet, 5 B-klarinetter, 1 Ess-kornett, 2 B-trumpeter, 3 valthorn, 2 tenorbasuner, 1 baryton, 2 bastubor 1 solotrumma, 1 bastrumma och cymbaler.
1944	Musikkår av typ III	1 flöjt, 4 B-klarinetter, 1 Ess-kornett, 2 B-trumpeter, 2 valthorn, 2 tenorbasuner, 1 bastuba, 1 slagverk.

År	Förband/musikkårstyp	Instrument sammansättning/stämbesättning
1956	Musikkår av typ I	2 flöjter, 2 oboer, 1 Ess-klarinet, 7 B-klarinetter, 1 basklarinet, 2 fagotter, 2 alt-saxofoner, 1 tenor-saxofon, 3 B-korner, 2 B-trumpeter, 4 horn, 3 tromboner, 1 baryton, 2 tubor, 2 kontrabas, slagverk.
1956	Musikkår av typ II	1 flöjt, 1 oboe, 1 Ess-klarinet, 4 B-klarinetter, 2 fagotter, 2 saxofoner, 2 B-korner, 2 B-trumpeter, 2 horn, 2 tromboner, 1 baryton, 1 kontrabas, 1 tuba, slagverk.

Exempel på stämbesättning i nutida utländska blåsorkestrar

Land	Orkester	Stämbesättning
Danmark	Den kongelige Livgardes harmoniorkester	1 C-piccola-flöjt, 1 C-flöjt, 2 Ess-klarinetter, 8 B-klarinetter, 1 oboe, 1 fagott, 5 B-korner, 3 B-trumpeter, 4 Ess-horn, 3 tromboner, 2 baryton, 4 baser, slagverk.
»	Försvarets hornorkestrar	2 Ess-korner, 3 B-korner, 2 B-trumpeter, 2 Ess-horn (alt), 1 baryton, 2 tromboner, 2 baser, 1 slagverk.
Finland	Försvarets musikkåre, typ I	2 flöjter, 2 oboer, 8 B-klarinetter, 2 fagotter, 1 alt-saxofon, 1 tenorsaxofon, 1 barytonsaxofon, 4 valthorn, 6 trumpeter, 3 basuner, 1 baryton, 3 bastubor, slagverk.
»	Försvarets musikkåre, typ II	1 flöjt, 1 oboe, 4 B-klarinetter, 1 fagott, 1 altsaxofon, 1 tenorsaxofon, 2 valthorn, 4 trumpeter, 2 basuner, 1 baryton, 2 bastubor, slagverk.
»	Försvarets musikkåre, typ III	1 flöjt, 2 B-klarinetter, 1 altsaxofon, 1 tenorsaxofon, 2 valthorn, 2 trumpeter, 1 basun, 1 baryton, 2 bastubor, slagverk.
Frankrike	Musique de l'Air	flöjter, oboer, engelskt horn, fagotter, klarinetter, kontrabas, saxofoner, trumpeter, korner, horn, tromboner, flygelhorn, althorn, baryton, bassaxhorn, kontrabassaxhorn, harpa, slagverk. (Uppgifter saknas om antalet stämmor inom varje instrumentgrupp. Sammanlagda antalet musiker är 95).
Nederländerna		3 flöjter, 2 oboer (engelskt horn), 1 Ess-klarinet, 11 B-klarinetter, 1 altklarinet, 1 basklarinet, 1 altsaxofon, 1 tenorsaxofon, 1 barytonsaxofon, 2 fagotter, 1 kontrabas, 4 pistonger, 4 trumpeter, 4 horn, 3 baryton, 4 tromboner, 4 tubor, slagverk.
Sovjet	Större militärmusikkåre	2 flöjter, 3 oboer (engelskt horn), 1 Ess-klarinet, 11 B-klarinetter, 1 basklarinet, 2 fagotter, 1 altsaxofon, 1 tenorsaxofon, 4 valthorn, 3 trumpeter, 3 tromboner, 5 korner, 2 althorn, 3 tenorbasuner, 2 baryton, 4 tubor, 1 kontrabas, slagverk.
»	Mindre militärmusikkåre	1 flöjt, 1 Ess-klarinet, 2 B-klarinetter, 2 valthorn, 2 B-trumpeter, 1 slagverk, 3 B-korner, 2 althorn, 2 tenorbasuner, 1 baryton, 2 tubor.
Västtyskland	Stabsmusikkår	4 flöjter, 3 oboer (engelskt horn), 3 fagotter (kontra-fagott), 1 Ess-klarinet, 21 B-klarinetter, 3 altklarinetter, 2 basklarinetter, 5 saxofoner, 8 valthorn, 1 Ess-kornett, 3 B-korner, 6 B-trumpeter, 5 tromboner, 2 flygelhorn, 2 tenorhorn, 2 baryton, 7 tubor, slagverk.
»	Övriga militärmusikkåre	3 flöjter, 3 oboer (engelskt horn), 3 fagotter (kontra-fagott), 2 Ess-klarinetter, 12 B-klarinetter, 3 altklarinetter, 1 basklarinet, 4 saxofoner, 5 valthorn, 1 Ess-kornett, 2 B-korner, 4 trumpeter, 4 tromboner, 2 flygelhorn, 2 tenorhorn, 1 baryton, 5 tubor, slagverk.

Land	Orkester	Stämbesättning
USA	Eastman Symphonic Wind Ensemble	4 flöjter, 2 oboer, 1 engelskt horn, 2 fagotter, 1 kontrafagott, 1 Ess-klarinet, 4 B-klarinetter, 1 altklarinet, 1 basklarinet, 1 sopransaxofon, 2 altosaxofoner, 1 tenorsaxofon, 1 barytonsaxofon, 1 bassaxofon, 3 B-korntetter, 2 B-trumpeter, 2 flygelhorn, 4 althorn, 4 valthorn, 3 tromboner, 2 baryton, 2 tubor, 1 stråkbass, 1 harpa, piano, slagverk (Endast stämmor angivna, ej dubbleringar inom stämmorna).

KUNGL. BIBL.
 - 6 JUN 1969

Nordisk udredningsserie (Nu) 1969

Kronologisk förteckning

1. Utvidgat nordiskt ekonomiskt samarbete.
2. Laajennettu pohjoismainen taloudellinen yhteistyö.
3. Nordforsks miljövårdsutredning.
4. Förslag till utbyggnad av den samnordiska fortbildningen för journalister.
5. Konsumentupplysning i undervisningen.

Statens offentliga utredningar 1969

Systematisk förteckning

Justitiedepartementet

Faktisk brottslighet bland skolbarn. [1]

Bostadsrätt. [4]

Utsökningsrätt IX. [5]

Kungörelsannonsering. [7]

ADB inom inskrivningsväsendet. [9]

Ny gruvlag. [10]

Internationell adoptionsrätt. [11]

Kommunikationsdepartementet

Ny sjöarbetstidslag. [3]

Utbildningsdepartementet

Om sexuallivet i Sverige. [2]

Sexualkunskapen på grundskolans högstadium. [8]

Regionmusik. [12]

Civildepartementet

Offentliga tjänstemäns bisysslor. [6]

